

Årsberetning 2023

A man with a shaved head, wearing a blue and white plaid shirt and dark trousers, stands with his back to the camera. He is talking on a mobile phone held to his left ear. He is looking out a large window at a cityscape. The city features a prominent green spire, likely a church. The scene is lit with soft, natural light from the window. A potted plant is visible in the foreground on the right side of the window.

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

Forord

- 4 Rådsformandens forord
- 6 Direktørens forord

Artikler

- 9 Mød Politiklagerrådet
- 12 En meget kritisabel magtanvendelse
- 15 Opbevaring af billeder og videooptagelser på private mobiltelefoner
- 18 Politiklagesager på Færøerne og i Grønland
- 19 Internationalt samarbejde
- 20 Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet i bevægelse
- 22 Whistleblowerordning

Referater

- 24 Udrykningssager
- 27 Straffesager
- 36 Adfærdsklagesager
- 70 Færdselssager
- 79 Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

Året i tal

- 87 Statistisk opgørelse over indkomne og afsluttede sager
- 90 Tabel 1-8

Organisering

- 99 Organisationsdiagram
- 100 Politiklagerrådet

Forord

- 4 Rådsformandens forord
- 6 Direktørens forord

Rådsformandens forord

Det er en af Politiklagemyndighedens fornemste opgaver at sikre, at der er retssikkerhed for alle implicerede i politiklagesager. Det er med til at skabe den størst mulige tillid hos offentligheden og politiet til, at sagerne behandles korrekt, objektivt og retssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det stiller store krav til behandlingen af sagerne og til vores afgørelser, men også til vores evne til bredt at formidle resultatet af vores arbejde, og til at lytte, når der rejses kritik af Politiklagemyndigheden.

I 2023 har Politiklagemyndigheden ved flere lejligheder været genstand for omtale i pressen. Omtalen har blandt andet taget afsæt i konkrete sager og i forlængelse heraf har der været indslag om Politiklagemyndighedens uafhængighed og sagsbehandling. Politiklagerådet har fulgt med i denne omtale og har kunnet konstatere, at omtalen ikke altid har været retvisende i forhold til den måde, som Politiklagemyndigheden arbejder på, herunder med hensyn til indhentelse af videoovervågning og uafhængigheden. Det ændrer imidlertid ikke på, at vi skal lytte til kritikken med henblik på at forstå, hvad der ligger bag den.

Også politisk har der været interesse for Politiklagemyndigheden, blandt andet blev der i november 2023 stillet et forslag til folketingsbeslutning om revision af Politiklagemyndigheden.

Der er således meget, der tyder på, at Politiklagemyndighedens arbejde også i 2024 vil påkalde sig offentlighedens interesse, hvilket er helt naturligt. Vi står imidlertid et godt sted med en klar vision og nogle stærke værdier for udøvelsen af vores virksomhed.

» I 2023 har Politiklagemyndigheden ved flere lejligheder været genstand for omtale i pressen. Omtalen har blandt andet taget afsæt i konkrete sager og i forlængelse heraf har der været indslag om Politiklagemyndighedens uafhængighed og sagsbehandling «

Politiklagerådet har i 2023 haft fem fokusområder: Diskrimination i politiets arbejde, politiets magtanvendelse, unge under 18 år og deres møde med politiet, politiets tavshedspligt og sager, hvor personer springer fra et højt sted. Det sidste punkt blev indført, fordi der havde været flere sådanne sager.

Rådet har imidlertid i 2023 alene fået forelagt ganske få sager vedrørende personer, der springer fra et højt sted, og det er derfor besluttet at afslutte punktet som et fokusområde. Derimod vil diskrimination også i 2024 være et fokusområde, ligesom unge under 18 år og deres møde med politiet og

For året 2023 havde Politiklagerrådet udvalgt fem fokusområder:

1. Diskrimination i politiets arbejde
2. Politiets magtanvendelse
3. Unge under 18 år og deres møde med politiet
4. Politiets tavshedspligt
5. Sager, hvor personer springer fra et højt sted

politiets tavshedspligt fortsætter som fokusområder. Det samme gælder politiets magtanvendelse, der dog indsnævres til sager, hvor der er anvendt peberspray, hund og stav. Rådet har herudover udpeget to helt nye fokusområder for 2024. Det første er sager, hvor politiet optræder i civilret, som blandt andet er valgt i lyset af nogle af de sager, der har været omtalt i pressen. Det andet er sager, hvor en borger er blevet visiteret nøgen, som, blandt andet er valgt, da det kan være meget indgribende over for borgeren, og da der har været fokus herpå fra FN's Torturkomite. Der er således i alt seks fokusområder for 2024.

Afslutningsvist kan det bemærkes, at 2023 også bød på en række ændringer for Politiklagemyndigheden. I 2023 trådte den lovændring i kraft, som udvidede Politiklagemyndighedens kompetence til også at dække Grønland, Politiklagemyndigheden flyttede ind i nye lokaler og fik ny hjemmeside, og den 1. september 2023 kom der en ny formand for Politiklagerrådet. Jeg overtog således den 1. september 2023 hvervet som rådsformand efter Mohammad Ahsan, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at takke ham for hans indsats for Politiklagemyndigheden.

Thomas Tordal-Mortensen
rådsformand

Direktørens forord

Vi er glade for, at du læser med i Politiklagemyndighedens årsberetning for 2023. I årsberetningen giver vi et billede af nogle af de forskellige sager, vi har behandlet i 2023, et statistisk overblik samt artikler med udvalgte emner og sager, der har optaget os i løbet af året.

Politiklagemyndigheden er en uafhængig myndighed, og vores arbejde er præget af objektivitet, saglighed og kvalitet. Vi ønsker at være åbne, tilgængelige og imødekommende over for omverdenen og er til stadighed bevidste om vores rolle i retssamfundet. Vi tilstræber en hurtig sagsbehandling, der tager højde for sagernes alvorlige karakter og hensynet til borgerens og den politiansattes retssikkerhed. I 2023 har vi kigget nærmere på vores sagsbehandlingstid og har blandt andet haft møder herom med de forskellige aktører, der indgår i Politiklagemyndighedens sager, herunder forsvars- og bistandsadvokater, politikredse og politiforeninger. Det er et arbejde, der vil fortsætte i 2024.

Særligt over efteråret 2023 blev der i forbindelse med forskellig omtale af Politiklagemyndigheden i medierne stillet spørgsmålstejn ved Politiklagemyndighedens uafhængighed og flere af Politiklagemyndighedens grundlæggende værdier. Medieomtalen er et billede af, at Politiklagemyndigheden har en samfundsvigtig opgave, som skal være med til at understøtte tilliden til politiet i Danmark. Omtalen er også et billede af, hvor vigtigt det er, at vi i Politiklagemyndigheden

hver dag gør os umage og holder fast i de værdier, vi står på, nemlig at vi er objektive, saglige og ordentlige, og at Politiklagemyndighedens arbejde er præget af høj kvalitet og retssikkerhed for alle sagens parter. For Politiklagemyndigheden er det også vigtigt at deltage i en saglig og konstruktiv debat om, hvordan Politiklagemyndigheden arbejder. Det er samtidig et vilkår for Politiklagemyndighedens arbejde, at vi som følge af vores tavshedspligt ikke nærmere kan gå ind i eller i detaljer omtale konkrete sager i medierne.

Jeg vil i dette forord adressere nogle af de misforståelser, der har været om Politiklagemyndighedens arbejde:

Hvornår indhenter Politiklagemyndigheden videoovervågning?

Politiklagemyndigheden har stort fokus på at indhente videoovervågning i både adfærdsklagesager og straffesager. Videoovervågning er et objektivt bevis som kan være med til at belyse en sag på en anden måde end eksempelvis forklaringer fra sagens parter. Politiklagemyndigheden har en fast procedure for, hvordan indhentelse af videoovervågning og andre uopsættelige undersøgelses- eller efterforskningskridt iværksættes som led i opstarten af en sag. Indhentelse af videoovervågning indgår på den måde som en naturlig del i vores sagsbehandling. Videoovervågning må dog som udgangspunkt kun gemmes i 30 dage, hvorfor Politiklagemyndigheden som følge heraf ikke har mulighed

for at indhente videoovervågning i de sager, hvor klagen eller anmeldelsen modtages mere end 30 dage efter, at episoden er foregået.

Hvordan afhører Politiklagemyndigheden?

Afhøringer i Politiklagemyndigheden kan foregå som en personlig afhøring, som en videoafhøring eller som en telefonisk afhøring. Det afhænger af omstændighederne i de enkelte sager, hvornår og hvordan afhøringer gennemføres.

Hvornår udtaler Politiklagemyndigheden kritik i en sag?

Politiklagemyndigheden har ikke en målsætning om, at der skal udtales kritik i et bestemt antal sager. Politiklagemyndigheden udtaler kritik, når der er bevismæssigt grundlag herfor. Det beror altid på en konkret vurdering af sagens samlede oplysninger, om der er grundlag for at udtale kritik af politiets adfærd i en sag.

Uafhængighed

I den politiklageordning, vi har i Danmark, kommer uafhængigheden til udtryk på flere forskellige måder. Politiklagemyndighedens afgørelser i adfærdsklagesager er endelige og kan ikke påklages til en anden myndighed, og ingen kan pålægge Politiklagemyndigheden at træffe en afgørelse eller at undersøge en sag. Politiklagemyndigheden kan påklage statsadvokatens afgørelser i straffesager. Politiklagemyndigheden ledes af Politiklagerådet, som består af seks medlemmer udpeget efter indstilling fra forskellige myndigheder og organisationer. Læs mere herom i artiklen Mød Politiklagerådet på side 9.

Hvem arbejder i Politiklagemyndigheden?

I Politiklagemyndigheden arbejder ca. 40 medarbejdere, herunder efterforskere, administrativt personale, jurister og andre akademikere. Flere har tidligere arbejdet i politiet eller anklagemyndigheden, mens andre er nyuddannede eller kommer med anden baggrund. Efterforskere i Politiklagemyndigheden har baggrund i politiet, hvilket sikrer, at efterforskningen sker på et meget højt fagligt niveau af hensyn til borgerne og de politiansatte, som efterforskningen vedrører.

» I efteråret 2023 lancerede vi en ny hjemmeside. Et af formålene med den nye hjemmeside er at oplyse bedre og bredere om klagesagsbehandlingen og det at arbejde i Politiklagemyndigheden. «

I 2024 vil vi fortsat arbejde på at blive endnu bedre til at fortælle om Politiklagemyndighedens rolle, og hvordan vi arbejder. I efteråret 2023 lancerede vi en ny hjemmeside. Et af formålene med den nye hjemmeside er at oplyse bedre og bredere om klagesagsbehandlingen og det at arbejde i Politiklagemyndigheden. Samtidig er der introduceret en ny klageblanket, hvor udgangspunktet er, at der logges ind med MitID. Vi vil løbende arbejde med at gøre hjemmesiden endnu mere informativ.

Politiklagemyndigheden har siden myndighedens etablering i 2012 og særligt siden 2017 set en stigning i antallet

af indkomne sager. Denne er fortsat i 2023. Der har blandt andet været en stigning på ca. 13% i antallet af anmeldelser vedrørende strafbare forhold sammenlignet med 2022. På området for adfærdsklager har der været en mindre nedgang i antallet af indkomne klager på ca. 5%, hvilket er den første nedgang siden 2017.

Politiklagemyndighedens kompetence blev pr. 1. januar 2023 udvidet til også at omfatte Grønlands Politi. Politiklagemyndigheden har i 2023 behandlet en række sager fra Grønlands Politi, herunder to udrykningssager. I de to sager rejste efterforskere fra Politiklagemyndigheden med kort varsel til Grønland for at gennemføre den indledende efterforskning, herunder afhøring af de involverede i sagen, gennemførelse af gerningsstedsundersøgelse mv.

God læselyst med årsberetningen og tak for at læse med.

Charlotte Storgaard
direktør

Artikler

- 9 Mød Politiklagerrådet
- 12 En meget kritisabel magtanvendelse
- 15 Opbevaring af billeder og videooptagelser på private mobiltelefoner
- 18 Politiklagesager på Færøerne og i Grønland
- 19 Internationalt samarbejde
- 20 Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet i bevægelse
- 22 Whistleblowerordning

Mød Politiklagerrådet

Politiklagerrådet er Politiklagemyndighedens og Bevismiddeltilsynets øverste ledelse. Politiklagerrådet har det overordnede ansvar for de to myndigheder og for at fastlægge generelle overordnede retningslinjer for myndighedernes arbejde. Den daglige ledelse af Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet varetages af direktør, Charlotte Storgaard.

Politiklagerrådet består af i alt seks medlemmer, der beskikkes af justitsministeren efter indstilling fra relevante organisationer/myndigheder. Formanden er landsdommer, mens de øvrige medlemmer er en advokat, en universitetslærer i retsvidenskab, en teknisk ekspert og to repræsentanter fra offentligheden, som beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Kommunernes Landsforening og Dansk Folkeoplysnings Samråd.

Politiklagerrådet mødes løbende og holder mellem ca. 6-10 møder årligt. Mødekadencen varierer efter behov, og møderne afholdes primært som fysiske møder, men kan også holdes online. Når Politiklagerrådet mødes, behandles udvalgte konkrete sager og opgaver fra henholdsvis Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet. Derudover drøfter Politiklagerrådet mere generelle og strategiske emner. Det kan f.eks. være udvælgelse af fokusområder.

I anledning af denne årsberetning har der været et interview med Politiklagerrådet om deres rolle som øverste ledelse for Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet. Interviewet er blandt andet foretaget i lyset af den debat, der har været i medier om Politiklagemyndigheden.

Politiklagerrådet er som øverste ledelse for Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet i kraft af dets sammensætning med til at give myndighederne bredde.

Hvorfor er det vigtigt at have et Politiklagerråd?

”Politiklagerrådet er som øverste ledelse for Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet i kraft af dets sammensætning med til at give myndighederne bredde. Politiklagerrådet kan blandt andet på grund af den brede sammensætning og med det læge element, som dermed indgår, se på de sager, der behandles, fra andre perspektiver og med friske øjne, hvilket er vigtigt i klage- og tilsynsmyndigheder” siger formand Thomas Tordal-Mortensen. Birgit Feldtmann tilføjer, at *”Politiklagerrådet og sammensætningen heraf giver begge myndigheder legitimitet”*.

Hvordan er Politiklagerrådet uafhængigt?

”Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet er uafhængige af politi og anklagemyndighed. Det følger simpelthen af loven” siger Thomas Tordal-Mortensen. Asger Bagge-Jørgensen tilføjer, at *”når politiet som eneste myndighed i Danmark har mulighed for at anvende magt, er det særligt vigtigt, at der er et sted borgere, kan klage, og et sted som derved fører tilsyn med denne magt. Det skal være en uafhængig myndighed, og for at sikre denne uafhængighed skal ledelsen være uafhængig”*.

”Selvom rådets medlemmer er beskikket af justitsministeren, betyder det ikke, at rådets medlemmer har et afhængighedsforhold hertil” påpeger Pernille Christensen. Ejnar Bo Petersen tilføjer, at *”rådets medlemmer hverken har et baglands interesser eller egeninteresser at varetage. Når vi tager stilling til en sags afgørelse, er der ikke andre hensyn, end at sagen behandles sagligt og objektivt”*. Birgit Feldtmann oplyser, at hun ofte oplever, at folk har spørgsmål og er nysgerrige på arbejdet i Politiklagerrådet, men at hun aldrig har oplevet, at nogen har forsøgt at påvirke hendes virke.

Hvilken betydning har sammensætningen Politiklagerrådet?

Politiklagerrådet består som nævnt af i alt seks medlemmer, som kommer med hver sin baggrund og kompetence. Ejnar

Bo Petersen fortæller, at *”som repræsentant for offentligheden ser jeg det som min opgave at se om det, der forelægges rådet, er rimeligt, og om sagerne behandles på en ordentlig måde”*. Pernille Christensen tilføjer, at hun ser på en sag både fra borgerens synspunkt og fra den indklagedes perspektiv. Thomas Tordal-Mortensens oplyser, at *”han som landsdommer og formand også har et juridisk blik på de sager og emner, der forelægges rådet”*. Thomas Tordal-Mortensen fortsætter *”det, at Politiklagerådet har offentlighedsrepræsentanter, er med til at give Politiklagerådet en folkelig forankring, og de forskellige kompetencer og baggrunde, hvert medlem har, bidrager til bredden i Politiklagerådet”*. Birgit Feldtmann bemærker, at *”selvom medlemmerne har forskellige kompetencer, så er alle ligeværdige, og alle kan komme med deres overvejelser og blik på både konkrete sager og i forhold til de generelle og strategiske emner”*.

Tom Engly fortæller, at *”jeg har en særlig rolle i forhold til Bevismiddeltilsynet, da jeg er kommet til rådet som teknisk ekspert netop som følge af Bevismiddeltilsynets etablering i 2022”*. Det, at Politiklagerådet har fået Bevismiddeltilsynet under sig, er helt naturligt, bemærker Asger Bagge-Jørgensen og fortsætter *”det handler om tillid til politiets arbejde, og at tekniske beviser håndteres på en forsvarlig måde, således at der ikke er nogen, der bliver dømt uden, at grundlaget er i orden, hvilket grundlæggende handler om retssikkerhed”*.

Fokusområder og fremtidige opmærksomhedspunkter

I forhold til Politiklagemyndighedens sager udvælger Politiklagerådet hvert år nogle fokusområder. Politiklagerådet får forelagt et bredt udsnit af sager inden for fokusområderne for på den måde at få et indblik heri og for at være med til at fastlægge praksis på området. Fokusområderne udvælges på baggrund af, hvad der rører sig i Politiklagemyndigheden og generelt, hvad der rører sig i samfundet.

På Bevismiddeltilsynets område bliver Politiklagerådet løbende inddraget i arbejdet med tematiske tilsyn og orienteringssager.

Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet er fælles om grundlæggende værdier som objektivitet, retssikkerhed, grundighed og åbenhed. De er meget væsentlige for myndighedernes arbejde og bør fortsat være gældende i fremtiden, udtrykker et enigt råd. *”Myndighederne står et godt sted – med gode værdier”* siger Thomas Tordal-Mortensen. Asger Bagge-Jørgensen opfordrer til, at der i fremtiden er endnu større fokus på åbenhed om Politiklagemyndighedens og Bevismiddeltilsynets arbejde. *”Det vil styrke Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet med endnu større åbenhed om, hvem vi er, og hvordan vi arbejder”* forklarer Asger-Bagge Jørgensen. ■

Politiklagerådets medlemmer

Thomas Tordal-Mortensen

Rådsformand, landsdommer, Vestre Landsret

Asger Bagge-Jørgensen

Advokat

Pernille Christensen (fraværende på billedet)

Afdelingschef, Kommunernes Landsforening

Birgit Feldtmann

Professor i strafferet, Aalborg Universitet

Ejnar Bo Pedersen,

Sekretariatschef i Ungdomsskoleforeningen

Tom Engly

*Senior Cybersecurity and Crisis Management
Advisor, Tryk Forsikring A/S*

En meget kritisabel magtanvendelse

Denne artikel handler om en sag, hvor Politiklagemyndigheden har udtalt, at politiets magtanvendelse i forbindelse med en anholdelse var meget kritisabel.

I sagen pådrog en borger i forbindelse med anholdelsen sig skader i blandt andet hovedet som følge af slag med politistav. Det var ikke muligt at fastlægge, hvem af de politiansatte, der havde udøvet den magt, som havde påført borgeren skaderne. På den baggrund udtalte Politiklagemyndigheden ikke kritik af de enkelte politiansatte, men af magtanvendelsen som helhed.

Politiklagemyndigheden efterforskede først sagen som en anmeldelse om vold, men da det ikke var muligt at identificere, hvem af de involverede politiansatte, der havde påført borgeren skaderne og dermed gøre et individuelt strafansvar gældende, blev efterforskningen i sagen standset. Set i lyset af grovheden af sagen, besluttede Politiklagemyndigheden at behandle sagen som en adfærdsklagesag.

På næste side kan du læse nærmere om forløbet i sagen, de forskellige forklaringer i sagen og hvad henholdsvis statsadvokaten og Rigsadvokaten samt Politiklagemyndigheden har lagt vægt på i deres afgørelser.

Politiklagemyndigheden indledte på baggrund af en anmeldelse, hvor en advokat oplyste, at hans klient (K) havde været udsat for vold, efterforskning i sagen.

Efterforskningen viste blandt andet, at en patrulje bestående af to politiansatte (P1 og P4) om natten observerede et køretøj, som de ønskede at bringe til standsning med henblik på en rutinemæssig kontrol. K var fører af bilen og efterkom ikke patruljens anvisninger om at standse, men forsøgte at køre fra patruljen, som eftersatte ham. En anden patrulje bestående af to politiansatte (P2 og P3) deltog ligeledes i eftersættelsen, som sluttede ved, at K bremsede og hoppede ud af bilen. K forsøgte herefter at flygte til fods, men blev anholdt i en have.

Politiklagemyndighedens efterforskning viste endvidere, at P1, P2, P3 og P4 foretog anholdelse af K under anvendelse af magt, herunder at P2, P3 og P4 havde tildelt K mindst 11 slag med politistave, samt at K umiddelbart efter anholdelsen blev kørt på sygehuset af P2 og P3, idet han skulle lægeundersøges og have foretaget en blodprøve, som viste, at han var narkopåvirket.

De lægelige oplysninger i sagen viste, at K umiddelbart efter anholdelsen havde fem kvæstningssår på mellem 3 og 10 cm på hovedet, flere hudafskrabninger på fingrene og et brud på en finger.

Politiklagemyndigheden indhentede i forbindelse med efterforskningen flere udtalelser fra Institut for Retsmedicin, og på den baggrund kunne det lægges til grund, at K's skader sandsynligvis opstod i forbindelse med anholdelsen og som følge af slag med politistav.

Herudover forklarede et vidne, der er læge, blandt andet, at K havde fortalt hende, at de politiansatte havde tæsket ham med politistav, og at skaderne indikerede, at de var påført som oplyst af K.

Der blev afgivet modstridende forklaringer om episoden af K på den ene side og de politiansatte på den anden side.

K forklarede blandt andet, at han uden varsel blev slået med politistav gentagne gange på benene, baller, ryggen og i hovedet, ligesom han tog hænderne op over hovedet for at beskytte det, hvorved han også blev slået på hænderne, og at han derved brækkede venstre lillefinger. Han blødte voldsomt fra hovedet efterfølgende og vurderede, at han blev slået mindst otte gange i hovedet. K kunne ikke nærmere konkretisere, hvem der slog ham med politistaven.

P1 forklarede blandt andet, at han løb efter K og indhentede ham i en have, hvor han tacklede ham, hvorved de begge endte på jorden. K var meget udadreagerende og desperat for at komme væk. Kort tid efter kom P2 og P3, og de havde besvær med at ilægge K håndjern, men da P4 ankom, fik de styr på ham. P1 brugte ikke sine magtmidler, og han så ikke andre bruge dem.

P2 forklarede blandt andet, at K gjorde meget modstand, hvorfor han trak sin politistav, varslede om anvendelsen af politistav og tildelte ham ikke under fem slag på venstre side af ryggen. Slagene havde imidlertid ingen effekt, hvorfor han hylstrede politistaven igen. P3 og P4 ankom til stedet, og det lykkedes dem at få K ilagt håndjern. P2 fornemmede, at der også var andre, der anvendte politistav. Han slog ikke K i hovedet med politistav og havde ikke på noget tidspunkt

sin politistav i nærheden af K's nakke eller skulder. P2 lagde ikke mærke til de øvrige politiansattes handlinger, og der var tale om en meget voldsom anholdelse.

P3 forklarede blandt andet, at K satte sig voldsomt til modværge. Det virkede som om, at K var ved at slippe fri af de politiansattes greb, hvorfor han trak sin politistav og varslede om anvendelsen af denne. K forholdt sig ikke i ro, hvorfor han slog ham fire gange med politistaven på bagsiden af hans ben. Han ramte ikke K i hovedet.

P4 forklarede blandt andet, at P1, P2 og P3 løb efter K, mens han ankom ca. 20-30 sekunder senere. Han så, at de øvrige politiansatte kæmpede med K, og at K så ud til at være på vej ud af P1's greb og kraftigt modsatte sig anholdelsen. Han vurderede, at det var nødvendigt og forsvarligt at anvende stav, hvorefter han råbte: "Jeg slår med staven". Dette havde ingen effekt, hvorfor han tildelte K et slag på højre overarm. K faldt herefter til jorden, hvorefter han tildelte ham yderligere et slag på højre arm, og det lykkedes at få K ilagt håndjern. P4 var sikker på, at han ramte K på armen og ikke i hovedet. P4 så heller ikke andre slå K i hovedet med politistav.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen, som blev påklaget til Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten fandt på baggrund af de lægelige oplysninger, at det kunne lægges til grund, at K's skader i hovedet opstod under anholdelsen og som følge af slag med politistav.

Rigsadvokaten var enig med statsadvokaten i, at efterforskningen skulle indstilles og lagde blandt andet vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om det nærmere hændelsesforløb i forbindelse med episoden, at betingelserne for at anvende politistav under anholdelsen var opfyldt, og at der ved en domstol ikke ville kunne føres det til domfældelse fornødne bevis for, hvem af de implicerede politiansatte, som påførte K skaderne, samt at der ikke vil kunne gøres et strafferetligt medvirkensansvar gældende mod de politiansatte hverken som følge af aktiv eller passiv medvirken.

Politiklagemyndigheden besluttede herefter set i lyset af grovheden af sagen at behandle den som en adfærdsklagesag.

Politiklagemyndigheden fandt, at betingelserne for at anvende magt under anholdelsen, herunder anvendelsen af politistav, var opfyldt i situationen. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at der forud for anholdelsen havde været en længerevarende eftersættelse af K, som sluttede ved, at K sprang ud af bilen og forsøgte at undløbe fra politiet, samt at der efter Politiklagemyndighedens opfattelse ikke var grundlag for at tilsidesætte de politiansattes forklaringer om, at det var nødvendigt og forsvarligt at anvende magt, herunder politistav i situationen.

Politiklagemyndigheden fandt det imidlertid meget kritisabelt, at K blev slået i hovedet med politistav. Politikla-

Disciplinærafgørelser

Det er ansættelsesmyndigheden, der vurderer, om en sag giver anledning til disciplinær forfølgning. I denne konkrete sag har Rigspolitiet ikke behandlet sagen disciplinært, idet det ikke har været muligt at afklare, hvem af de politiansatte der havde optrådt meget kritisabelt.

gemyndigheden lagde blandt andet vægt på, at slag mod hovedet med de skader, K havde pådraget sig, udgjorde en magtanvendelse, som i situationen klart overskred det nødvendige og forsvarlige.

Politiklagemyndigheden fandt samtidig, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af den enkelte politiansattes adfærd, da det på baggrund af sagens oplysninger ikke var muligt at fastslå, hvem der slog K i hovedet med politistav. ■

Opbevaring af billeder og videooptagelser på private mobiltelefoner

Politiklagemyndigheden har gennem de seneste par år modtaget en ny type anmeldelser, som vedrører forskellige situationer, hvor politiansatte har opbevaret billeder og videoer på deres private mobiltelefoner.

Retningslinjer på området

I forbindelse med efterforskningen af sagerne har Politiklagemyndigheden indhentet relevante retningslinjer fra politiet. Der findes både nationale og lokale retningslinjer på området. Det fremgår blandt andet af politiets retningslinjer, at private mobiltelefoner, tablets og lignende som det klare udgangspunkt ikke må anvendes i tjenesten.

De gældende retningslinjer er desuden blevet indskærpet på politiets intranet, hvor det blandt andet fremgår, at brug af privat it-udstyr i tjenesten ikke er tilladt, og at hvis en politiansat har brugt privat it-udstyr i tjenesten, skal vedkommende undlade at forsætte og sørge for, at indholdet bliver slettet permanent.

Konkrete sager vedrørende opbevaring af billeder og videoer

I denne artikel beskrives to sager om opbevaring af billeder og video, som Politiklagemyndigheden har efterforsket.

I den første af sagerne modtog Politiklagemyndigheden en anmeldelse om, at en borger havde set flere videooptagelser og billeder af blandt andet en afdød person på en politiansatts private mobiltelefon. Politiklagemyndigheden foretog ransagning ved den politiansatte, herunder af hans mobiltelefoner og afhørte den borger, der havde set de pågældende billeder og videoer. Herefter sigtede Politiklagemyndigheden den politiansatte for stillingsmisbrug og brud på tavshedspligten.

Statsadvokaten har efterfølgende rejst tiltale mod den politiansatte for brud på tavshedspligten og stillingsmisbrug ved at have videregivet fortrolige oplysninger, som han havde fået kendskab til gennem sit arbejde, idet han benyttede sin private mobiltelefon til at optage billeder, lyd og videoer, herunder af en afdød person i forbindelse med politiets undersøgelse af en ulykke. Han er endvidere tiltalt for at have opbevaret disse på mobiltelefonen og forevist billederne til en borger. Statsadvokaten har subsidiært rejst tiltale for pligtforsømmelse.

I den anden sag er der afsagt dom. Sagen vedrørte en politiansat, som blev anmeldt for at have billeder af en torso på sin private mobiltelefon. Politiklagemyndigheden indhentede logoplysninger samt foretog ransagning ved den anmeldte politiansatte. I den forbindelse blev den politiansattes mobiltelefoner, ipad og computer beslaglagt og undersøgt. Politiklagemyndigheden fandt derefter, at der var grundlag

for at sigte den politiansatte for stillingsmisbrug og brud på tavshedspligten.

Statsadvokaten rejste tiltale i fire forhold. I sagens forhold 1 var den politiansatte blandt andet tiltalt for stillingsmisbrug ved at have opbevaret billeder og videoer på private enheder (mobiltelefon, ipad og computer), som han var kommet i besiddelse af gennem sit arbejde. Der var tale om et billede af en torso, et billede af en død mand, en videooptagelse af en eftersættelse samt en videooptagelse af to personer, der lavede hærværk og tyveri.

For så vidt angik opbevaring af de to videooptagelser på den politiansattes private enheder fandt retten, at opbevaringen ikke indebar en sådan grovere krænkelse af privates eller det offentlige ret, at der forelå stillingsmisbrug. Retten fandt, at der heller ikke var tale om pligtforsømmelse. Retten lagde vægt på videoernes indhold og karakter. Efter en samlet vurdering fandt retten imidlertid, at opbevaringen af billederne af torsoen og af den døde mand var af en sådan grovere karakter, at der var tale om pligtforsømmelse. Retten lagde vægt på billedernes personfølsomme karakter samt risikoen for spredning, idet billederne havde været opbevaret på usikrede enheder i en årrække. Den omstændighed, at den politiansatte ikke havde haft kendskab til retningslinjerne på området kunne ikke føre til en anden vurdering.

I sagens forhold 2 og 3 var den politiansatte tiltalt for stillingsmisbrug ved at have opbevaret billeder af en anholdt mand og kvinde på sin private mobiltelefon. Billederne

havde han taget, mens han var på arbejde. Den politiansatte var endvidere tiltalt for brud på tavshedspligten ved at have videregivet billederne til sin hustru og børn. Retten vurderede, at forholdet var af en sådan grovere karakter, at der var tale om stillingsmisbrug og brud på tavshedspligten. Retten lagde blandt andet vægt på, at der var tale om billeder af anholdte personer, der var i den politiansattes varetægt, og som dermed var i en sårbar position, idet personerne ikke havde mulighed for at modsætte sig, at der blev taget billeder af dem. Retten lagde endvidere vægt på, at personerne tydeligt kunne ses på de to billeder og var dermed identificerbare.

Den politiansatte var i sagens forhold 4 tiltalt for stillingsmisbrug ved at have opbevaret en række billeder og videoer på sine private enheder, som han ligeledes var kommet i besiddelse af på sit arbejde. Den politiansatte blev frifundet for denne del af tiltalen. Retten fandt, at forholdet ikke var af en sådan grovere karakter, at der var tale om stillingsmisbrug eller pligtforsømmelse. Retten lagde vægt på billedernes og videoernes indhold og karakter, og at optagelsen eller opbevaringen af en række billeder var tjenstligt begrundet, samt at der var flere billeder og en videooptagelse, hvor det ikke var muligt at identificere personerne.

Straffen for forhold 1-3 blev fastsat til 8 dagbøder á 500 kr.

Den politiansatte har ansøgt Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at anke dommen til landsretten.

Straffelovens anvendelse

På baggrund af den praksis, der indtil videre har været på området, er det Politiklagemyndighedens vurdering, at opbevaring af billeder og videoer af tjenstlig karakter på private enheder kan være strafbart. Der vil, som sagerne på forrige side illustrerer, indgå en række momenter i vurderingen heraf. Det forudsættes, at der er tale om en handling af en vis grovhed, for at den kan være omfattet af straffelovens regler om stillingsmisbrug og pligtforsømmelse. Ved vurderingen af, om grovhedskriteriet er opfyldt, vil det blandt andet indgå, om personer er identificerbare, og om de pågældende billeder og videoer er af personfølsom karakter. Det vil endvidere i en vis grad indgå i vurderingen, hvor længe de pågældende billeder eller videooptagelser har været opbevaret.

Mindre grove handlinger, som falder uden for det strafbare område, kan sanktioneres disciplinært. ■

Politiklagesager på Færøerne og i Grønland

Politiklagemyndigheden har siden 1. januar 2021 haft kompetence til at undersøge og afgøre adfærdsklager samt til at efterforske anmeldelser om strafbare forhold begået af politipersonale på Færøerne. Den 1. januar 2023 fik Politiklagemyndigheden samme kompetence i forhold til Grønlands Politi.

For så vidt angår politiklagesager i Grønland er der med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling oprettet et råd – Rådet for Politiklagesager i Grønland. Rådet består af en formand, som er advokat, Britta Kjeldsen, samt to repræsentanter fra offentligheden, Pitsi Høeg og Sofia Rossen. Rådet afgiver i adfærdsklager og kriminalsager en vejledende udtalelse til Politiklagemyndigheden til brug for sagens oplysning.

For så vidt angår sager fra Færøerne kan Politiklagemyndigheden indhente en udtalelse fra det Færøske Sprogråd (Málráðnum) med henblik på at afklare sproglige spørgsmål.

Politiklagemyndigheden har i 2023 behandlet fem sager fra Færøerne og 34 sager fra Grønland.

Politiklagemyndigheden har rejst til Grønland to gange i forbindelse med to udrykningssager. Udrykningssager i Grønland efterforskes på samme måde som udrykningssager i Danmark. Dette indebærer, at efterforskere fra Politiklagemyndigheden rykker ud så snart, vi bliver informeret om sagen, dog med den forskel, at transporttiden til gerningsstedet i sagens natur er væsentlig længere, og at det ikke altid kan lade sig gøre at rejse samme dag. Politiklagemyndigheden rejste i forbindelse med de to udrykningssager til Grønland sammen med retsmedicinere og kriminalteknikere fra Rigspolitiet. Politiklagemyndigheden har i 2023 også været på Færøerne to gange i forbindelse med efterforskning af to straffesager med henblik på afhøring af anmeldte samt afhøring og vejledning af forurettede

De modtagne sager fra Færøerne og Grønland er fordelt på de kategorier, der fremgår af tabellen til højre. ■

Politikreds	Færøerne	Grønland
Straffesager i alt	3	16
Legemsangreb	-	6
Videregivelse af fortrolige oplysninger	-	2
Myndighedsmisbrug	1	3
Andre anmeldelser om strafbart forhold	2	5
Klassificerede straffesager	-	-
Færdselsager i alt	1	7
Automatisk trafikkontrol	-	-
Færdselsuheld	1	7
Andre færdselslovsovertrædelser	-	-
Klassificerede færdselsager	-	-
Færdselsager afgjort i politikredsene	-	-
Undersøgelser - § 1020 a, stk. 2	-	2
Skudsager	-	1
Dødsfald i øvrigt	-	1
Alvorlig tilskadekomst i øvrigt	-	-
Adfærdsklager i alt	1	9
Magtanvendelse	-	6
Sprogbrug	-	-
Racisme/forskelsbehandling	-	1
Anden ukorrekt adfærd	1	2
Forhold tidligere behandlet som straffesager	-	-
Klassificerede adfærdssager	-	-
Indkomne politiklagesager i 2023	5	34

Internationalt samarbejde

Politiklagemyndigheden er med i forskellige internationale netværk og samarbejder med en række udenlandske myndigheder. De udenlandske myndigheder har ligesom Politiklagemyndigheden opgaver med at behandle klager og anmeldelser mod ansatte i politiet og anklagemyndigheden.

I 2023 har Politiklagemyndigheden deltaget i følgende internationale samarbejder:

Nordisk samarbejde

Politiklagemyndigheden er med i et netværk af tilsvarende myndigheder i Norge, Sverige, Island og Finland. Netværket har blandt andet til formål at udveksle erfaringer om arbejdet med politiklagesager. I 2023 har der været afholdt to møder i netværket. Repræsentanter fra Politiklagemyndigheden var således i Sverige i marts og i Island i juni 2023.

International Criminal Investigations Network (ICIN)

ICIN er et netværk af europæiske myndigheder, der efterforsker straffesager vedrørende politipersonale. Netværket er stiftet med henblik på erfaringsudveksling. Repræsentanter fra Politiklagemyndigheden deltog i oktober 2023 i ICIN's generalforsamling i London.

Billede taget på det nordiske samarbejds møde i Island i juni 2023

Internationalt forskningsprojekt om politiklagesystemer

Som led i det internationale forskningsprojekt "Police Accountability – Towards International Standards", som omhandler politiklagesystemer i Storbritannien, Canada, Tyskland, Frankrig og Japan deltog en repræsentant fra Politiklagemyndigheden i et online forskningsseminar om klager mod politiet. Formålet med seminaret var at skabe en åben dialog mellem erfarne medarbejdere fra uafhængige politiklageordninger samt politiet og akademikere med henblik på drøftelser om formål og udfordringer forbundet med forskellige politiklageordninger.

Independent Police Complaints Authorities (IPCAN)

Politiklagemyndigheden er med i netværket IPCAN, som har eksisteret siden 2014. I maj 2023 deltog IPCAN-netværket, herunder en repræsentant fra Politiklagemyndigheden, som observatører på en politikonference organiseret af Europarådet. På konferencen var det primære emne politiets magtanvendelse med oplægsholdere fra en lang række organisationer, forskningsmiljøet og politiet i forskellige europæiske lande. ■

Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet i bevægelse

2023 blev på mange måder startskuddet til en ny og spændende tid for Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet.

Flytning

Den 8. februar 2023 tog vi afsked med Banegårdspladsen i Aarhus, som havde været Politiklagemyndighedens domicil siden 2012 og Bevismiddeltilsynets siden 2022, og flyttede ind på Frederiks Plads 42. Selvom der var kort afstand mellem de to lokationer, var forandringen stor. De små kontorer og smalle gange blev skiftet ud med åbne kontorlandskaber og flexrum fordelt på to etager i store og nye omgivelser. Der havde i efteråret/vinteren 2022 været mange forskellige forberedelser til flytningen, blandt andet workshops hvor ledelse og medarbejdere drøftede kommende leve- og adfærdsregler på Frederiks Plads. En vigtig, spændende og involverende proces, hvor forstyrelsesfri tid blandt andet blev sat i søen.

I dag har Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet været på Frederiks Plads i mere end et år, og vi er landet godt i det nye. Vi fortsætter med at overveje, drøfte og tage initiativer til udvikling – både i de to myndigheder og som samlet organisation. Vi ønsker at være en attraktiv arbejdsplads med et godt og rummeligt arbejdsmiljø med trivsel.

Det er en vigtig forudsætning for at kunne stå professionelt og stærkt som organisation og lykkes med at løfte de vigtige samfundsmæssige opgaver, som Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet varetager.

Den attraktive arbejdsplads

Som led i arbejdet med den gode og attraktive arbejdsplads blev der i juni måned afholdt en workshop for medarbejderne i Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet med temaet ”Den attraktive arbejdsplads 2033”. Advokat og master i ledelses- og organisationspsykologi Hanne Jessen Krarup holdt et oplæg om emnet og med afsæt heri drøftede medarbejderne i tværfaglige grupper forskellige ”gamechangere” for den attraktive arbejdsplads i dag og i 2033. Der blev herefter valgt en fælles gamechanger: ”Fra 8-16 mennesket til fleksibel arbejdsplads 24/7”, som medarbejderne hen over sommeren arbejdede videre med, og der blev i efteråret præsenteret forskellige oplæg.

Med afsæt i medarbejdernes input og forslag er der fra 1. januar 2024 iværksat en prøveordning med øget mulighed for hjemmearbejde. Prøveordningen strækker sig over en periode på 6 måneder, og der er udarbejdet fælles principper for ordningen.

Verdensmål

Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet har i 2023 valgt at arbejde med det bæredygtige verdensmål nr. 3: Sundhed og trivsel. Verdensmålet kobles til den eksisterende og vigtige opgave i organisationen om et sundt og bæredygtigt arbejdsmiljø.

Vi har i 2023 brugt og vil i 2024 fortsat bruge verdensmålet til at rammesætte organisationens mål om det sunde og bæredygtige arbejdsliv, hvor de ansattes sundhed og trivsel tænkes sammen med og understøtter løsningen af myndighedernes kerneopgaver.

Whistleblowerordning

Et andet vigtigt tiltag i 2023 var, at der med virkning fra 1. december 2023 blev etableret en intern whistleblowerordning i Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet. Her kan medarbejdere i de to myndigheder indsende oplysninger om kritisable forhold. Andre, f.eks. borgere og journalister, er ikke omfattet af ordningen, ligesom politiansatte heller ikke er det. Du kan læse mere om ordningen på Politiklagemyndighedens og Bevismiddeltilsynets hjemmesider.

2023 blev på flere måder forandringens år. Et år, hvor vi flyttede og et år, hvor vi blev mindet om, at det er vigtigt at bevæge sig frem og være nysgerrig – både som medarbejder og som organisation. Det har været en udviklende proces, som vil fortsætte i 2024. ■

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

DET
UAFHÆNGIGE
TILSYN MED BEVISMIDLER

Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet har i 2023 valgt at arbejde med det bæredygtige verdensmål nr. 3: Sundhed og trivsel. Verdensmålet kobles til den eksisterende og vigtige opgave i organisationen om et sundt og bæredygtigt arbejdsmiljø.

Whistleblowerordning

Med virkning fra 1. december 2023 er der blevet etableret en intern whistleblowerordning i Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet.

Den interne whistleblowerordning giver ansatte, tidligere ansatte mv. i Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet mulighed for at indsende oplysninger om kritisable forhold i myndighederne. Det kan f.eks. være oplysninger om strafbare forhold, grove eller gentagne overtrædelser af lovgivningen, forvaltningsretlige principper eller væsentlige interne retningslinjer, grove personrelaterede konflikter på arbejdspladsen som eksempelvis grov chikane, herunder af seksuel karakter, og bevidst vildledning af borgere og samarbejdspartnere.

Ansatte i politi og anklagemyndighed er ikke omfattet af Politiklagemyndighedens og Bevismiddeltilsynets interne whistleblowerordning, men har mulighed for at benytte egne interne whistleblowerordninger. Nærmere oplysninger om disse ordninger findes på henholdsvis www.politi.dk, www.justitsministeriet.dk og www.anklagemyndigheden.dk.

Borgere er heller ikke omfattet af Politiklagemyndighedens og Bevismiddeltilsynets whistleblowerordning. Hvis man som borger ønsker at indgive en klage eller en anmeldelse mod politipersonale eller anklagere, kan dette ske via Politiklagemyndighedens hjemmeside www.politiklagemyndigheden.dk, hvor der også er vejledning om processen.

Hvis Politiklagemyndighedens og Bevismiddeltilsynets interne whistleblowerenhed modtager en indberetning fra personer, som ikke er omfattet af whistleblowerordningen eller som ikke vedrører forhold omfattet af ordningen, vil den blive afvist.

Det følger af whistleblowerlovens § 27, at Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet mindst en gang årligt skal offentliggøre oplysninger om deres virksomhed efter whistleblowerloven. ■

Oplysninger fra 2023 (1. december 2023, hvor ordningen blev oprettet)

Modtagne indberetninger i 2023	Indberetninger, der er realitetsbehandlet	Afviste indberetninger	Antal indberetninger, der har givet anledning til politianmeldelse
0	0	0	0

Referater

24 Udrykningssager

27 Straffesager

27 Vold

29 Tavshedspligt

32 Pligtforsømmelse/stillingsmisbrug

34 Vådeskud

35 Forskellige straffesager

36 Adfærdsklagesager

36 Magtanvendelse

47 Diskrimination

57 Sprogbrug

64 Forskellige adfærdsklagesager

70 Færdselssager

70 Hastighedsovertrædelser

73 Færdselsuheld

76 Anden færdsel

79 Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

Udrykningsager

Politiet skød en borger i låret

321-29-23

Politiet modtog en henvendelse om, at en borger (B) have låst sig inde i en bil. En patrulje bestående af to politiansatte (P1 og P2) kørte ud til adressen, hvor de traf B, som havde trukket et sværd. Politiet bad flere gange B om at lægge sværdet fra sig, hvilket B ikke efterkom. P1 og P2 forklarede blandt andet, at B gik frem mod patruljen med sværdet hævet. P1 eksponerede B for peberspray. Herefter afgav P2 først et varselsskud op i luften og efterfølgende et skud, som ramte B i låret.

Statsadvokaten besluttede at indstille efterforskningen i sagen. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte patruljens opfattelse af situationen, herunder at der var tale om et påbegyndt eller overhængende angreb, og at betingelserne for at anvende skydevåben for at afværge angrebet således var opfyldt. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at betingelserne for den øvrige magtanvendelse ligeledes var opfyldt. Endelig lagde statsadvokaten vægt på, at P1 og P2 ydede adækvat førstehjælp, ligesom der straks blev tilkaldt en ambulance.

Statsadvokatens afgørelse blev påklaget til Rigsadvokaten, der var enig med statsadvokaten i, at efterforskningen skulle indstilles. Rigsadvokaten tillagde ud over det, som statsadvokaten havde lagt vægt på, det blandt andet betydning, at P1 havde afgivet et varselsskud.

Politiansatte skød en borger på Kgs. Nytorv

321-31-23

I forbindelse med en episode, der fandt sted på Kgs. Nytorv i København, afgav to politiansatte (P1 og P2) skud mod en borger (B), som blev ramt af i alt 4-5 skud.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Statsadvokaten fandt, at der ud fra en samlet vurdering af oplysningerne i sagen ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's vurdering om, at det var absolut nødvendigt, forsvarligt og proportionelt at skyde mod B, og at det i den konkrete situation ikke var muligt forud herfor at give advarselsråb og/eller advarselsskud. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at der umiddelbart efter skudepisoden blev ydet adækvat førstehjælp af det tilstedeværende politipersonale, og at der straks blev tilkaldt lægehjælp.

Politiet skød en borger i overarmen

321-32-23

Politiet modtog en anmeldelse om, at en borger (B) havde forladt et sygehus i nedtrykt sindstilstand. Der blev på den baggrund sendt en patrulje til B's bopæl, hvor patruljen fandt B, som var i besiddelse af et skydevåben. I forbindelse med politiets tilstedeværelse på B's bopæl afgav en politiansat (P) skud mod B, der blev ramt i venstre overarm.

Sagen er fortsat under efterforskning.

En politiansat skød en borger i højre lyske

321-34-23

Politiet modtog en anmeldelse om husspektakler og sendte på den baggrund en patrulje bestående af P1 og P2 til adressen, hvor to borgere (B1 og B2) befandt sig udenfor. I forbindelse med politiets tilstedeværelse på adressen afgav P1 og P2 flere varselsskud mod B1, og P1 afgav derefter et skud mod B1, der ramte ham i lysken.

Sagen er forsat under efterforskning.

En politiansat skød en borger, som efterfølgende afgik ved døden

321-35-23

Politiet modtog en anmeldelse om, at en borger truede andre borgere med en kniv. Der blev på den baggrund sendt en patrulje til stedet, og i den forbindelse afgav en politiansat skud mod B, der efterfølgende afgik ved døden.

Sagen er forsat under efterforskning.

En politiansat skød en borger, som afgik ved døden

324-32-23

I forbindelse med en episode afgav en politiansat (P) skud mod en borger (B), som afgik ved døden.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen.

Statsadvokaten fandt på baggrund af Politiklagemyndighedens efterforskning af sagen ikke grundlag for at tilsidesætte P's opfattelse af, at der var tale om et påbegyndt eller overhængende farligt angreb på P selv og P's kollegaer, og at det derfor var nødvendigt og forsvarligt at anvende skydevåbenet som sket.

Statsadvokaten fandt heller ikke anledning til at tilsidesætte P's vurdering om, at det i situationen ikke var muligt først at afgive advarselsråb og varselsskud over for B.

Endelig lagde statsadvokaten vægt på oplysningerne i sagen om, at der umiddelbart efter skudafgivelsen blev ydet adækvat førstehjælp af det tilstedeværende politipersonale.

Borger skød sig selv, mens politiet var til stede

324-33-23

Politiet blev tilkaldt til en selvmordstruet borgers (B's) bopæl, og mens politiet var til stede på bopælen, skød B sig selv med en riffel og afgik ved døden.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at politiet måtte antages ikke at kunne have handlet anderledes i forhold til at forhindre, at B begik selvmord. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at B's skudskade var så omfattende, at den var uforenelig med liv, og at politiet på den baggrund handlede korrekt i forhold til at afstå fra at yde førstehjælp.

Borger afgået ved døden efter spring fra bro

324-34-23

Politiet modtog en anmeldelse om, at en borger (B) var muligt selvmordstruet og befandt sig ved en bro, og politiet sendte herefter en patrulje til stedet. Umiddelbart efter politiets ankomst sprang B ud fra broen og afgik ved døden.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse vægt på, at politiet ikke havde haft mulighed for at komme B til undsætning hverken fra broen eller fra land. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at politiet straks havde rekvireret redningshelikopter og redningsbåd.

Mand afgået ved døden under politiets tilstedeværelse

324-35-23

Politiet modtog en anmeldelse om, at en borger (B) optrådte uroskabende i en opgang. Da politiet ankom til ejendommen, fik de kontakt med B, der efterfølgende afgik ved døden.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Borger begik selvmord under telefonsamtale med vagtcentralen

324-37-23

En borger (B) ringede til vagtcentralen, og under telefonsamtalen mellem en politiansat (P) på vagtcentralen og B begik B selvmord.

Sagen er fortsat under efterforskning.

En borger afgik ved døden under politiforretning

324-38-23

Politiet modtog en anmeldelse om husspektakler, hvorefter en patrulje blev sendt til stedet. Politiet fik ved ankomsten kontakt til en borger (B), som blev anholdt. I forbindelse med anholdelsen blev B livløs og afgik efterfølgende ved døden.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Borger skar sig selv i halsen under politiets tilstedeværelse

325-34-23

Politiet modtog en anmeldelse om, at en borger (B) var uønsket på en adresse, og at B var i besiddelse af en kniv, som B truede sig selv med. Der blev på den baggrund sendt flere politipatruljer til adressen, hvor de traf B, som var i besiddelse af en kniv og truede med at skære sig selv i halsen. Efter et stykke tid, hvor flere politiansatte blandt andet forsøgte at få B til at lægge kniven, skar B sig selv i halsen.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

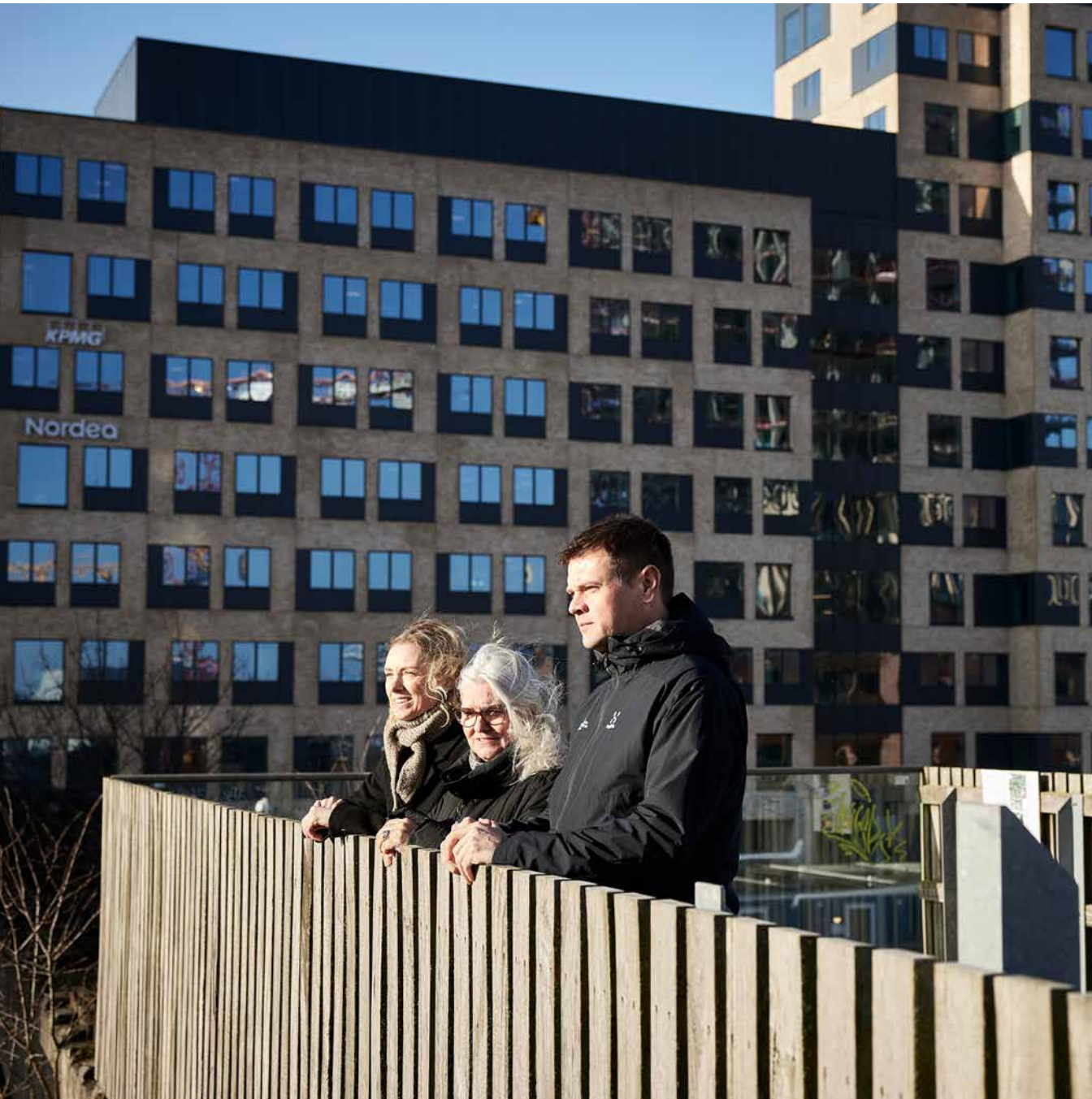
To personer kom alvorligt til skade i forbindelse med politiets udrykningskørsel

325-35-23

En patrulje (P) kørte udrykningskørsel til en politiforretning, i hvilken forbindelse der skete sammenstød med en taxa. I taxaen sad blandt andre to passagerer (B1 og B2), som kom alvorligt til skade i forbindelse med færdselsuheldet.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse vægt på, at politiet ikke havde haft mulighed for at komme B til undsætning hverken fra broen eller fra land.

Straffesager

VOLD

Påtaleopgivelse for grov vold

311-670-21

En advokat (A) anmeldte på vegne af fem borgere (B1-B5) en række politiansatte (P1-P10) for vold i forbindelse med en episode, hvor politiet rettede henvendelse på borgernes adresse.

P1 og P2 er i forbindelse med efterforskningen af sagen blevet sigtet for grov vold i forbindelse med deres anvendelse af peberspray over for henholdsvis B1 og B2.

Statsadvokaten har opgivet påtale i sagen. Afgørelsen er påklaget til Rigsadvokaten.

Politiansat tiltalt for vold og stillingsmisbrug

311-782-23

En politiansat (P) var tiltalt for vold ved i en butik at have nikket en butiksansat (B1) en skalle i forbindelse med en uoverenstemmelse omkring en vare. P var endvidere tiltalt for stillingsmisbrug ved at have forsøgt at påvirke en vagt-funktionær (B2) i butikken til efterfølgende at undlade at tilbageholde P eller anmelde P til politiet. Herudover var P tiltalt for stillingsmisbrug ved at have foretaget uberetigede opslag i politiets registre og efterfølgende anvendt oplysningerne til egen fordel. Endelig var P tiltalt for vold i forbindelse med en anden episode ved at have skubbet en borger (B3) i forbindelse med en privat uoverenstemmelse.

P blev i byretten frifundet for vold og stillingsmisbrug.

Byretten lagde blandt andet vægt på, at der ikke var ført det fornødne bevis for, at P havde nikket B1 en skalle, ligesom der ikke var ført bevis for, at P havde misbrugt sin stilling som polititjenestemand ved at have forsøgt at påvirke B2 til efterfølgende at undlade at tilbageholde P eller anmelde P til politiet. Vedrørende tiltalen om stillingsmisbrug ved at foretaget uberettigede opslag i politiets registre erkendte P i retten at have foretaget disse. Retten fandt imidlertid, at der ikke var ført det fornødne bevis for, at P ved de kortvarige opslag derved havde krænket privates eller det offentliges ret i en sådan grad, at det er omfattet af straffelovens § 155. Vedrørende tiltalen for vold mod B3 fandt byretten, at det efter bevisførelsen ikke med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at P havde haft forsæt til at udøve vold mod B3.

Dommen er anket til landsretten og afventer hovedforhandlingen.

En politiansat (P) var tiltalt for vold ved i en butik at have nikket en butiksansat (B1) en skalle i forbindelse med en uoverenstemmelse omkring en vare.

Politiansat tiltalt for vold og stillingsmisbrug i forbindelse med to episoder

311-791-23 og 311-802-23

En politiansat (P) er tiltalt for vold mod en borger (B1) ved at have slået B1 flere gange på kroppen med en politistav, hvorved B1 pådrog sig blodunderløbne mærker.

P er endvidere tiltalt for vold, trusler og stillingsmisbrug i forbindelse med en anden episode, ved i forbindelse med en privat konflikt at have taget fat om halsen på en borger (B2) og klemte til i flere sekunder, samt ved i forlængelse heraf uden tjenstlig anledning at have iført sig patroljebukser og patroljebakke, og fremtaget en peberspray udleveret af politiet og rettede denne mod en borger samt udtalt: "Skal du prøve denne her?" eller lignende.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Politiansat tiltalt for vold

311-860-23

En politiansat (P1) blev tiltalt for vold ved i forbindelse med en anholdelse borger (B) pludseligt at have rykket eller skubbet B kraftigt frem mod en patroljevogn, der holdt parkeret på stedet, således at B slog sit hoved ind mod patroljevognen.

Der var optaget en video af hændelsen.

Retten frifandt P1 og retten lagde i den forbindelse vægt på, at det efter rettens vurdering af videoen så ud til, at B's hoved ramte patroljevognen som følge af en bevidst handling fra P1's side, der svarede til det, der var rejst tiltalte for, men at P1's arme og greb om B imidlertid ikke sås tydeligt på videoen. Retten lagde endvidere vægt på, at der ved videoen var anvendt en zoomfunktion på den telefon, som videoen

var optaget med, og at det ikke var oplyst, om der var tale om en digital eller optisk zoom-funktion, som eventuelt havde medført, at videoen var digitalt bearbejdet. Desuden lagde retten vægt på, at anholdelsen ifølge vidner i øvrigt fremstod opåfaldende. På baggrund af de anførte usikkerheder ved videooptagelsen, anholdelsens i øvrigt opåfaldende karakter og P1's ikke usandsynlige forklaring om, at B's hoved ramte patroljevognen som følge af mistet balance eller undvigelsesbevægelser under den i øvrigt lovlige magtanvendelse, fandt retten, at en vurdering af videoens indhold ikke alene kunne udgøre et bevis for P1's forsæt.

Dommen er anket til landsretten og afventer hovedforhandlingen.

Politiansat sigtet for vold, anvendelse af ulovlige midler til at opnå tilståelse eller forklaring og stillingsmisbrug

311-876-23

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for vold og for at have anvendt ulovlige midler til at opnå tilståelse eller forklaring, ved i forbindelse med en anholdelse af en borger (B) at have tildelt B to slag i ansigtet og gentagne gange spurgte B ind til, hvad der var sket forud for anholdelsen. Politiklagemyndigheden har endvidere sigtet P for stillingsmisbrug, ved uden tjenstlig anledning at have slettet en optagelse på B's mobiltelefon samt forsøgt at slette flere andre optagelser, da P havde opdaget, at B havde foretaget optagelser med sin mobiltelefon i patroljevognen. Politiklagemyndigheden har ligeledes sigtet P for at have foretaget en lovstridig beslaglæggelse af B's mobiltelefon med henblik på at slette de resterende optagelser.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

TAVSHEDSPLIGT

Politiansat anmeldt for brud på tavshedspligten 312-264-22

En politiansat (P) blev anmeldt for brud på tavshedspligten ved i forbindelse med en politiforretning, hvor en borger (B) sammen med en kammerat (K) var blevet bragt til standsning i et køretøj, blandt andet at have udtalt, at B var kendt af politiet, herunder for narkotikakriminalitet.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Statsadvokaten lagde til grund, at P tog kontakt til B, mens han sad i køretøjet sammen med K og foretog opslag på B, der var kendt i politiets systemer. Statsadvokaten lagde endvidere til grund, at det af en videooptagelse fremgik, at P under politiforretningen bekræftede, at B var godt kendt af politiet, herunder for narkotikakriminalitet. Statsadvokaten lagde ved afgørelsen vægt på, at bekræftelsen i den konkrete situation ikke kunne antages at udgøre en overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 1.

Politiansat anmeldt for brud på tavshedspligten i forbindelse med behandlingen af en tilholdssag 312-265-22

En politiansat (P) blev anmeldt for brud på tavshedspligten ved i forbindelse med en tilholdssag mod en borger (B) at have videregivet fortrolige oplysninger om tilholdssagen til B's veninde (V) og søster (S).

P forklarede blandt andet, at hun talte med V og S, mens tilholdssagen blev behandlet, men hun afviste at have videregivet fortrolige oplysninger til dem. P forklarede endvidere, at det var hendes opfattelse, at V og S kendte til tilholdssagen i forvejen.

V og S forklarede blandt andet, at P havde oplyst dem om, at der verserede en tilholdssag, hvilket de ikke var bekendt med i forvejen. S forklarede endvidere, at P havde fortalt om nærmere detaljer i tilholdssagen, herunder om at B havde skrevet fra anonyme e-mailadresser og ringet fra hemmeligt nummer.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på, at der var afgivet divergerende forklaringer om både, hvorvidt V og S havde kendskab til tilholdssagen i forvejen samt om indholdet af samtalerne mellem dem og P.

Påtaleopgivelse for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger 312-271-22

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger, idet P videregav fortrolige oplysninger til en borger (B) om dennes søns (S) private forhold, herunder om S' tidligere kontakt med politiet samt strafbare forhold.

Statsadvokaten opgav påtale i sagen, idet statsadvokaten fandt, at sagen efter en vurdering af de samlede omstændigheder ikke havde en sådan karakter og omfang, at straffelovens § 152, stk. 1, var overtrådt. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på S' unge alder samt på, at B kontaktede politiet med en række spørgsmål, fordi B var bekymret for S. Statsadvokaten fandt endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte P's forklaring om, at han var opmærksom på sin tavshedspligt under samtalen med B, og at videregivelsen alene skete med henblik på en kriminalpræventiv indsats.

Afgørelsen er påklaget til Rigsadvokaten.

Politiansat sigtet for brud på tavshedspligten 312-276-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for brud på tavshedspligten ved at have videregivet fortrolige oplysninger til en borger (B) om B's søns (S) private forhold.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Politiansat tiltalt for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger 312-281-22

Statsadvokaten har rejst tiltale mod en politiansat (P) for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger ved i forbindelse med et privat arrangement at have videregivet fortrolige oplysninger om en borger (B) til en af B's kollegaer.

Sagen afventer hovedforhandlingen i retten.

Politiansat tiltalt for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger og stillingsmisbrug 312-284-22

Statsadvokaten har rejst tiltale med en politiansat (P) for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger og stillingsmisbrug ved at have videregivet fortrolige oplysninger, som han havde fået kendskab til gennem sin tjeneste, idet han i strid med Rigspolitiets og lokale informationsikkerhedsregler benyttede sin private mobiltelefon til at optage fotos, lyd og videoer, herunder af en afdød person i forbindelse med politiets undersøgelse af en ulykke og opbevarede disse på sin

private mobiltelefon, ligesom han på et tidspunkt foreviste fotoene til en borger.

Subsidiært har statsadvokaten rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 157 om grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødeløshed i udførelsen af tjenesten.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Politiansat sigtet for flere tilfælde af uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger og stillingsmisbrug 312-289-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for stillingsmisbrug samt for uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger ved at have oprettet en hændelse i politiets systemer om, at P var blevet ringet op af en anonym anmelder, der oplyste, at en borger (B1) kørte bil uden kørekort. Politiklagemyndigheden har endvidere sigtet B for at have foretaget opslag på B1 i POL-INTEL Finder og optaget fotos heraf samt opbevaret disse på sin mobiltelefon, samt uden tjenstlig anledning at have sendt to fotos vedrørende B1 til en anden borger (B2).

P er herudover sigtet for endnu et tilfælde af brud på tavshedspligten ved uden tjenstlig anledning at have givet oplysninger til B2 om en anden person.

Politiklagemyndigheden har endelig sigtet P for endnu et tilfælde af stillingsmisbrug ved uden tjenstlig anledning at have opbevaret en række personfølsomme fotos på sin private mobiltelefon, som han var kommet i besiddelse af som led i sin tjeneste.

Sagen fortsat under efterforskning.

Politiansat vedtog bøde for uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger 312-293-22

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for via Instagram uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger om en borger (B), idet P til en bekendt gav oplysninger om, at B var blevet anholdt af politiet, samt at ”Han var på et eller andet og så stod han og råbte ad politiet sammen med de der hooligans”, ”Og så sad han og svinede mig til inde i bilen. Han var mega Crazy man”, ”Han var helt brændt af”, ”Han var på et eller andet. Han var heeeelt væk”, ”Han var seriøst fuldstændig vanvittig”, samt ”Han var total respektløs og opførte sig som en galning” og lignende.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg til P på 2.500 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde.

Politiansat tiltalt for brud på tavshedspligten 312-295-22

Statsadvokaten har tiltalt en politiansat (P) for i tre tilfælde uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger om en borger (B) til B's ægtefælle ved blandt andet at have oplyst til B's ægtefælle, at P havde set B flere gange med narkotika på sig, at B havde et misbrug af euforiserende stoffer samt at B tidligere var blevet standset af politiet som fører af en bil, hvor B havde været påvirket af euforiserende stoffer.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Efterforskningen indstillet i sag om brud på tavshedspligten

312-311-23

To borgere (B1 og B2) anmeldte, at to politiansatte (P1 og P2) efter en anholdelse af en borger (B3) på en cafe, hvor B3 havde skåret sig selv og derved blødt på stedet, videregav fortrolige helbredsoplysninger om B3 til B1 og B2.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde for så vidt angår P1 vægt på, at han videregav oplysningen af hensyn til personalet på caféens tarv, idet han i den konkrete situation vurderede, at hensynet til personalets helbred og sikkerhed skulle tillægges en sådan vægt, at hensynet til tavshedspligten berettiget kunne tilsidesættes, og at B3 var selvskadende og skar i sig selv, og at der således var en risiko for, at personalet kom i kontakt med B3's blod og derved risikerede selv at blive smittet, samt at P1 på den baggrund handlede i berettiget varetagselse af andres tarv, jf. straffelovens § 152 e, nr. 2. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at oplysningen ikke blev videregivet til en bredere personkreds, men alene til personale på caféen.

For så vidt angår P2 lagde statsadvokaten vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om episoden, herunder hvad der præcist blev sagt under samtalen mellem B1 og P2, og at der ikke forelå andre omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, lydoptagelser eller andre objektive omstændigheder, der støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiansat sigtet for brud på tavshedspligten og stillingsmisbrug

312-317-23

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for brud på tavshedspligten og stillingsmisbrug ved at have videregivet fortrolige oplysninger fra blandt andet en straffesag samt den forurettede i straffesagens gældposter til en række kreditorer med henblik på påvirke kreditorerne til at eftergive den forurettede i straffesagens gæld.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Politiansat anmeldt for stillingsmisbrug og brud på tavshedspligten

312-331-23

En borger (B) anmeldte på vegne af sin mindreårige søn (S), at en politiansat (P) havde foretaget uberettigede opslag i politiets registre samt brudt sin tavshedspligt i forbindelse med en knallerthandel mellem S og P's barnebarn.

Statsadvokatens har indstillet efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at logoplysningerne fra Rigspolitiets Koncern IT viste, at den politiansatte hverken havde foretaget opslag på S eller knallerten. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer i sagen, og at der ikke var noget, der understøttede, at P var i besiddelse af fortrolige oplysninger om S eller knallerten, samt at der ikke var oplysninger, der understøttede, at P i kraft af sin ansættelse ved politiet forud for anmeldelsen havde et kendskab til S eller dennes navn, ligesom S heller ikke havde et forudgående kendskab til P.

Efterforskningen indstillet i sag om brud på tavshedspligten

312-340-23

En borger (B1) anmeldte en politiansat (P) for brud på tavshedspligten i forbindelse med en episode, hvor B1 var blevet bragt til standsning i sin bil. I følge B1 havde P omtalt B1's strafbare forhold, hvilket blev overhørt af andre, herunder en anden borger (B2), der ligeledes befandt sig i bilen.

B1 har blandt andet forklaret, at P i forbindelse med episoden udtalte: "Hold da op, du er sigtet for mange ting", og at B1 var sigtet for salg, besiddelse og narkokørsel, samt at "Du er også sigtet for noget, der er meget værre", hvilket delvist blev understøttet af B2's forklaring.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på, at P alene udtalte sig ganske overordnet om B1's tidligere sager, og at episoden fandt sted i forbindelse med, at P havde standset B1 og lavet et rutinemæssigt opslag af ham i systemet. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at der på baggrund af B2's forklaring ikke er grundlag for at antage, at samtalen blev overhørt af andre end B1 og B2.

PLIGTFORSØMMELSE/ STILLINGSMISBRUG

Påtaleopgivelse i sag om stillingsmisbrug

313-1003-22

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for stillingsmisbrug ved i en periode på over et år i adskillige tilfælde uden tjenstlig anledning blandt andet at have slået flere personer op i POL-INTEL Finder.

Statsadvokaten opgav påtale i sagen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at en del af opslagene efter P's egen forklaring var foretaget som en form for forundersøgelse med henblik på at vurdere, om der var grundlag for at indgive en anmeldelse til politiet. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at der ikke var grundlag for at fastslå, at P gjorde brug af eller foretog sig noget i anledning af oplysningerne, som han blev bekendt med. Efter en samlet vurdering af opslagenes karakter og P's formål hermed fandt statsadvokaten, at der ikke ved opslagene var sket en sådan krænkelse af privates eller det offentliges ret, at der var begået et strafbart forhold.

Politiansat dømt 30 dages ubetinget fængsel for at have misbrugt sin stilling

313-1005-22

En politiansat (P) blev tiltalt for stillingsmisbrug, idet han i juni 2022 udfærdigede en notits på baggrund af en samtale, som han havde haft med en borger (B) i 2018, hvorefter P sendte notitsen til B's datter (D) med henblik på, at D kunne bruge notitsen i en verserende samværssag og derved opnå en uberettiget fordel i samværssagen.

P blev i byretten idømt 30 dages ubetinget fængsel for at have misbrugt sin stilling. Retten lagde blandt andet vægt på, at det måtte have stået P klart, at notitsen skulle bruges som bevis i en verserende familieretssag, hvilket kunne have alvorlige konsekvenser.

P har anket sagen til landsretten.

Politiansat tiltalt for uberettigede opslag i POL-INTEL Finder

313-1090-22

En politiansat (P) er tiltalt for stillingsmisbrug ved uden tjenstlig anledning at have foretaget søgninger i POL-INTEL Finder på sig selv, familiemedlemmer og andre personer.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Politiansat tiltalt for stillingsmisbrug, subsidiært pligtforsømmelse, samt overtrædelse af våbenloven og våbenbekendtgørelsen

313-1105-22

En politiansat (P) er tiltalt for stillingsmisbrug subsidiært pligtforsømmelse, samt overtrædelse af våbenloven og våbenbekendtgørelsen ved uden tjenstlig anledning at have medbragt sin skarpladte tjenstepistol på en restaurant og til en koncert og vist sit politiskilt samt oplyst, at han havde tjenstepistolen på sig.

Sagen afventer hovedforhandling i retten.

Påtaleopgivelse i sag om glemte sagsakter i et tog

313-1131-23

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for pligtforsømmelse ved at have håndteret dokumenter i verserende straffesager indeholdende personfølsomme oplysninger i strid med interne retningslinjer, idet P glemte en computertaske indeholdende dokumenter fra politigården, en arbejdscomputer og adgangskort til politigården i et tog, hvorefter det blev fundet af togpersonale.

Statsadvokaten opgav påtale i sagen. Statsadvokaten fandt, at P havde overtrådt såvel bestemmelser i Rigspolitiets sikkerhedshåndbog samt handlet i strid med lokale retningslinjer på området. Statsadvokaten fandt imidlertid ikke, at P's handlinger havde en sådan karakter og grovhed, at der derved var begået et strafbart forhold. Ved afgørelsen lagde statsadvokaten særligt vægt på, at de straffesager, som lå i tasken, ikke indeholdt klassificerede oplysninger, og at der var tale om et enkeltstående tilfælde.

Politiansat sigtet for stillingsmisbrug

313-1138-23

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for stillingsmisbrug ved at have parkeret sin private personbil ulovligt foran en politigård og placeret et politiskilt i forrunden med teksten "STOP POLITIET".

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Påtaleopgivelse for tjenesteforsømmelse

313-1174-23

Politiklagemyndigheden har sigtet to politiansatte (P1 og P2) for tjenesteforsømmelse, idet de undlod at optage en anmeldelse om vold i en sag, hvor P1 og P2 var sendt til en adresse på baggrund af en anmeldelse om mulige optøjer og uro, på trods af at en borger (B) på adressen fremstod med betydelige synlige skader i ansigtet, herunder med brud på næsen og knoglen under venstre øje samt blod i ansigtet.

Statsadvokaten opgav påtale i sagen. Statsadvokaten lagde blandt andet vægt på, at det ikke ganske kunne afvises, at det fulde omfang af B's skader først var synlige efter, at P1 og P2 havde forladt stedet, eller at hun pådrog sig nogle af skaderne efter, at de havde forladt stedet.

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for pligtforsømmelse og overtrædelse af våbenloven, idet han havde opbevaret 50 patroner fra sit tjenestested på sin bopæl.

Politiansat sigtet for stillingsmisbrug

313-1180-23

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for stillingsmisbrug ved i en periode på omkring 10 måneder i adskillige tilfælde uden tjenstlig anledning at have slået op i Politiets søgeapp og POL-INTEL Finder på forskellige personer.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Politiansat sigtet for uberettigede opslag i politiets registre samt for videregivelse af fortrolige oplysninger

313-1181-23

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for at have foretaget uberettigede opslag i politiets registre vedrørende en straffesag, som et familiemedlem til P var involveret i, samt for at have videregivet fortrolige oplysninger om sagen til et andet familiemedlem.

Sagen er forsat under efterforskning.

Bøde til politiansat for pligtforsømmelse og overtrædelse af våbenloven

313-1236-23

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for pligtforsømmelse og overtrædelse af våbenloven, idet han havde opbevaret 50 patroner fra sit tjenestested på sin bopæl.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på kr. 2.000 til P.

Påtaleopgivelse i sag om stillingsmisbrug og brud på tavshedspligten

313-1266-23

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P) for stillingsmisbrug samt for brud på tavshedspligten ved i forbindelse med en politiforretning at have filmet en dødfunden person, som lå nøgen på badeværelset, med en mobiltelefon og efterfølgende delt optagelsen med en gruppe via et socialt medie.

Statsadvokaten opgav påtale i sagen og lagde blandt andet vægt på indholdet af videooptagelsen, idet afdøde ikke fremgik af videooptagelsen, ligesom der ikke i øvrigt fremgik oplysninger af videooptagelsen, der kunne bidrage til at identificere afdøde. Statsadvokaten lagde endvidere lagt vægt på, at forholdet ikke var af en sådan grovhed, at der var tale om en overtrædelse af straffelovens § 155, 1. pkt.

Politiansatte sigtet for stillingsmisbrug og brud på tavshedspligten

313-1279-23

Politiklagemyndigheden har sigtet to politiansatte (P1 og P2) for stillingsmisbrug ved at have filmet optagelser fra en videoovervågning fra en alvorlig arbejdsulykke med deres private mobiltelefoner. P2 er endvidere sigtet for brud på tavshedspligten ved uberettiget at have delt optagelsen med en anden person via Snapchat.

Sagen er forsat under efterforskning

VÅDESKUD

Politiansat tiltalt for pligtforsømmelse i forbindelse med afgivelse af vådeskud

313-942-22

En politiansat (P) er tiltalt for pligtforsømmelse ved i strid med Rigspolitiets retningslinjer om tørtræning at have undladt at sikre sig, at det anvendte våben ikke var ladet, hvorved der gik et skud af, som ramte et elektronikskab. P er endvidere tiltalt for at have undladt at orientere sin leder om episoden.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Bøde for vådeskud på parkeringsplads

313-1069-22

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for på en parkeringsplads ved en politistation, hvor der tillige befandt sig en anden politiansat, at have håndteret en maskinpistol i strid med Rigspolitiets retningslinjer, idet P i forbindelse med kontrol af maskinpistolen bevidst påvirkede aftrækkeren, ligesom P undlod at anvende den afladebrønd, der befandt sig på politistation, hvorved der gik et skud af, der ramte ned i belægningen på parkeringspladsen.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg til P på 2.500 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.150 kr.

Politiansat tiltalt for pligtforsømmelse i forbindelse med afgivelse af vådeskud

313-1108-22

En politiansat (P) er tiltalt for pligtforsømmelse ved i strid med Rigspolitiets retningslinjer om tørtræning at have undladt at sikre sig, at det anvendte våben ikke var ladet, hvorved der gik et skud af, som ramte en whiteboardtavle og fortsatte igennem væggen og ind i stationens hovedarkiv.

Sagen afventer hovedforhandling i retten.

Bøde for afgivelse af vådeskud

317-686-22

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for i en parkeringskælder ved en politistation, hvor der tillige befandt sig en anden politiansat, at have håndteret en maskinpistol i strid med Rigspolitiets retningslinjer, idet P foretog kontrol af maskinpistolen uden at anvende afladebrønd og uden at fjerne magasinet fra maskinpistolen samt ved at have påvirket aftrækkeren på maskinpistolen, hvorved der gik et skud af, der ramte ned i gulvet på parkeringskælderen.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg til P på 2.500 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde.

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for på en parkeringsplads ved en politistation, hvor der tillige befandt sig en anden politiansat, at have håndteret en maskinpistol i strid med Rigspolitiets retningslinjer [...]

FORSKELLIGE STRAFFESAGER

Påtaleopgivelse for blandt andet at fremprovokere færdselslovsovertrædelser

317-529-21

Politiklagemyndigheden sigtede en politiansat (P) for at have misbrugt sin stilling ved at påvirke en borger (B) til at overtræde færdselsloven.

P blev endvidere sigtet for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en patruljevogn med mindst 158 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 70 km/t., ligesom han efterfølgende førte patruljevognen med mindst 114 km/t, selvom hastigheden ikke måtte overstige 60 km/t. samt ved ikke at anvende udrykningssignaler.

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P1) for at have blufærdighedskrænket en anden politiansat (P2) ved at have fremsat blufærdighedskrænkende udtalelser og befølt P2.

Statsadvokaten opgav påtale. Statsadvokaten lagde ved afgørelsen blandt andet vægt på videomateriale samt forklaringerne i sagen. Statsadvokaten fandt, at det var nødvendigt for P at køre for hurtigt for at kunne foretage en hastighedsmåling af B, samt at P's forklaring om, at han undlod at anvende udrykningssignaler af polititaktiske overvejelser ikke kunne tilsidesættes. Endelig fandt Statsadvokaten, at det ikke i sig selv kan anses for at være en provokation, når en patruljevogn kører tæt på en personbil.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Politiansat frifundet for pligtforsømmelse

317-606-22

En politiansat (P) blev tiltalt for pligtforsømmelse, idet han under en skydeøvelse, og selvom P var bekendt med, at ammunitionen "Speer Gold Dot" ikke måtte anvendes mod stålmål, afgav skud med sin tjenestepistol, der var ladet op med denne type ammunition, mod en personbils stålfælg, hvorved et projektil rikochetterede og ramte en anden politiansat i benet.

P blev frifundet i byretten, som lagde til grund, at baggrunden for forbuddet mod anvendelse af blyholdig ammunition mod stålmål, herunder "Speer Gold Dot", skyldtes miljøhensyn og ikke sikkerhedshensyn.

På den baggrund fandt retten, at forbuddet var uden betydning for det skete uheld.

Politiansat sigtet for blufærdighedskrænkelse

317-807-23

Politiklagemyndigheden har sigtet en politiansat (P1) for at have blufærdighedskrænket en anden politiansat (P2) ved at have fremsat blufærdighedskrænkende udtalelser og befølt P2.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Seks politiansatte sigtet for tyveri af særlig grov beskafterhed, stillingsmisbrug og besiddelse samt videreoverdragelse af euforiserende stoffer

317-809-23

Politiklagemyndigheden anholdte og sigtede seks politiansatte på forskellige adresser i København og omegn i slutningen af oktober måned 2023. I forbindelse med anholdelserne foretog Politiklagemyndigheden ransagninger på flere adresser og tjenestesteder. De seks politiansatte blev herefter løsladt.

Politiklagemyndigheden har sigtet de seks politiansatte for tyveri af særlig grov beskafterhed, stillingsmisbrug og besiddelse samt videreoverdragelse af euforiserende stoffer.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Adfærdsklagesager

MAGTANVENDELSE

Brug af stav – ikke grundlag for kritik

331-1168-21

Syv patruljer blev sendt til en S- togstation i forbindelse med en politiforretning, som af sikkerhedsmæssige årsager nødvendiggjorde en rydning af perronen. I den forbindelse klagede en borger (B) blandt andet over, at en politiansat (P) tildelte B tre slag med stav på en trappe, der førte op til perronen.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på P's opfattelse af, at B udviste passiv modstand, at B udgjorde en særdeles stor sikkerhedsmæssig risiko, samt at P advarede B om brug af politistav. P's opfattelse blev understøttet af P's kollega, der blandt andet oplyste, at B ikke efterkom politiets anvisninger.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at politiet var til stede med henblik på at udføre en politiforretning, der nødvendiggjorde, at perronen blev ryddet af hensyn til sikkerheden for de tilstedeværende personer.

Politiklagemyndigheden fandt, at der på den baggrund ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Flere klager over politiets magtanvendelse og anvendelse af politistav – kritisabel adfærd

331-1274-22

Tre borgere (B1, B2 og B3) klagede over politiets magtanvendelse og anvendelse af politistav i forbindelse med en anholdelse.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der var grundlag for at udtale kritik af, at en politiansat (P1) slog B1 med politistav i alt ni gange, herunder særligt at P1 efter det fjerde slag afgav de efterfølgende fire slag efter hinanden og uden at gøre ophold, hvorved der ikke mellem slagene blev givet B1 tilstrækkelig tid til at efterkomme et påbud om at medvirke til anholdelsen.

Politiklagemyndigheden fandt herudover ikke grundlag for at udtale kritik af, at der var blevet anvendt peberspray under episoden, herunder ved at P2 havde anvendt sin peberspray mod en mængde ukendte personer, men ikke direkte rettet mod nogen, herunder B2.

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) havde vredet hans højre arm så voldsomt rundt, at det gav et knæk i armen.

Politiklagemyndigheden fandt det dog beklageligt, at B2 herved havde pådraget sig gener på grund af pebersprayen, og at disse gener udstrakte sig over en længere periode.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Beklageligt at en borger havde pådraget sig et ledskred i albuen som følge af en politiansats magtanvendelse

331-1528-23

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) havde vredet hans højre arm så voldsomt rundt, at det gav et knæk i armen.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af forklaringerne sammenholdt med de lægelige oplysninger i sagen kunne lægges til grund, at P anvendte et armsnoningsgreb på B's højre arm, og at han i den forbindelse pådrog sig en skade i form af en ledskred af højre albue.

Der var imidlertid afgivet uoverensstemmende forklaringer om de præcise omstændigheder under magtanvendelsen, herunder om B's arm blev vredet voldsomt rundt.

Der var ikke øvrige oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående vidner, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering ikke grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig, idet de tilstedeværende politiansatte opfattede, at B ikke fulgte deres anvisninger om at blive på stedet, slog ud med armene for at vriste sig fri og lavede en uforudset bevægelse, mens armsnoningsgrebet blev udført.

Den omstændighed, at B kom til skade med sin albue i forbindelse med episoden, udgjorde ikke i sig selv det fornødne grundlag for at konkludere, at P anvendte mere magt end nødvendigt i situationen.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var beklageligt, at B pådrog sig en skade i form af et ledskred i højre albue i forbindelse med episoden.

Ikke kritisabelt at politiansat anvendte magt og slog telefon ud af hånden på borger

331-1562-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) med et kraftigt slag slog B's telefon ud af hånden på B, og at P flere gange skubbede til B, ligesom P senere truede med at slå telefonen ud af hånden på B igen.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videomateriale, kunne lægges til grund, at P flere gange førte eller skubbede B væk fra en politiforretning, at P ramte B's arm eller hånd med et slag, således B's telefon blev slået ud af hånden på B, samt at P senere udtalte, at B's telefon ikke skulle op i hovedhøjde, idet den ellers ville blive slået ud.

Politiklagemyndigheden overvejede, om P havde optrådt kritisabelt i forbindelse med episoden. Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at det i sagen kunne lægges til grund, at B ikke efterkom politiets anvisninger om at holde afstand til en politiforretning, herunder at B blev

ved med at gå tilbage og forstyrre denne, at B filmede tæt på P's ansigt og herunder havde sin arm i P's hovedhøjde, samt at B fysisk havde fat i P, og at der opstod håndgemæng imellem dem.

Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at P ifølge sin forklaring samt udtalelser på videomaterialet betragtede telefonen som et slagvåben.

Politets magtanvendelse var ikke kritisabel 331-1590-22

En advokat klagede på vegne af en borger (B) over, at tre politiansatte (P1 – P3) i forbindelse med en episode skubbede B ind i en væg, og at anholdelsen af B's sønner var meget voldsom.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af de politiansattes adfærd.

For så vidt angik magtanvendelsen over for B var der afgivet modstridende forklaringer, men P1 forklarede, at han lagde sin hånd på B's bryst og førte ham væk fra en dør. P1 forklarede endvidere, at han opfattede situationen vedrørende B således, at B forhindrede politiet i at komme ind i lejligheden, hvor B's sønner skulle anholdes i forbindelse med mistanke om et strafbart forhold.

For så vidt angik magtanvendelsen over for B's sønner forklarede P2, at B's sønner med den fornødne magt blev ført ud fra værelset. P3 forklarede, at han tog fat i den ene af B's sønners arm og førte ham ud af værelset. P2 og P3 forklarede begge, at de opfattede situationen vedrørende B's sønner således, at de ikke efterkom anmodningen om at gå ud fra værelset.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1-P3's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Kritisabelt at polititjenestemand tog fat ved halsen på en borger samt udtalte, at borgeren ikke skulle lyve 331-1597-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) udtalte, at B i forbindelse med et færdselsuheld skulle indrømme, hvem der havde kørt bilen, og at B løj, da B svarede. B klagede endvidere over, at P tog fat med begge sine hænder om B's hals og pressede dem ind mod strubehovedet, fordi B ikke svarede på spørgsmålene.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger kunne lægges til grund, at P rettede henvendelse til B og udspurgte B om, hvem der havde ført bilen, herunder at P indlod sig i diskussion med B og blandt andet udtalte, at B ikke skulle lyve om, at B ikke havde kørt bilen. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det kunne lægges til grund, at P placerede begge sine hænder på siderne af B's hals, således at B's stemme blev forvrænget.

Politiklagemyndigheden fandt, at P optrådte kritisabelt.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P alene var tilkaldt til stedet for at foretage sporsøgning med sin tjenestehund, og at det var P, som rettede henvendelse til B vedrørende resultatet heraf, hvorefter der opstod en diskussion. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at B lige havde været involveret i et færdselsuheld og var kommet til skade, samt at B ikke gjorde fysisk udfald mod P forud for magtanvendelsen.

Politiklagemyndigheden fandt således, at P kunne have optrådt på en mere hensigtsmæssig måde særligt set i sammenhæng med, at B ikke havde pligt til at udtale sig til politiet, samt at det var uproportionelt i situationen, at P tog halsgreb på B. P kunne have håndteret situationen på en mindre hårdhændet måde herunder ved at have anmodet en af de øvrige tre tilstedeværende politiansatte om assistance.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Brug af peberspray kritisabel samt stærkt uhensigtsmæssig magtanvendelse 331-1605-22

En borger (B1) klagede blandt andet over, at tre civilklædte polititjenestemænd (P1, P2 og P3) sprang hurtigt og voldsomt ud af en civil patruljevogn, hvorefter de overmandede to personer (B2 og B3) og ilagde dem håndjern.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder særligt videomateriale, kunne lægges til grund, at P1 greb fat i B2 med begge sine arme, trak ham til sig og fastholdt grebet, samt at P1 eksponerede B2 for peberspray. Kort tid derefter foretog P1 en nedtagning af B2, hvorefter han fastholdt ham mod jorden.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at det i den konkrete situation var nødvendigt og forsvarligt, at han foretog en nedtagning af B2 og fastholdt ham.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det i situationen ikke var berettiget eller nødvendigt at anvende peberspray som magtmiddel. Politiklagemyndigheden fandt det dermed kritisabelt, at P1 anvendte peberspray under episoden.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at der alene gik ca. 6 sekunder fra det tidspunkt, hvor P1 greb fat i B2 til, at han eksponerede B2 for peberspray, samt at der ikke var nogen fysisk kontakt mellem P1 og B2, da P1 anvendte magtmidlet.

Politiklagemyndigheden fandt, at P1 kunne have håndteret situationen på en mindre hårdhændet måde, ligesom P1 burde have forholdt sig nærmere til den situation, som han greb ind over for, før at han tyede til anvendelse af peberspray som magtmiddel.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger kunne lægges til grund, at P1 og P3 håndterede B2, samt at P2 løb hurtigt hen til dem for at assistere, i hvilken forbindelse P2 brugte hele sin krop aktivt til at få B2 ned at ligge på jorden, herunder ved at bruge begge arme og ben mod B2.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af, at P2 i den konkrete situation skønnede det nødvendigt at anvende magt.

Politiklagemyndigheden lagde blandt andet vægt på, at P2 ifølge sin forklaring opfattede, at B2 kæmpede rigtig meget imod og var ved at slippe fri, herunder at P1 og P3 havde brug for assistance, samt at B2 gjorde voldsom modstand mod håndjernspåleggelsen.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at P2 optrådte stærkt uhensigtsmæssigt i forbindelse med den magtanvendelse, han udøvede, da han assisterede de øvrige polititjenestemænd med anholdelsen af B2. Politiklagemyndigheden fandt således, at P2 kunne have assisteret i situationen på en mindre hårdhændet måde.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at P1 og P3 allerede fastholdt B2 på jorden forud for, at P2 valgte at assistere dem, hvorfor situationen forekom at være under kontrol, samt at P2's assistance forekom voldsom.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P3's adfærd under episoden.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel til P1. For så vidt angår P2 er sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Klage over magtanvendelse over for mindreårig

– ikke grundlag for kritik

331-1607-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) tog alt for hårdt fat i en 11-årig dreng og pressede ham op mod patruljebilen.

Af en videoptagelse fremgik det, at P fastholdt en dreng op ad en patruljebil. P havde fat i drengens arme, som blev fastholdt på ryggen. Drengen råbte i den forbindelse, at han var 12 år. P udtalte hertil, at drengen skulle slappe af, og at han skulle flytte sig, når politiet bad ham om det, hvorefter P slap sit tag i drengen.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering af episoden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at drengen bevidst gik i vejen for politiet i forbindelse med udførelsen af en anden politiforretning,

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) tog fat i kraven på B og råbte: ”Sæt eller læg dig ned”, hvorefter han blev angrebet af en tjenestehund, som bed ham i ryggen, skulderen, armen og hovedet, selvom han var ved at lægge sig ned.

samt at der på stedet var en anspændt stemning, hvor flere omkringstående personer råbte skældsord mod politiet. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P havde forklaret, at han skønnede drengen til at være mere end 12 år gammel, og da P blev bekendt med, at drengen – ifølge drengens eget udsagn – kun var 12 år gammel, slap han sit greb i ham.

Klage over politiansattes magtanvendelse og attitude over for mindreårig – ikke grundlag for kritik
331-1650-22

En mindreårig borger (B) klagede blandt andet over, at to politiansatte (P1 og P2) eskalerede dialogen med hende, samt at de anvendte magt over for hende, selvom de blev gjort bekendt med, at B er autist. Politiet var på stedet på baggrund af en anmeldelse om, at B var uønsket på en beivring på grund af sin alder.

Der blev afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og P1 og P2 på den anden side. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved dele af hændelsen, herunder hvad der præcist blev sagt, på hvilken måde og i hvilken sammenhæng, ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videomateriale kunne lægges til grund, at P1 tog fat om B's skuldre, vendte eller drejede hende rundt, hvorefter P1 og P2 forsøgte at tage fat i hende for at føre hende ud mod udgangen, at P1 og P2 foretog en nedtagning af B, fastholdt hende mod jorden og ilagde hende håndjern, samt at P1 løftede B op fra jorden og førte hende ud fra stedet.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's eller P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde blandt andet vægt på, at det ud fra videomaterialet samt forklaringerne i sagen kunne lægges til grund, at B gik væk fra P1 og P2 og stillede sig i en kø inde på beværtningen, samt at B gjorde aktiv modstand, herunder skubbede hun P1 og P2, ligesom hun slog og sparkede ud efter dem.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's eller P2's adfærd.

Uhensigtsmæssigt at politiansats tjenestehund af egen drift bed en borger flere gange
331-1708-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) tog fat i kraven på B og råbte: "Sæt eller læg dig ned", hvorefter han blev angrebet af en tjenestehund, som bed ham i ryggen, skulderen, armen og hovedet, selvom han var ved at lægge sig ned.

Politiklagemyndigheden fandt, at der forelå delvist uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen, og at de præcise omstændigheder ved dele af hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed, herunder hvorvidt B efterkom P's påbud om at standse med det samme, samt om han efterkom det efterfølgende påbud om at sætte eller lægge sig ned.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger kunne lægges til grund, at tjenestehunden af

egen drift bed B flere gange, hvorved han pådrog sig skader på arm, skulder, hovedbund og ryg.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af, at P i den konkrete situationen skønnede det nødvendigt og forsvarligt at anvende tjenestehunden mod B for at bringe ham til standsning.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P forklarede, at hun opfattede situationen således, at B blev råbt an og blev bedt om at blive på stedet, men at han i første omgang begyndte at løbe, ligesom hun opfattede, at B nægtede at efterkomme hendes påbud om at sætte sig ned, herunder at han i den forbindelse spændte op i kroppen.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P's tjenestehund af egen drift bed B flere gange, således at han pådrog sig skader på arm, skulder, hovedbund og ryg.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det kunne lægges til grund, at B på tidspunktet for hundebidene var stoppet op, samt at det var P's ansvar at sikre, at tjenestehunden alene greb ind i politiforretningen i det omfang, det var nødvendigt.

Politiklagemyndigheden fandt, at P kunne have håndteret situationen, da B var bragt til standsning, på en mindre hårdhændet måde end ved anvendelse af tjenestehund.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Politiets magtanvendelse i form af blandt andet hundebid og peberspray var ikke kritisabel

331-1783-23

En mor klagede på vegne af sin søn (S) over, at S fik peberspray, blev bidt af en politihund og brækkede armen, imens han lå ned, på trods af at han ikke gjorde modstand.

Politiklagemyndigheden fandt, at det kunne lægges til grund, at S blev anholdt to gange den pågældende dag, og at der blev anvendt politihund og peberspray til at gennemføre den første anholdelse, og at der blandt andet blev anvendt peberspray for at gennemføre den anden anholdelse. Politiklagemyndigheden vurderede, at det ikke kunne lægges til grund, hvornår S brækkede sin arm. Der var afgivet uoverensstemmende oplysninger om baggrunden for magtanvendelsen af S på den ene side og P1 - P5 på den

anden, og på den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 - P5 selv havde forklaret, at de anvendte over for S, var kritisabel.

For så vidt angår den første anholdelse under anvendelse af politihund og peberspray fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte de politiansattes skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at de politiansatte ifølge deres forklaringer opfattede situationen således, at S ikke efterkom politiets anvisninger, og at S sparkede ud efter P1 og politihunden, hvorefter politihunden bed S.

For så vidt angår den anden anholdelse havde P2 forklaret, at han greb fat i S, da S på knallert var ved at flygte fra stedet, og idet knallerten var nede i gå-tempo. P3 havde forklaret, at han tildelte S peberspray.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P2 og P3's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P2 og P3 ifølge deres forklaringer opfattede situationen således, at S forinden havde forsøgt at flygte fra politiet og nu modsatte sig at blive anholdt og lagt i håndjern.

Ikke grundlag for at udtale kritik af politiansattes magtanvendelse, sprogbrug og diskriminerende optræden

331-1785-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at to politiansatte (P1 og P2) iførte ham for stramme håndjern, samt at P1 og P2 kastede ham i jorden. Endvidere klagede B over, at de politiansatte udtalte, at han skulle forlade landet og andre racistiske ting.

Politiklagemyndigheden fandt, at der i sagen var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og de politiansatte på den anden side. På den baggrund kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden fandt i den konkrete situation, at der ikke var grundlag for at antage, at P1 og P2 fremsatte diskriminerende udtalelser eller i øvrigt havde en diskriminerende adfærd under episoden. I den forbindelse

lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om, hvad der blev sagt, i hvilken sammenhæng og på hvilken måde. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P1 og P2 begge forklarede, at såfremt de fremkom med en bemærkning, der inkluderede en reference til B's hjem, refererede de til B's bopæl i Danmark.

Politiklagemyndigheden overvejede, om der var grundlag for at udtale kritik af den magtanvendelse, som P1 og P2 selv havde forklaret om. Politiklagemyndigheden fandt i den forbindelse, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og

En advokat klagede på vegne af en 15-årig dreng (B) over, at en politiansat (P) gav ham et hårdt knæ i ryggen, mens han lå ned samt bøjedede hans finger helt baglæns, hvorved fingeren blev kraftigt forstuvet eller brækket.

P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P1 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B udøvede passiv modstand ved at spænde op i armen, og at B blev lidt aggressiv i tonelejet, da B på baggrund af anholdelsen skulle ilægges håndjern. Endvidere lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P2 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at P1 havde brug for assistance med ilæggelsen af håndjernene, således at de blev påført korrekt.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik P1 og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for at udtale kritik af magtanvendelse over for mindreårig

331-1789-23

En advokat klagede på vegne af en 15-årig dreng (B) over, at en politiansat (P) gav ham et hårdt knæ i ryggen, mens han lå ned samt bøjedede hans finger helt baglæns, hvorved fingeren blev kraftigt forstuvet eller brækket.

Politiklagemyndigheden fandt, at der var afgivet uoverensstemmende forklaringer om de præcise omstændigheder i forbindelse med magtanvendelsen af B på den ene side og de politiansatte på den anden side. Et vidne i sagen havde forklaret, at B råbte: "Av, du brækker min finger", da P forsøgte at foretage et greb på B, men at han ikke så, om B fik et knæ i ryggen, eller hvordan P havde fat i B.

Der var ikke yderligere oplysninger eller omstændigheder, herunder øvrige vidneforklaringer, videooptagelser, lydoptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem

for den anden. Politiklagemyndigheden kunne derfor ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed fastlægge, hvad der præcist var foregået.

Politiklagemyndigheden lagde dog på baggrund af forklaringerne og oplysningerne i sagen til grund, at P i forbindelse med den pågældende episode anvendte magt over for B, herunder eksponerede ham for peberspray samt førte et knæ ind på låret/ballen af B. Herudover kunne det på baggrund af de lægelige oplysninger i sagen lægges til grund, at B havde en forstuvet finger.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P forklarede, at P opfattede situationen således, at B var aggressiv og truende, da politiet ankom til stedet, at de ankom til stedet på baggrund af en anmeldelse om, at B var truende over for personalet på stedet, og at P sammen med sin kollega gentagne gange forsøgte at få B til at gå tilbage på sit værelse, men at han ikke efterkom deres anvisninger. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P forklarede, at B gjorde kraftig modstand, da han forsøgte at ilægge ham håndjern, var voldsomt aggressiv og svingede rundt med sine albuer, og at han blev i tvivl om, hvorvidt B ville gøre dem fortræd. Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at P flere gange forinden advarede B om, at P ville anvende sin peberspray, hvis B ikke efterkom P's anvisninger.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for at udtale kritik af politiansattes magtanvendelse

331-1837-23

En borger (B) klagede over politiets magtanvendelse, herunder over at han blev smidt op ad væggen, slæbt hen til en bil, samt at han fik presset hovedet ned i taget og blev smidt ind i bilen. Endvidere klagede B blandt andet over, at han blev iført for stramme håndjern, samt at en politiansat lå på ham i nogle minutter, imens han lå på sine hænder og var iført stramme håndjern. B klagede desuden over, at han blev smidt ind i detentionen.

På baggrund af sagens oplysninger kunne det lægges til grund, at B blev placeret op ad en væg, hvor han blev ilagt håndjern. Endvidere kunne det på baggrund af en videooptagelse lægges til grund, at to politiansatte anvendte magt i forbindelse med hensættelsen af B i patruljevognen, og at B udøvede modstand i den forbindelse.

Der var imidlertid afgivet uoverensstemmende forklaringer om de nærmere omstændigheder i forbindelse med magtanvendelsen. Der var ikke oplysninger eller andre omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, andre videooptagelser, lydoptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden. Politiklagemyndigheden kunne derfor ikke med den fornødne sikkerhed fastlægge, hvad der præcist var foregået.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som de politiansatte, selv havde forklaret, at de anvendte over for B, og som fremgik af videooptagelsen, var kritisabel. Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden ikke grundlag for at tilsidesætte de politiansattes skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde i

den forbindelse vægt på, at de politiansatte forklarede, at de opfattede situationen således, at B blandede sig og forstyrrede en anden politiforretning, og at B gentagne gange fik påbud om at holde afstand og forblive på et anvist sted, hvilket han ikke efterkom. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at en politiansat oplyste, at han opfattede, at B ikke ville gå hen til patruljevognen. Endelig lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at B under episoden ved patruljevognen og detentionen var usamarbejdsvillig, at B kæmpede kraftigt imod, samt at han var udadreagerende og aggressiv.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af de politiansattes adfærd i forbindelse med episoden.

Politiets magtanvendelse og sprogbrug var ikke kritisabel.

331-1863-23

En borger (B) klagede over to politiansattes (P1 og P2) adfærd i forbindelse med en transport til psykiatrisk afdeling, herunder over at B blev knækket forover, så hun ikke kunne få vejret, ligesom P1 og P2 råbte ad hende, således hun blev passiv af frygt og begyndte at græde.

Der var afgivet divergerende forklaringer om episoden, herunder om magtanvendelsen og om hvad der præcist blev sagt af B på den ene side og P1 og P2 på den anden side. Der var ikke yderligere oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser, lægelige oplysninger eller andet, der støttede den ene forklaring frem for den anden. Det kunne derfor ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed fastlægges, hvad der præcist var foregået eller blevet sagt i forbindelse med episoden.

P1 og P2 forklarede blandt andet, at P1 fastholdt B i ca. 10 minutter. P1 forklarede endvidere, at han havde en arm på

transportbæltet og en arm på B's skulder, mens han holdt B op mod døren og bukkede hende forover. Desuden forklarede P2, at de måtte presse B ind på bagsædet.

Herudover forklarede P1 og P2, at B var udadreagerende, gjorde kraftig modstand, ikke efterkom deres anvisninger og lagde sig ned på bagsædet og sparkede ud. Endelig forklarede P1 og P2, at de talte bestemt til B og herunder sagde, at B skulle slappe af og tage det roligt samt råbte: "Ti stille" og "Slap af".

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at det var nødvendigt at tale bestemt til B og herunder sige, at B skulle slappe af og tage det roligt samt råbe: "Ti stille" og "Slap af".

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd.

Ikke grundlag for at udtale kritik i sag vedrørende magtanvendelse og sprogbrug over for en mindreårig

331-1868-23

En borger (B) klagede på vegne af sin 15-årige søn (S) blandt andet over, at en politiansat (P) lagde S i "headlock", smed ham på jorden, iførte ham DNA-dragt og ilagde ham strips, selvom han var rolig og svarede på politiets spørgsmål. B klagede endvidere over, at P udtalte: "Du skal være glad for, at jeg anholdt dig, som jeg gjorde. Jeg kunne have mødt dig med et cirkelspark" til S.

Politiklagemyndigheden fandt, at der var afgivet uoverensstemmende forklaringer om det præcise hændelsesforløb af S og dennes kammerat på den ene side og de politiansatte på den anden side. Der var herunder afgivet uoverensstemmende forklaringer om, hvorvidt P lagde Si "headlock", smed ham på jorden og udtalte, at han kunne havde mødt S med et cirkelspark eller lignende. Set i lyset heraf fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden lagde dog på baggrund af forklaringerne og oplysningerne i sagen til grund, at P i forbindelse med politiforretningen lagde S ned på jorden, samt at P kortvarigt tog en peberspray frem, som han dog ikke anvendte.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde blandt andet vægt på, at de politiansatte ifølge deres forklaringer opfattede situationen således, at S og dennes kammerat matchede et rundkastet signalement på de mistænkte gerningsmænd til et knivstikkeri begået mellem 200 og 250 meter derfra. Politiklagemyndigheden lagde endvidere lagt vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at S gjorde et udfald mod ham, efter at han var fundet i besiddelse af en kniv, hvorfor P foretog nedtagningen af S samt holdt pebersprayen frem mod ham for at skabe den nødvendige sikkerhed for sig selv og den anden politiansatte.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke er grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over magtanvendelse over for mindreårig – ikke grundlag for kritik

331-1890-23

En borger (B) klagede på vegne af sin søn (S) over, at politiet reagerede voldsomt og aggressivt samt udøvede en unødvendig hårdhændet og ydmygende magtanvendelse over for S, idet en politiansat (P) bankede begge sine hænder ind i S' brystkasse, tog fat i S' hættetrøje og løb fremad mod ham, hvorved han blev presset til at løbe baglæns. Endvidere klagede B over, at P trådte S flere gange over tærerne, fejede benene væk under ham samt bankede ham brutalt ned i en bænk, samt at P udtalte: "Fjern det smil ellers skal jeg hjælpe dig" til S.

Politiklagemyndigheden fandt, at det kunne lægges til grund, at politiet modtog en anmeldelse om uro og uorden samt igangværende hærværk og trusler på en skole. Flere politiansatte ankom til stedet, hvor de blandt andet traf S. P havde den primære kontakt med S. Endvidere kunne det lægges til grund, at P tog S til siden samt førte ham hen til en bænk lidt væk fra de øvrige tilstedeværende.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der i sagen var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og P samt de andre politiansatte på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden overvejede, om der var grundlag for at udtale kritik af den magtanvendelse, som P selv forklarede, at han anvendte over for S. Ud fra en samlet

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) opførte sig aggressivt over for B, herunder skubbede ham flere gange, hev ham kraftigt i håndjernene, tog kraftigt fat i nakken på ham, trak hans hoved nedad og skubbede ham hårdt ind på bagsædet af patruljevognen.

vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at S havde en provokerende og konfliktsøgende adfærd, samt at S opfordrede øvrige tilstedeværende til lignende adfærd. Endvidere lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P havde forklaret, at han førte S væk for at afskærme ham fra andre tilstedeværende samt for at sikre sig, at situationen ikke eskalerede, og for at S ikke følte sig gruppepresset til eskalerende adfærd eller tabte ansigt over for de øvrige tilstedeværende.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden ikke grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Ikke grundlag for kritik i en sag med klage over magtanvendelse, sprogbrug og chikane

331-1929-23

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) opførte sig aggressivt over for B, herunder skubbede ham flere gange, hev ham kraftigt i håndjernene, tog kraftigt fat i nakken på ham, trak hans hoved nedad og skubbede ham hårdt ind på bagsædet af patruljevognen. B klagede endvidere over, at P udtalte: "Held og lykke med professoruddannelsen". B klagede desuden over, at den samlede politiforretning var udtryk for chikane fra politiets side.

Politiklagemyndigheden lagde på baggrund af forklaringerne til grund, at B blev ilagt håndjern af P, imens han stod op ad en mur, hvorefter P førte ham til patruljevognen.

På baggrund af en videooptagelse i sagen kunne det derudover lægges til grund, at B blev holdt op ad patruljevognens

bagerste højre side af P, og at P havde sin ene hånd placeret på den øverste del af B's ryg, imens han tømte B's lommer med højre hånd. Det kunne endvidere på baggrund af videooptagelsen lægges til grund, at P satte B ind i patruljevognen ved, at han tog højre hånd på B's nakke og pressede hans hoved nedad, imens han førte B baglæns ind i patruljevognen.

Der var imidlertid afgivet uoverensstemmende forklaringer om det præcise hændelsesforløb i forbindelse med episoden, og videooptagelsen omfattede alene den del af episoden, der foregik ved patruljevognen.

Der var ikke yderligere oplysninger eller omstændigheder, som støttede den ene forklaring frem for den anden. På den baggrund kunne det ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed fastlægges, hvad der præcist var foregået. Det kunne herunder ikke lægges til grund, at P havde udtalt som oplyst af B.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at der ikke på baggrund af oplysningerne om politiforretningen i sig selv var grundlag for at antage, at politiforretningen var udtryk for chikane over for B.

Politiets magtanvendelse var meget kritisabel, men der var ikke grundlag for at udtale kritik af den enkelte politiansatte

337-60-23

En advokat anmeldte på vegne af en borger (B) fire politiansatte (P1, P2, P3 og P4) for vold i forbindelse med en anholdelse om natten i en have, hvor B blandt andet blev slået i hovedet med politistav.

B forklarede blandt andet, at han uden varsel blev slået med politistaven gentagne gange på benene, sædemuskler, ryggen og i hovedet, ligesom han tog hænderne op over hovedet for at beskytte hovedet, hvorved han også blev slået på hænderne, således han brækkede venstre lillefinger. Han blødte efterfølgende voldsomt fra hovedet og vurderede, at han blev slået mindst 8 gange i hovedet. B kunne ikke nærmere konkretisere, hvem der slog ham med politistaven. Umiddelbart efter anholdelsen blev B kørt til sygehuset.

Et vidne (V), der er læge, forklarede blandt andet, at B fortalte hende, at de politiansatte havde tæsket ham med politistavene. V forklarede at skaderne havde en karakter, som indikerede, at skaderne var påført som oplyst af B.

P1-P4 forklarede, at der blev anvendt mangt mod B, herunder stavslag, men afviste at de selv havde slået B i hovedet eller set andre gøre det.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Afgørelsen blev påklaget til Rigsadvokaten, som på baggrund af de lægelige oplysninger fandt, at det kunne lægges til grund, at B's skader i hovedet opstod under anholdelsen og som følge af slag med politistav.

Rigsadvokaten stadfæstede statsadvokatens afgørelse om at indstille efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om det nærmere hændelsesforløb i forbindelse med episoden, at betingelserne for at anvende politistav under anholdelsen var opfyldt, og at der ved en domstol ikke ville kunne føres det fornødne bevis for, hvem af de implicerede politiansatte, som påførte B skaderne, samt at der ikke vil kunne gøres et strafferetligt medvirkensansvar gældende mod de politiansatte, hverken som følge af aktiv eller passiv medvirken.

Politiklagemyndigheden besluttede herefter at behandle sagen som en adfærdsklagesag, med henblik på at vurdere magtanvendelsen adfærdsmæssigt.

Politiklagemyndigheden fandt, at betingelserne for at anvende magt under anholdelsen, herunder anvendelsen af politistav, var opfyldt i situationen.

Politiklagemyndigheden fandt det imidlertid meget kritisabelt, at B blev slået i hovedet med politistaven i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af den enkelte politiansattes adfærd i forbindelse med episoden. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det på baggrund af sagens oplysninger ikke var muligt at fastslå, hvem der slog B i hovedet med politistaven.

Sagen er ikke behandlet disciplinært, idet det ikke har været muligt at afklare, hvem af de politiansatte, der optrådte meget kritisabelt.

Du kan læse mere i artiklen ”En meget kritisabel magtanvendelse” på side 12.

Meget kritisabel magtanvendelse

337-59-22

En politiansat (P) var anmeldt for vold i forbindelse med en episode, hvor P anvendte magt over for en borger (B), som var anholdt og ilagt håndjern. Politiklagemyndigheden efterforskede episoden som et muligt strafbart forhold (vold efter straffelovens § 244). Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen.

Politiklagemyndigheden besluttede herefter at behandle episoden som en adfærdsklagesag.

Politiklagemyndigheden fandt, at P optrådte meget kritisabelt, idet magtanvendelsen, som fremgik af en videooptagelse, var uforsvarlig og ikke så skånsom, som omstændighederne tillod det.

Politiklagemyndigheden fandt det meget kritisabelt, at P presede B mod asfalten, så B's brystkasse og højre side af ansigtet ramte jorden samtidig med, at det ikke var muligt for B at tage fra med eksempelvis hænderne, idet B var ilagt håndjern.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at B umiddelbart inden magtanvendelsen sad tilbagelænet på vejen ilagt håndjern på ryggen, mens en anden politiansat stod på B's venstre side og med sin højre arm holdt fast i B's venstre skulder, og at B på dette tidspunkt ikke fremstod aggressiv eller ydede fysisk modstand mod politiet.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

DISKRIMINATION

Klage over etnisk profilering/diskrimination – ikke grundlag for kritik

333-107-22

En borger (B) klagede over, at politiet foretog identitetskontrol af B og dennes bror på baggrund af deres etnicitet og hudfarve, og at politiet derved havde gjort sig skyldig i ulovlig diskrimination.

Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af sagens oplysninger, at det kunne lægges til grund, at en person (A) havde rettet henvendelse til en patrulje på baggrund af en episode/happening, der var sket på en scene kort forinden. A gav over for patruljen udtryk for, at han havde overhørt, at to personer, der var en del af en gruppe, bestående af blandt andet B, havde udtalt, at de ville lave ballade senere eller lignende, og A havde over for patruljen udpeget den nævnte gruppe.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var grundlag for at antage, at identitetskontrollen havde baggrund i B's eller dennes brors etnicitet og hudfarve (etnisk profilering/diskrimination). Politiklagemyndigheden fandt, at identitetskontrollen derimod havde sin direkte og udelukkende baggrund i A's henvendelse til patruljen.

Klage over diskriminerende adfærd ved udstedelse af bøde – ikke grundlag for kritik

333-112-22

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P1) i forbindelse med en politiforretning havde talt ned til B og nægtede at kommunikere med B på skrift, og at P1 alene udstedte en bøde for overtrædelse af færdselsloven til B på grund af dårlig kommunikation, som skyldtes, at B var døv.

P1 afviste at have talt ned til B og oplyste, at P1 havde forsøgt at vejlede B ved brug af P1's tjenestetелефон. P1 oplyste endvidere, at B fik en bøde, fordi B ikke havde overholdt færdselsreglerne og ikke på grund af B's handicap.

Vidnet (P2), der var på opgave sammen med P1, oplyste, at P2 på intet tidspunkt havde bemærket, at P1 havde talt ned til B. P2 havde set, at P1 havde anvendt sin tjenestetелефон og efterfølgende vist den til B. P2 kunne bevidne, at B havde overtrådt færdselsloven.

Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen, og idet der ikke var oplysninger eller omstændigheder, herunder øvrige vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden ikke grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for at udtale kritik af to politiansattes adfærd og sprogbrug

333-123-22

En borger (B) klagede over, at to politiansatte (P1 og P2) havde optrådt meget aggressivt over for B, og at de smed B's kørekort i hovedet på B, samt at de udtalte: "Lorteperker", hvilket B opfattede som en diskriminerende og racistisk opførsel.

P1 og P2 afviste, at politiforretningen var forløbet som beskrevet af B.

Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen, og idet der ikke var oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne bevismæssige sikkerhed.

Allerede af den grund kunne Politiklagemyndigheden ikke udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over diskriminerede adfærd – ikke grundlag for kritik

333-125-22

En borger (B) klagede over, at B og dennes kæreste, der begge var udlændinge, blev standset på cykel på grund af manglende og ukorrekt lygteføring, og at politiet (P1 og P2) samtidig standsede et etnisk dansk par, der heller ikke havde korrekt lys på cyklen, men at politiet kun gav B og dennes kæreste en bøde, hvilket B opfattede som diskriminerende.

Politiklagemyndigheden undersøgte på den baggrund, om P1 og P2 havde udvist diskriminerende adfærd i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt, at der var afgivet modstridende forklaringer om baggrunden for bødeudstedelsen af B på den ene side og P1 på den anden side, ligesom der var afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt P2 udstedte en bøde til personerne under den politiforretning, der foregik samtidig med politiforretningen rettet mod B og dennes kæreste.

Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden. Der var således tale om påstand mod påstand.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for at udtale kritik af to politiansattes adfærd eller sprogbrug i forbindelse med en visitation 333-126-22

En borger (B) klagede over, at B var blevet visiteret på åben gade, hvilket B fandt krænkende og ydmygende. B klagede endvidere over, at de to politiansatte (P1 og P2), der forestod politiforretningen, opførte sig uacceptabelt og chikanerende, idet de udtalte, at B lignede en kriminel og henviste til B som en abe.

P1 oplyste, at visitationen af B fandt sted i dække af en stor bil, hvorfor ingen eller meget få uvedkommende havde mulighed for at overvære visitationen. P1 afviste i øvrigt at have udtalt som anført af B.

P2 oplyste, at visitationen fandt sted bag B's bil, og at B i forbindelse med visitationen ikke blev afklædt. P2 afviste at have udtalt som anført af B.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1 og P2s adfærd for så vidt angår visitationen. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt

på, at B ikke blev afklædt i forbindelse med visitationen, og at P1 og P2 vurderede, at den valgte fremgangsmåde var den mest skånsomme måde at gennemføre visitationen på, samt at P1 og P2 var opmærksomme på, at visitationen foregik i dække af B's bil.

For så vidt angår klagen om at P1 og P2 havde udtalt, at B lignede en kriminel og henviste til B som en abe, fandt Politiklagemyndigheden, at der var afgivet modstridende forklaringer om episoden. Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, hvorfor de præcise udtalelser ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Der var således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund var der ikke grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd.

Klage over politiets magtanvendelse og sprogbrug – ikke grundlag for kritik, dog uhensigtsmæssig udtalelse 333-130-22

En borger (B) klagede blandt andet over politiets magtanvendelse over for B, idet politiet i forbindelse med episoden havde grebet fat i B's arme og havde presset B ned på jorden, hvorefter en politiansat havde sat et knæ mod B's hoved. B klagede endvidere over, at politiet havde truet med anvendelse af peberspray, samt at politiets optræden i forbindelse med episoden kunne tolkes som en form for racisme/forskelsbehandling.

Politiklagemyndigheden fandt, at det ud fra sagens oplysninger kunne lægges til grund, at politiet havde modtaget en anmeldelse om potentiel alvorlig personfarlig kriminalitet, som krævede politiets tilstedeværelse ved en moské.

En borger (B) klagede blandt andet over politiets magtanvendelse over for B, idet politiet i forbindelse med episoden havde grebet fat i B's arme og havde presset B ned på jorden, hvorefter en politiansat havde sat et knæ mod B's hoved.

Det kunne endvidere ud fra sagens oplysninger samt videooptagelser lægges til grund, at der opstod en diskussion mellem de politiansatte og B om, hvorvidt politiet i forbindelse med deres ønske om at komme ind i moskéen for at undersøge det anmeldte forhold skulle afklæde sig deres sko, ligesom at de politiansatte forinden, at de anvendte magt mod B, oplyste B om, at B ville blive anholdt, såfremt B ikke lukkede politiet ind i moskéen.

Af en videooptagelse fremgik det, at en politiansat (P1) greb ud efter B, og at P1 sammen med en anden politiansat (P2) holdt fast i B's arme og fik B ned at ligge på jorden, hvor B blev fastholdt med henblik på at ilægge B håndjern. Det fremgik endvidere af videooptagelsen, at B gjorde aktiv modstand mod anholdelsen.

Af en videooptagelse fremgik ligeledes, at en eller flere politiansatte truede med anvendelse af peberspray, idet der blev udtalt: "Du får peber". Det var ikke muligt ud fra videomaterialet at fastslå, hvem af de tilstedeværende politiansatte, der udtalte dette. Udtalelsen faldt efter anholdelsen af B, men i forbindelse med at B lå på jorden iført håndjern, og mens de politiansatte forsøgte at danne perimeter omkring B, men hvor en person nærmede sig B. Det fremgik af videooptagelsen, at stemningen var anspændt, og at flere personer blandede sig i politiforretningen.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at P1's og P2's magtanvendelse i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at politiet havde modtaget en anmeldelse om potentiel alvorlig kriminalitet, og at der var opstået en diskussion mellem B og politiet, samt at B, forinden politiet udøvede magt, var blevet oplyst om, at B ville blive anholdt, såfremt B ikke gav adgang til moskéen.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P1 og P2 ifølge deres egne forklaringer opfattede situationen således, at B modsatte sig anholdelsen, hvilket nødvendiggjorde magtanvendelsen i forbindelse med anholdelsen af B.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte politiets skøn om, at det var nødvendigt og proportionelt at tilkendegive, at politiet havde til hensigt – om nødvendigt – at anvende peberspray. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på videomaterialet, der viste, at en person nærmede sig B, der var anholdt, og som politiet forsøgte at danne perimeter omkring, samt at flere personer blandede sig i politiforretningen, og at der hørtes tilråb mod politiet.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at der ikke var grundlag for at antage, at politiet i forbindelse med episoden havde udøvet diskrimination eller forskelsbehandling. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det kunne lægges til grund, at politiets tilstedeværelse ved moskéen havde baggrund i en anmeldelse om potentiel alvorlig personfarlig kriminalitet. Politiklagemyndigheden fandt heller ikke, at den omstændighed, at de politiansatte ikke ville afklæde sig deres sko, kunne være udtryk for diskriminerende adfærd. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at politiets uniform, herunder fodtøj, efter Politiklagemyndighedens opfattelse bæres af hensyn til beredskabsparathed.

B havde i sin klage endvidere anført, at en politiansat under indtransport til politistationen af B havde udtalt: "Hvis du ikke kan lide det her, kan du bare rejse hjem".

P1 havde selv forklaret, at P1 under indtransporten af B havde sagt: "Så smut", som svar på, at B havde kaldt de poli-

tiansatte for racister samt udtalt, at Danmark var et racistisk lorteland, og at alt var bedre derhjemme, og at politiet aldrig ville kunne finde på at behandle B sådan i B's hjemland, som politiet havde behandlet B her.

Politiklagemyndigheden fandt, at udtalelsen "så smut" efter en konkret vurdering var uhensigtsmæssig. Politiklagemyndigheden tillagde det på den ene side betydning, at udtalelsen blev fremsat af P1 som svar på flere udtalelser fra B. På den anden side lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at udtalelsen i den kontekst, som den var fremsat, var egnet til at kunne opfattes fremmedgørende, og P1 kunne have håndteret situationen mere hensigtsmæssigt. Politiklagemyndigheden lagde desuden vægt på, at det efter Politiklagemyndighedens opfattelse er vigtigt, at ansatte i politiet taler og agerer respektfuldt og professionelt over for borgere selv i pressede situationer, hvor politiet ikke altid mødes med respekt fra borgere.

Klage over diskriminerende adfærd – ikke grundlag for kritik 333-131-22

En borger (B) klagede over en politiansats (P's) adfærd i forbindelse med udstedelse af en bøde for en færdselsforseelse, herunder at P i forbindelse med episoden blandt andet havde spurgt ind til, om B havde et "normalt arbejde", og at P blev ved med at tale dansk til B under politiforretningen.

På baggrund af forklaringerne i sagen kunne det lægges til grund, at P i et vist omfang blev ved med at tale dansk til B under episoden. Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik heraf. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P efter

sin egen forklaring opfattede situationen således, at da B's indledningsvise respons på P's anvisninger var på dansk, kunne han fortsætte på dansk, hvilket i et vist omfang blev understøttet af B's beskrivelse heraf i sin klage.

For så vidt angår den øvrige del af klagen var der afgivet uoverensstemmende forklaringer om, hvad der præcist blev sagt, i hvilken sammen og på hvilken måde.

Politiklagemyndigheden fandt samlet set ikke grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Klage over politiansattes nedladende udtalelser – ikke grundlag for kritik 333-132-22

En borger (B) klagede over, at tre politiansatte opførte sig nedladende over for B, idet de grinte af B og udtalte: "At du ikke var ligesom de andre, der færdes i området, hvilket var godt", og at "B kunne skride over til sin bil". B gjorde endvidere gældende, at politiets standsning af B var begrundet i etnisk profilering.

De politiansatte afviste af have udtalt som anført i klagen, ligesom de afviste, at standsningen af B var begrundet i B's etnicitet.

Politiklagemyndigheden fandt, at der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og de politiansatte på den anden side. Da der ikke forelå oplysninger eller omstændigheder, der støttede den ene forklaring frem for den anden, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser eller andet, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen, herunder om politiet havde udvist diskriminerende adfærd i forbindelse

med episoden ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af de politiansattes adfærd.

Klager over diskriminerende adfærd – ikke grundlag for kritik 333-134-22

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) udtalte: "Det vil jeg skide på" og sagde, at B ville blive anholdt, hvis ikke B gjorde, som P sagde, ligesom P efterfølgende kaldte B for en "idiot". B klagede endvidere over, at han alene blev behandlet på denne måde, da B ikke havde en dansk baggrund.

Politiklagemyndigheden undersøgte på den baggrund, om P havde udvist diskriminerende adfærd i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P havde haft en dialog med B i forbindelse med, at B rettede henvendelse til P under P's bevogtning af et gerningssted.

Politiklagemyndigheden fandt, at der var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb, herunder om hvad der blev sagt, af B på den ene side og P på den anden side. På den baggrund kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed. Videomateriale i sagen viste kun en meget lille del af episoden og kunne således ikke bidrage med at fastlægge det samlede hændelsesforløb nærmere, og der var ikke andre oplysninger, herunder vidneforklaringer eller andet, der støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at det ikke kunne lægges til grund, at P havde udtalt som anført af B eller i øvrigt havde optrådt diskriminerende over for B.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Kritik af sprogbrug i intern mail til en kollega 333-136-22

En politiansat (P) havde i en intern mail til en kollega blandt andet skrevet følgende om en ukendt borger: "Men det sorte svin skal naturligvis forsøges nakket". P vedkendte endvidere, at P på en udskrift af mailen med håndskrift havde noteret følgende: "30 min FF? G-manden er for helvede da neger, og ikke perker."

Politikredsen orienterede Politiklagemyndigheden om den udprintede mail, som var fundet i en henlagt straffesag. På baggrund af orienteringen besluttede Politiklagemyndigheden at behandle klagen.

Politiklagemyndigheden fandt, at det var kritisabelt, at P i en intern korrespondance havde skrevet det ovenfor anførte.

Politiklagemyndigheden fandt, at principperne om god forvaltningsskik (først og fremmest) finder anvendelse i forbindelse med en offentlig ansats eller en offentlig myndigheds direkte kontakt med en borger, men at principperne efter en konkret vurdering af den enkelte situation også kan finde anvendelse, selvom der ikke er tale om en direkte kontakt med borgeren, men derimod "interne forhold". Dette skyldes, at det grundlæggende hensyn bag principperne om god forvaltningsskik blandt andet er, at myndighederne og de

En borger (B) klagede over politiets adfærd i forbindelse med en visitation, herunder at en politiansat (P) tog hårdt og aggressivt fat i B's håndled og holdt ham fast, og at P optrådte konfliktoptrappende, provokerende og med manglende konduite.

ansatte skal udøve deres virksomhed på en sådan måde, at tilliden til forvaltningen bevares og styrkes. Hertil kommer, at visse dele af principperne om god forvaltningsskik har karakter af mere etiske spilleregler for myndighedernes og de ansattes adfærd.

Politiklagemyndigheden bemærkede, at ikke enhver uhenigtsmæssig intern kommunikation ville være i strid med principperne om god forvaltningsskik, idet Politiklagemyndigheden fandt, at der i forbindelse med politiets interne kommunikation må indrømmes et vist "sprogligt frirum", og at der i øvrigt kan være grund til at sondre mellem mundtlig og skriftlig kommunikation. Politiklagemyndigheden fandt dog samtidig, at der som en selvfølge også findes grænser for det nævnte "sproglige frirum", hvilket skal ses i sammenhæng med blandt andet, at politiets anvendelse af bestemte negativt ladede udtryk om bestemte persongrupper i forbindelse med den interne kommunikation indebærer en ikke ubetydelig risiko for, at politiet ved kontakt med de pågældende persongrupper lader sig påvirke af de negativt ladede udtryk. Dette vil i sidste ende kunne forringe tilliden til politiet.

Politiklagemyndigheden fandt i den konkrete sag, at P havde anvendt udtrykkene: "Men det sorte svin skal naturligvis nakkes" og "G-manden er for helvede da neger, og ikke perker", som led i udøvelsen af tjenesten.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at udtrykkene var anvendt i forbindelse med efterforskningen/behandlingen af en sag, hvor en forurettet var blevet slået ned på gaden af en (uidentificeret) gerningsmand, der blev beskrevet som afrikansk af udseende, og fandt derfor, at principperne om god forvaltningsskik efter en konkret vurdering fandt anvendelse, selvom de omhandlede udtryk ikke var anvendt i forbindelse med den direkte kontakt med en borger, men i forbindelse med intern kommunikation i politiet.

Politiklagemyndigheden fandt, at udtrykkene var anvendt om en konkret (uidentificeret) borger, der var involveret i en voldssag, og at udtrykkene isoleret set og i sammenhæng var grove og nedladende, samt udtrykkene "sorte svin" og "G-manden er for helvede da neger, og ikke perker" kun kan opfattes som diskriminerende og racistiske. Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at de anvendte udtryk – uanset at de var anvendt ved intern kommunikation med P's nære kollegaer – klart faldt uden for grænsen for det "sproglige frirum", der må indrømmes politiet i forbindelse med politiets interne kommunikation, hvorfor anvendelsen af udtrykkene var i strid med de ovennævnte principper om god forvaltningsskik.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Klage over adfærd i forbindelse med visitation – ikke grundlag for kritik

333-140-23

En borger (B) klagede over politiets adfærd i forbindelse med en visitation, herunder at en politiansat (P) tog hårdt og aggressivt fat i B's håndled og holdt ham fast, og at P optrådte konfliktoptrappende, provokerende og med manglende konduite. B klagede endvidere over, at politiet havde stoppet B som følge af etnisk profilering.

Der var afgivet uoverensstemmende forklaringer i sagen, og der var herudover ikke øvrige oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser eller andet, der støttede den ene forklaring frem for den anden.

For så vidt angår placeringen af visitationen fandt Politikklagemyndigheden dog på baggrund af sagens oplysninger, at det var mest sandsynligt, at den foregik på et sted, hvor det ikke kunne udelukkes, at offentligheden havde et vist udsyn til visitationen. Politikklagemyndigheden fandt dog i den konkrete situation, at der ikke var grundlag for at kritisere, at visitationen blev gennemført på det pågældende sted. Politikklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at B ikke blev afklædt i forbindelse med visitationen, og at den politiansatte til sagen havde oplyst, at der var mørkt og begrænset med gadebelysning, hvilket stemmer overens med tidspunktet for episoden sammenholdt med årstiden.

Politikklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var tilstrækkelig grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Uhensigtsmæssigt at politiet ikke sikrede sig, at en borger var tilstrækkeligt skærmet i forbindelse med visitation

333-142-23

En borger (B) klagede over politiets adfærd i forbindelse med to episoder. I forbindelse med den første episode klagede B over, at de politiansatte optrådte aggressivt i forbindelse med ransagning af hans bil, og at der var mange tilskuere til stede i forbindelse med episoden, herunder også da B blev kropsvisiteret og skulle trække ud i sine bukser, så en politiansat (P1) kunne se B's kønsdele, hvilket B fandt meget grænseoverskridende.

I forbindelse med den anden episode klagede B over, at de politiansatte foretog visitation af B, herunder af B's kønsdele, på åben gade, hvilket B fandt grænseoverskridende, samt at B blev standset som led i, at politiet diskriminerede

og/eller chikanerede B, og at standsningen skete på baggrund af etnisk profilering.

Vedrørende den første episode fandt Politiklagemyndigheden, at der var afgivet delvist modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og de politiansatte (P1 og P2) på den anden side. Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser, lydoptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden. Det kunne imidlertid på baggrund af forklaringerne i sagen lægges til grund, at B blev anmodet om at trække ud i sine bukser og underbukser foran et hotel.

Politiklagemyndigheden fandt, at det var uhensigtsmæssigt, at P1 og P2 ikke sikrede sig, at B var tilstrækkeligt skærmet i forbindelse med visitationen. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 havde oplyst, at der ikke var mange tilskuere til stede i forbindelse med visitationen, og P2 havde oplyst, at der ham bekendt kun var få mennesker, hvis nogen, der overværede visitationen, og at det var mørkt, hvilket ville have gjort det svært for andre at overvære. Politiklagemyndigheden fandt således, at de politiansatte kunne have fundet et mere egnet sted til at gennemføre visitationen, så der ikke var mulighed for, at andre kunne overvære denne.

Vedrørende den anden episode fandt Politiklagemyndigheden, at der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og de politiansatte (P3 og P4) på den anden side. Der var herunder afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt visitationen af B blev foretaget på en grænseoverskridende måde samt om baggrunden for, at politiet rettede henvendelse til B, og om dette var et udtryk for diskrimination. Politiklagemyndigheden kunne ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed fastlægge, hvad der præcist var foregået.

Politiklagemyndigheden overvejede, om det på baggrund af oplysningerne og forklaringerne i sagen kunne lægges til grund, at der var tale om diskriminerende adfærd, da politiet rettede henvendelse til B. Politiklagemyndigheden fandt i den konkrete situation, at der ikke var grundlag for at antage, at politiets henvendelse til B var udtryk for diskriminerende adfærd. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om baggrunden for, at politiet rettede henvendelse til B og foretog visitation af B, samt at P3 og P4 forklarede, at patruljen som følge af deres observationer skønnede, at B var påvirket af euforiserende stoffer.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Klage over adfærd i forbindelse med visitation – ikke grundlag for kritik

333-144-23

En borger (B1) klagede over to politiansattes adfærd (P1 og P2) i forbindelse med en visitation af B1 og en anden borger B2, herunder at en politiansat optrådte uhøfligt og respektløst over for B1 og over, at patruljens visitation af B1 og B2 alene skete på baggrund af deres udseende og beklædning. Til brug for sagen var der indsendt en videooptagelse.

Politiklagemyndigheden lagde blandt andet på baggrund af det indsendte videomateriale til grund, at politiets henvendelse til B1 og B2 skete på baggrund af, at B1 og B2 sad i en bil med hætter trukket op over hovedet. På baggrund af P1's forklaring om, at politiet patruljerede i et område, hvor der tidligere var konstateret handel med narkotika, fandt Politiklagemyndigheden ikke grundlag for at tilsidesætte det skøn, politiet udøvede forud for henvendelsen til B1 og B2, eller at der herved isoleret set var tale om diskriminerende adfærd.

For så vidt angår den øvrige adfærd udvist af P1 og P2 fandt Politiklagemyndigheden, at der på baggrund af den indsendte videooptagelse ikke var grundlag for at fastslå, at P1 og P2 under politiforretningen var uhøflige eller respektløse, eller at de i øvrigt ikke optrådte professionelt og med situationsfornemmelse.

Samlet set var der efter Politiklagemyndighedens vurdering ikke grundlag for at udtale kritik af politiets adfærd under episoden.

Klage over racistisk optræden og uhøfligt sprogbrug – ikke grundlag for kritik

333-145-23

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) i forbindelse med en episode optrådte nedværdigende over for B, idet P bad B om at holde kæft og spurgte B om B trak racist-kortet samt fniste af B. B opfattede P's opførsel som diskriminerende og racistisk.

Der blev afgivet modstridende forklaringer om episoden af B samt to vidner på den ene side og P og et vidne på den anden side. Der var ikke yderligere oplysninger eller omstændigheder, som støttede den ene forklaring frem for den anden, og det kunne derfor ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed fastlægges, hvad der præcist var foregået.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at det ikke kunne lægges til grund, at P havde udtalt som anført af B eller i øvrigt optrådt diskriminerende over for B. Da det ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed kunne fastlægges, hvad der præcist var foregået, var der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for at udtale kritik af politiansatte efter klage over diskriminerende skriftlige udtalelser

333-156-23

En borger (B) klagede over tre politiansattes skriftlige udtalelser om borgeren og dennes familie, som B var kommet i besiddelse af i forbindelse med en anmodning om aktindsigt i de pågældendes personaleoplysninger. B klagede blandt andet over, at en politiansat (P1) havde omtalt B og dennes familie som en syrergruppering, at en anden politiansat (P2) havde omtalt B som værende en repræsentant for en "persongruppe", og at en tredje politiansat (P3) beskyldte B for at bruge personaleoplysningerne til et retsstridigt formål samt chikane.

Politiklagemyndigheden undersøgte om det efter Politiklagemyndighedens vurdering kunne lægges til grund, at politiet optrådte diskriminerende.

Politiklagemyndigheden fandt, at høringsssvarene måtte formodes at have karakter af intern kommunikation i politiet, og at principperne om god forvaltningsskik efter en konkret vurdering fandt anvendelse.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at de politiansattes skriftlige høringssvar var saglige set i lyset af den kontekst, som de var afgivet i sammenholdt med underretningskravet i offentlighedsloven omkring begæring om aktindsigt i en personalesag.

Politiklagemyndigheden fandt desuden, at omtalen af B og dennes familie i høringsssvarene hverken generelt eller isoleret set kunne anses for at være diskriminerende. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at omtalen ikke fandtes at være forhånende eller nedværdigende i forhold til B's etniske oprindelse.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af de politiansattes adfærd.

Ikke kritisabelt at politiansat spurgte ind til borgers nationalitet

333-157-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) optrådte diskriminerende, da P insisterede på at få B's nationalitet oplyst i forbindelse med en politiforretning vedrørende en trafikforseelse.

Politiklagemyndigheden undersøgte, om det efter Politiklagemyndighedens vurdering kunne lægges til grund, at P optrådte diskriminerende i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af sagens oplysninger, at der ikke var grundlag for at antage, at P's spørgsmål om B's nationalitet var udtryk for diskriminerende adfærd.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på P's forklaring om, at han stillede B spørgsmål vedrørende B's nationalitet for at sikre, at B's identitet var korrekt. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at B selv forklarede, at han ikke ville svare på spørgsmålene, hvorfor P måtte gentage dem over for B.

Ikke grundlag for at udtale kritik af tre politiansattes adfærd eller sprogbrug

333-166-23

En borger (B) klagede over, at politiansatte (P1, P2 og P3) talte til B i en nedværdigende tone omkring "Kærshovedgård-folk",

og at en politiansat blandt andet udtalte: ”Det er sjovt, at der kommer sådan nogle Kærshovedgård-folk, når der er heroin i lejligheden” eller lignende, hvilket i den sammenhæng, det blev udtalt, var racistisk, nedladende og unødvendig.

P1, P2 og P3 oplyste, at de ikke udtalte eller hørte nogen udtale som angivet i klagen, samt at de ikke var racistiske eller nedladende i deres behandling af B.

Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser, lydoptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, hvorfor Politiklagemyndigheden fandt, at det ikke med den

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) rettede henvendelse til B på grund af B's etniske baggrund, samt at P anvendte magt over for ham ved at presse ham hårdt og trække ham omkring 30 meter.

fornødne bevismæssige sikkerhed kunne fastlægges, hvad der præcist var foregået.

På den baggrund var der ikke grundlag for at udtale kritik af P1's, P2's og P3's adfærd.

Klage over en politiansats diskriminerende optræden og magtanvendelse – ikke grundlag for kritik 333-167-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) rettede henvendelse til B på grund af B's etniske baggrund, samt at P anvendte magt over for ham ved at presse ham hårdt og trække ham omkring 30 meter.

Politiklagemyndigheden fandt, at der i sagen var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og P på den anden side. Der var herunder afgivet modstridende forklaringer om anledningen til politiets henvendelse til B, idet de politiansatte, herunder P, havde forklaret, at P alene rettede henvendelse til B, idet B passede på et signalement vedrørende en melding om en person, som gik rundt med en strømpistol.

På den baggrund kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden fandt herefter, at der i den konkrete situation ikke var grundlag for at antage, at P's henvendelse til B var udtryk for diskriminerende adfærd.

Politiklagemyndigheden overvejede, om den magtanvendelse, som P selv havde forklaret, at han anvendte over for

B, var kritisabel. P havde blandt andet forklaret, at han tog fat i B's jakke og trak B 5-6 meter væk, samt at han tog en telefon ud af hånden på B. Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P forklarede, at han opfattede situationen således, at B passede på et signalement af en mand, der var set med en strømpistol, og at B ikke ville tale med ham og var på vej væk, samt at B stod sammen med andre, og at samtalen skulle foregå uforstyrret. Endvidere lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P forklarede, at han opfattede, at B stod meget tæt på ham med sin telefon, samtidig med at B var ophidset, ligesom P tidligere havde set eksempler på, at strømpistoler er udformet som telefoner.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over diskriminerende udtalelse – ikke grundlag for kritik 333-169-23

En borger (B) klagede over en politiansats (P's) adfærd i forbindelse med en episode, hvor han blev truffet i forbindelse med en verserende politiforretning og sigtet for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. B klagede herunder over, at P i forbindelse med episoden havde udtalt: ”Er du også en af de der kralamullaer?”

De politiansatte, der var til stede i forbindelse med episoden, afviste begge at have udtalt som anført i klagen.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side

og de politiansatte på den anden side, og da der ikke forelå oplysninger eller omstændigheder, der støttede den ene forklaring frem for den anden, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser eller andet, kunne de præcise omstændigheder ved episoden ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden fandt således, at det på baggrund af forklaringerne ikke kunne lægges til grund, at de politiansatte havde udtalt som anført af B i klagen eller i øvrigt optrådt diskriminerende over for B.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af de politiansattes adfærd.

Klage over politiansats adfærd i forbindelse med standsning af borgere – ikke grundlag for kritik
333-170-23

En borger (B1) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) bragte B1 og hans kone (B2) til standsning på grund af, at B1 og B2 ikke er danskere, og at P herefter åbnede bildøren i den side, hvor B1's og B2's søn sad, og rørte ved sønnen, indtil han begyndte at græde, samt at P bad B2 om at holde kæft.

Der blev afgivet modstridende forklaringer om episoden af B1 på den ene side og P på den anden side. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen, herunder den politiansattes attitude, og hvad der præcist blev sagt, på hvilken måde og i hvilken sammenhæng, ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden fandt desuden, at der på baggrund af sagens oplysninger ikke var grundlag for at antage, at P's

adfærd, herunder standsning af B1 og B2, var udtryk for diskriminerende adfærd. Politiklagemyndigheden lagde vægt på P's forklaring om, at B1 og B2 blev bragt til standsning, idet P opfattede, at B1's og B2's køretøj blev ført usikkert, og Politiklagemyndigheden fandt ikke grundlag for at tilside sætte P's forklaring.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over diskriminerende adfærd – ikke grundlag for kritik
333-177-23

En borger (B) klagede på vegne af sin søn (S) over, at S blev stoppet, sigtet og kropsvistiteret, fordi han er sort og gik sammen med to arabiske venner, selvom B ikke mente, at der var en begrundet mistanke imod S, samt at det var en meget krænkende og ubehagelig oplevelse for S.

En politiansat (P1) oplyste, at S ikke blev stoppet, sigtet eller visiteret på baggrund af sin hudfarve, eller fordi han gik med sine to venner, men på baggrund af anmeldelsen, signalementet, placeringen og S's adfærd på stedet.

En anden politiansat (P2) oplyste, at S ikke blev stoppet, sigtet og visiteret på baggrund af sin hudfarve. S blev stoppet, idet der var en anmeldelse om et strafbart forhold begået i nærheden, og idet S og hans venner svarede til signalementet, kom løbende væk fra gerningsstedet og havde en konfliktoptrappende adfærd.

Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser,

lydoptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden fandt, at det ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed kunne fastlægges, hvad der præcist var foregået. Politiklagemyndigheden fandt endvidere at der ikke var grundlag til at antage, at P1 og P2 rettede henvendelse til S på baggrund af hans etnicitet eller udseende i øvrigt.

På den baggrund var der ikke grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd.

SPROGBRUG

Klage over sprogbrug og truende adfærd – særdeles kritisabelt

332-486-22

En borger (B) klagede blandt andet over en politiansats (P) sprogbrug og adfærd i øvrigt i forbindelse med en episode, hvor P og en anden politiansat mødte op på B's adresse et par dage efter, at B var blevet sigtet for vold mod sin underbo.

B optog en lydoptagelse af hele politiforretningen, herunder dialogen mellem P og B.

På baggrund af lydoptagelsen kunne det lægges til grund, at P hævdede stemmen og råbte af B samt beskyldte B for at lyve. P udtalte endvidere, at B var ”fuldstændig skør oven i hovedet” samt, at ”næste gang du gør det der, så kommer vi op, og så river vi dig fuldstændig rundt, som du aldrig er blevet revet rundt før” eller lignende tre gange, ligesom han anvendte kraftudtrykkene: ”fucking”, ”kraftedeme” og ”pisse”.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P's adfærd under politiforretningen var særdeles kritisabel.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P i dialogen med B ikke optrådte i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik. Politiklagemyndigheden lagde herunder vægt på, at udtalelserne og kraftudtrykkene ikke var forenelige med venlig og høflig optræden, og Politiklagemyndigheden fandt, at P under samtalen med B talte groft, nedladende, belærende og fordømmende til B, samt at P's udtalelser var truende og intimiderende.

Politiklagemyndigheden lagde derudover vægt på, at det ud fra lydoptagelsen kunne lægges til grund, at B var rolig

under hele episoden og ikke hævdede stemmen eller i øvrigt optrådte konfliktoptrappende.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde.

Beklageligt at borger på grund af en teknisk fejl overhørte en politiansats udtalelse til en anden politiansat vedrørende B's afdøde søn

332-488-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) i forbindelse med en telefonsamtale med B råbte: ”Hvem er det, der har sagen med den unge døde narkoman?” eller lignende ud i vagtcentralen, idet B oplevede dette som en respektløs og nedværdigende behandling.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydoptagelse, kunne lægges til grund, at P i forbindelse med B's opkald til vagtcentralen blandt andet udtalte til en anden politiansat: ”Øhh Martin. Pårørende til ham den unge narkoman, moren [uklart] er det dig, der skal [uklart]”.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at fastslå, at P under samtalen var nedværdigende eller respektløs, eller at P i øvrigt ikke optrådte professionelt og med situationsfornemmelse.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at udtalelsen blev fremsat over for en anden person på vagtcentralen, og at den ikke kunne antages at have været tiltænkt at komme til B's kendskab. Der var således ikke tale om, at udtalelsen var direkte henvendt til B, hvilket var underbygget af, at P, da hun blev gjort opmærksom på, at B havde overhørt udtalelsen, sagde undskyld, og at hun var frygtelig ked af det.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden ikke grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Politiklagemyndigheden fandt det dog beklageligt, at B på grund af en teknisk fejl overhørte udtalelsen.

Uhensigtsmæssigt at en politiansat udtalte: ”Hold lige kæft en gang”

332-505-23

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) udtalte: ”Hold lige kæft en gang” til B under en telefonsamtale i forbindelse med en generel forespørgsel vedrørende cannabis.

Telefonsamtalen blev optaget, og af lydoptagelsen fremgik det, at P i forbindelse med telefonsamtalen med B udtalte: ”Hold lige kæft en gang”.

Politiklagemyndigheden fandt, at P's udtalelse som udgangspunkt ikke er i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at B forinden samtalen med P havde haft en samtale med en anden politiansat, og at P vejledte B om, at politiets juridiske afdeling havde lukket. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P holdt en sober tone i samtalenens første ca. 2 minutter, ligesom P ikke fremkom med nedsættende udtalelser eller i øvrigt hævdede stemmen over for B. Politiklagemyndigheden lagde derudover vægt på, at B flere gange afbrød og talte ind over på tidspunkter, hvor P forsøgte at komme til orde.

En borger (B) klagede blandt andet over, at politiansatte (P1, P2, P3) i forbindelse med en visitation af B havde en aggressiv tone, og at en politiansat (P1) udtalte: ”Tror du ikke, at jeg er fucking ligeglad” under visitationen af B’s taske.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at P’s adfærd var uhenigtsmæssig og lagde i den forbindelse vægt på, at P kunne have håndteret den telefoniske henvendelse mere hensigtsmæssigt, herunder ved at have afsluttet samtalen på en mere venlig og professionel måde.

Sagen er afsluttet uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Uhensigtsmæssigt at en politiansat var med til at eskalere dialogen med en borger, herunder at han indlod sig i diskussion med vedkommende

336-1764-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) optrådte nedværdigende over for ham, herunder klagede han over flere udtalelser, som P fremsatte under politiforretningen.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en videooptagelse, kunne lægges til grund, at P indlod sig i diskussion med B og var med til at eskalere dialogen blandt andet ved, at P1 fremsatte udtalelser som: ”Hvis du råber af mig, så råber jeg af dig, ikk”, ”Du er sgu da så forurettet lige nu, nu må du da lige holde”, ”Ja, du skal holde op med at være så forurettet”, ”Jamen altså du møder mig lidt på en dum måde, så får du lidt igen på samme måde, ikke også”, samt at P udtalte til B: ”Det ved jeg også godt, det kan jeg godt se med din historik”, da B gav udtryk for, at han godt kendte reglerne.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P optrådte uhensigtsmæssigt under episoden.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P indlod sig i diskussion med B, og Politiklagemyndigheden fandt på

den baggrund, at P kunne have håndteret dialogen på en mere hensigtsmæssig og professionel måde. Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at selvom politiet ikke altid mødes med respekt fra borgerne, er det vigtigt, at den politiansatte taler og agerer professionelt, høfligt og hensynsfuldt.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Politiansat fremsatte uhensigtsmæssig udtalelse

336-1848-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at politiansatte (P1, P2, P3) i forbindelse med en visitation af B havde en aggressiv tone, og at en politiansat (P1) udtalte: ”Tror du ikke, at jeg er fucking ligeglad” under visitationen af B’s taske.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder P1’s egen forklaring, kunne lægges til grund, at P1 i forbindelse med visitationen udtalte: ”Tror du ikke, at jeg er fucking ligeglad”.

Politiklagemyndigheden fandt, at det var uhensigtsmæssigt, at P1 udtalte: ”Tror du ikke, at jeg er fucking ligeglad” og fandt, at P1 kunne have ført samtalen på en mere hensigtsmæssig og professionel måde.

Politiklagemyndigheden lagde på den ene side vægt på, at P1, P2 og P3 havde en længerevarende samtale med B, hvor B ifølge P1’s opfattelse af situationen fremstod diskussionslysten og provokerende.

Politiklagemyndigheden lagde på den anden side vægt på, at udtalelsen kunne opfattes som konfliktoptrappende, og at P1 kunne have talt til B på en mere hensynsfuld måde.

Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at selvom politiet nogle gange bringes i pressede situationer og ikke altid mødes med respekt af borgerne, er det vigtigt, at den politiansatte taler og agerer respektfuldt og professionelt.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder P1's egen forklaring, kunne lægges til grund, at P1 i forbindelse med udstedelsen af en bøde til B udtalte: "Det skulle du have tænkt på noget før".

Politiklagemyndigheden fandt, at udtalelsen ikke i sig selv i den konkrete situation var kritisabel eller i strid med de forvaltningsretlige principper.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 ifølge egen forklaring opfattede situationen på den måde, at B gentagne gange ville diskutere, hvorvidt B skulle have en bøde, og at udtalelsen blev fremsat i forbindelse med, at B blev forklaret, at B skulle have efterkommet de anvisninger, som politiet gav.

For så vidt angår de øvrige dele af B's klage, herunder at P1, P2 og P3 havde en aggressiv tone, fandt Politiklagemyndigheden i lyset af de uoverensstemmende forklaringer, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed,

Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P1's, P2's og P3's adfærd i øvrigt i forbindelse med episoden.

Politiansat optrådte uhensigtsmæssigt under telefonsamtale

336-1850-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) ved vagtcentralen var direkte uhøflig under en telefonsamtale, samt at han var usamarbejdsvillig og opførte sig uprofessionelt over for ham.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydfil af telefonsamtalen, kunne lægges til grund, at P udtalte til B: "(...) selvom jeg, det vil jeg godt erkende, finder det helt urimeligt, at jeg skal bruge tid på de 5 kroner, så vælger jeg at skrive sagen fordi, men jeg kan ikke skrive den som tyveri, det kan jeg ikke, fordi han har ikke stjålet noget." (...), ligesom han udtalte: "(...) Nu skal du heller ikke være flabet, skal jeg sige dig. Du er næsvis. Du er både næsvis og flabet" (...).

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd, men fandt dog, at P optrådte uhensigtsmæssigt.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P's tilgang til B's anmeldelse ikke var imødekommende, ligesom han gav udtryk for sin egen personlige holdning til anmeldelsen. Politiklagemyndigheden fandt således, at udtalelserne var egnede til at give B det indtryk, at P ikke var interesseret i at modtage anmeldelsen. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P fremstod belærende, da han udtalte sig om sin opfattelse af B's adfærd, hvilket ikke stemmer overens med en venlig og høflig optræden.

P er ikke længere ansat i politiet, hvorfor sagen ikke er behandlet disciplinært.

Uhensigtsmæssigt at politiansat fremstod afvisende i forbindelse med borgers anmeldelse til politiet

336-1909-22

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) fremstod uhøflig i forbindelse med telefonsamtaler, hvor B ønskede at anmelde sin telefon stjålet.

På baggrund af 2 lydoptagelser af telefonsamtaler mellem B og P kunne det lægges til grund, at P i den første telefonsamtale til B blandt andet udtalte: "Fordi jeg beder dig om det", da B bad om en forklaring på P's anvisning om først at ringe til politiet efter kl. 7.00. Det kunne endvidere lægges til grund, at P i den anden telefonsamtale med B afviste at give ham en begrundelse, da B anmodede om en forklaring på, at han først skulle ringe efter kl. 7.00.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P's adfærd under telefonsamtalerne med B ikke var i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid efter en konkret vurdering, at der ikke var fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's udtalelser. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P ikke under samtalerne anvendte f.eks. kraftudtryk, fremkom med nedsættende udtalelser eller i øvrigt hævdede stemmen over for B.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P generelt fremstod afvisende over for B og hans anmeldelse til politiet, herunder at P udtalte: "Fordi jeg beder dig om det", idet B bad om en forklaring vedrørende anvisningerne om at ringe til politiet efter kl. 07.00, samt at P afviste at give B en begrundelse, da B bad om det.

Politiklagemyndigheden fandt således, at P kunne have håndteret B's telefoniske henvendelser på en mere hensigtsmæssig måde, herunder ved at give B en forklaring om baggrunden for P's anvisninger om, at B kunne ringe til politiet efter kl. 07.00.

Politiansat fremsatte uhensigtsmæssige udtalelser i forbindelse med en telefonsamtale med en borger 336-1986-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) under en telefonsamtale var grov, konstant afbrød B og udtrykte, at B bare var en, der skulle brokke sig, og at B havde bedt om tilhold før og trukket det tilbage, og sådan nogen gad politiet ikke.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydfil af telefonsamtalen, kunne lægges til grund, at P fremstod irriteret og nedladende under telefonsamtalen, samt at P udtalte til B: "[B], [B], er det svært at forstå, når jeg siger til dig, at jeg ikke ved, hvad i har snakket om i går, jeg ved ikke, hvad samtalen har drejet sig om, jeg ved ikke, hvad konklusionen har været. Så kan du da for søren da heller ikke forvente, at jeg kan svare på dine spørgsmål, som omhandler den samtale [...]”, "Det kan da sagens være, hvis jeg gid[...] hvis jeg sætter mig ned og kigger på det", "Hvis der bliver lavet en anmeldelse, så går der jo ikke mere end én måned, så ringer du til os og siger, at du gerne vil trække den tilbage igen. Det er jo set før", "Du bare gerne vil snakke og være utilfreds" og "Du skal passe på ikke at overdramatisere tingene".

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd, men fandt dog, at P optrådte uhensigtsmæssigt.

Politiklagemyndigheden lagde på den ene side vægt på, at P flere gange forsøgte at vejlede B og i den forbindelse indgik i en længere dialog med B, hvor P forsøgte at forklare B nærmere om politiets arbejde. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at udtalelserne blev fremsat i forbindelse med en diskussion, der efter Politiklagemyndighedens opfattelse må karakteriseres som gensidig.

Politiklagemyndigheden lagde på den anden side vægt på, at adfærden og udtalelserne kunne opfattes som nedladende, og at P kunne have talt til B på en mere hensynsfuld og professionel måde, der tog hensyn til B's situation, ligesom udtalelserne kunne give det indtryk, at politiet ikke ønskede at behandle P's henvendelse, alene fordi P tidligere havde trukket et tilhold tilbage.

Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at hvis en politiansat inddrager sig i en diskussion med en borger, er det vigtigt, at den politiansatte taler og agerer respektfuldt og professionelt. Dette gælder også, selvom den politiansatte bringes i pressede situationer og ikke altid mødes med respekt af borgerne.

På den baggrund var det Politiklagemyndighedens opfattelse, at P kunne have gennemført samtalen på en mere hensigtsmæssig og professionel måde.

Uhensigtsmæssigt at en politiansat udtalte til en borger, at han i hvert fald ikke skulle til tandlæge der, hvor borgeren arbejdede 336-1990-22

En borger (B) havde i forbindelse med en politiforretning i hendes hus blandt andet klaget over en politiansats (P) udtalelser.

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) trådte i tjeneste, talte meget kommanderende og direkte til B og udtalte blandt andet, at P "kendte sådan nogle som dig", og at han "havde forståelse for, hvorfor nogle bilister kom op at slås, når man kørte på den måde, som han kørte".

Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af forklaringerne i sagen, herunder P's egen forklaring, at det kunne lægges til grund, at P til B udtalte, at han i hvert fald ikke skulle til tandlæge der, hvor B arbejdede eller lignende.

Efter en konkret vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's udtalelse. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at udtalelsen faldt under en diskussion mellem B og politiet, hvor de politiansatte efter deres egne forklaringer opfattede B som meget ophidset, ligesom de opfattede, at B afbrød og råbte nedværdigende til dem.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at P's udtalelse var uhensigtsmæssig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på indholdet og karakteren af P's udtalelse, herunder at udtalelsen forekom uvenlig og unødvendig. Politiklagemyndigheden fandt således, at situationen kunne have været håndteret på en mere hensigtsmæssig måde af P.

Klage over at en politiansats sprogbrug og at han trådte i tjeneste – uhensigtsmæssig sprogbrug

336-2047-22

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) trådte i tjeneste, talte meget kommanderende og direkte til B og udtalte blandt andet, at P "kendte sådan nogle som dig", og at han "havde forståelse for, hvorfor nogle bilister kom op at slås, når man kørte på den måde, som han kørte".

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering ikke grundlag for at kritisere P's adfærd. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P opfattede B's kørsel som værende provokerende og utryghedsskabende og ønskede at sikre sig, at B ikke var spirituspåvirket, hvilket skøn Politiklagemyndigheden

ikke fandt anledning til at tilsidesætte. Politiklagemyndigheden lagde på den anden side vægt på, at P indgik i en gensidig diskussion forud for, at P undervejs i samtalen trådte i tjeneste, og at P i den forbindelse udtalte "hvad er det for en måde at køre bil på", og at han "godt kunne forstå, at folk kom op at slås i trafikken, sådan som han kørte".

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at den måde, hvorpå P trådte i tjeneste, herunder hvor der foregik en gensidig diskussion omkring B's forudgående kørsel, samlet set var uhensigtsmæssig.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Politiansat fremsatte uhensigtsmæssig udtalelse

336-2063-22

En borger (B) klagede blandt andet over politiansattes adfærd i forbindelse med to telefonsamtaler, idet en politiansat (P1) afbrød telefonsamtalen, og at en anden politiansat (P2) var meget nedladende i sin tale og sagde, at B var dum og mindre begavet.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydfil af den ene telefonsamtale, kunne lægges til grund, at der ikke var grundlag for at fastslå, at P1 under telefonsamtalen ikke optrådte professionelt og med situationsfornemmelse.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 havde en længerevarende telefonsamtale med B, hvor P1 flere gange forsøgte at vejlede B bedst muligt, samt at P1 informerede B om, at de ikke ville komme videre og vejledte B, inden P1 afsluttede opkaldet.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydfil af den anden telefonsamtale, der varede 4 minutter og 50 sekunder, kunne lægges til grund, at P2 udtalte til B: "Du er ikke selv for klog at høre på".

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P2's adfærd, men fandt dog, at P2 optrådte uhensigtsmæssigt.

Politiklagemyndigheden lagde på den ene side vægt på vægt på samtaleens varighed, samt at B fremstod ophidset og blandt andet udtalte: "Hold kæft hvor er du dum" til P2.

Politiklagemyndigheden lagde på den anden side vægt på, at P2's udtalelse kunne opfattes som nedladende og sårende, og at P2 kunne have talt til B på en mere hensynsfuld måde.

På den baggrund var det Politiklagemyndighedens opfattelse, at P2 kunne have gennemført samtalen på en mere hensigtsmæssig og professionel måde.

Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at selvom politiet nogle gange bringes i pressede situationer og ikke altid mødes med respekt af borgerne, er det vigtigt, at den politiansatte taler og agerer respektfuldt og professionelt.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Uhensigtsmæssig udtalelse til borger

336-2215-23

En borger (B) havde i forbindelse med en politiforretning klaget over, at en politiansat (P) opførte sig aggressivt samt talte hårdt til ham.

Politiklagemyndigheden lagde på baggrund af forklaringerne i sagen samt tilsendt videomateriale af episoden til grund, at P til B blandt andet udtalte: ”Nu skal du satanedme opføre dig ordentligt, ikk? Nej. Nu har du ikke mere taletid. Slut”.

Politiklagemyndigheden fandt, at udtalelsen, herunder særligt anvendelsen af kraftudtryk som ”satanedme” eller lignende, som udgangspunkt ikke var forenelige med en venlig og høflig optræden.

Efter en konkret vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P’s udtalelser, men fandt dog at udtalelsen: ”Nu skal du satanedme opføre dig ordentligt, ikk? Nej. Nu har du ikke mere taletid. Slut” var uhensigtsmæssig. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på indholdet og karakteren af P’s udtalelser, herunder at han anvendte kraftudtryk samt talte i et råbende toneleje, mens han stod i en fysisk dominerende position, idet han stod oprejst ved siden af B, der sad på fortovet ilagt håndjern. Politiklagemyndigheden fandt således, at situationen kunne have været håndteret på en mere hensigtsmæssig måde.

Ved afgørelsen af, at der ikke var tilstrækkelig grundlag for at udtale kritik, lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at udtalelserne og anvendelsen af kraftudtrykket faldt under en diskussion mellem B og politiet, hvor de politiansatte ifølge deres egne forklaringer opfattede situationen således, at B

ikke ønskede at samarbejde, og at B gentagne gange ikke fulgte deres anvisninger om at blive på stedet.

Sagen er afgjort uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale med P.

Politiansat fremsatte uhensigtsmæssige udtalelser i forbindelse med en telefonsamtale med en borger

336-2295-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) under en telefonsamtale var i dårligt humør, virkede ophidset og var ubehagelig at tale med, herunder udtalte P til B’s søn: ”Din far er fuld af løgn”, samt ”Det er ikke en sag, som går i glemmebogen, og derfor er det bedst for ham selv, at han erkender, at det er ham”, efter at B sagde, at B ikke havde begået forholdet.

Politiklagemyndigheden fandt, at de præcise omstændigheder under telefonsamtalen, herunder hvad der præcist blev sagt, i hvilken sammenhæng og på hvilken måde, ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed henset til de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid, at det på baggrund af forklaringerne i sagen kunne lægges til grund, at P under telefonsamtalen oplyste, at det, B sagde, ikke passede, ligesom P oplyste, at det var bedst for B selv, at B erkendte, at det var ham eller lignende.

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P’s adfærd. Politiklagemyndigheden fandt dog, at udtalelserne var uhensigtsmæssige.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P kunne have optrådt på en mere hensigtsmæssig måde særligt set i sammenhæng med, at B ikke havde pligt til at udtale sig til politiet.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Uhensigtsmæssigt at politiansatte udtalte, at borger skulle lægge sig til at sove

336-2331-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at to politiansatte (P1 og P2) optrådte ubehøvet over for B, herunder svinede de B til, da B ringede ind for at indgive en anmeldelse, ligesom de udtalte, at B skulle lægge sig til at sove.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder lydoptagelser, kunne lægges til grund, at P1 under en telefonsamtale med B blandt andet udtalte: ”Prøv at hør (...) inden du forsætter din talestrøm her. Du er nødt til lige at gå i seng, ikke også. Klokken er (...)”.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det kunne lægges til grund, at P2 under en anden telefonsamtale med B blandt andet spurgte B om, hvor længe B havde sovet. B svarede hertil, at B havde sovet i 12 timer, hvortil P2 sagde: ”Så kan du nok godt sove 13 også ikke [uklart]. Læg du dig til at sove. Det er tidligt om morgenen”.

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1’s og P2’s adfærd. Politiklagemyndigheden fandt dog, at udtalelserne var uhensigtsmæssige, idet de var upassende og ikke i overensstemmelse med venlig og høflig optræden.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Kritisabelt at politiansat blandt andet fremstod flabet og nedladende

336-2396-23

En borger (B1) klagede på vegne af en anden borger (B2) blandt andet over, at en politiansat (P) i telefonen var ubehøvet, nedladende, vred og flabet og truede med at sende politiet og med at oprette en klagesag på B2, samt at P afbrød B2 flere gange og sagde, at B2 skulle falde ned og tage et glas koldt vand.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydfil af telefonsamtalen, kunne lægges til grund, at P blandt andet udtalte: ”Kan I ikke bare opføre jer ordentligt derude i varmen”, ”Så gå lige ned og flyt din bil og tag et iskoldt glas vand eller et eller andet ” og ”Nej der er ikke noget galt i det, at jeg siger, at du skal gå hen og tage et glas koldt vand. Det er der ikke noget galt i ”.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P i løbet af samtalen fremstod flabet og nedladende, samt at P med sine udtalelser gav det indtryk, at B2's henvendelse ikke blev taget alvorligt.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P af egen drift begyndte at problematisere, at B2 spærrede en borgers (B3) bil inde og oplyste, at politiet kunne komme ud for at give B2 en bøde, samt at P godt kunne sende en patrulje, når B2 spærrede pladsen.

Politiklagemyndigheden lagde derudover vægt på, at P oplyste, at hun havde B2's navn og ville lave en sag omkring, at B2 havde været ubehøvet over for folk ude i gadelandet.

Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at det ud fra lydoptagelsen kunne lægges til grund, at B1 og B2 var rolige under hele samtalen og ikke hævdede stemmen eller i øvrigt optrådte konfliktoptrappende.

Sagen er afsluttet med en diskretionær advarsel.

FORSKELLIGE ADFÆRDSKLAGESAGER

Kritisabelt at politiansat med sine udtalelser indikere, at en borger ikke fortalte sandheden

331-1357-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) under en politiforretning udtalte, at B løj, idet B sagde, at han ikke havde noget med det anmeldte forhold at gøre.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af P's egen forklaring kunne lægges til grund, at P, da B nægtede forholdet på stedet, sagde noget i retning af, at B var fuld af

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) under en politiforretning udtalte, at B løj, idet B sagde, at han ikke havde noget med det anmeldte forhold at gøre.

løgn og lige så godt kunne fortælle politiet det, så de kunne komme videre. Det kunne endvidere lægges til grund, at P ikke kunne huske, om han anvendte udtrykket, at "B løj", men han sagde, at B ikke fortalte sandheden.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P med sine udtalelser optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P's måde at udtale sig på ikke er overensstemmende med at optræde professionelt, og at P kunne have svaret B på en mere hensigtsmæssig måde også set i sammenhæng med, at B ikke havde pligt til at udtale sig til politiet.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at forbuddet mod selvinkriminering er et grundlæggende retsstatsligt princip, og at borgere skal kunne have tillid til, at myndigheder iagttager og overholder det.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Politiansat lavede spøg med borgere – meget kritisabelt

336-1961-22

To borgere (B1 og B2) klagede blandt andet over, at politiansatte (P1 og P2) under en politiforretning lavede en grov spøg, hvorunder de blandt andet udtalte: "Den er helt gal den her", "I skal slukke bilen", ligesom de politiansatte sagde, at B1 og B2 skulle aflyse alle planer for aftenen, fordi B1 skulle med på politistationen samt spurgte B1, hvorvidt B1 var typen, der stikker af. Efterfølgende fortalte P1 og P2, at det hele bare var for sjov, og at det var fordi, de kørte rundt og kedede sig.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder P1's egen forklaring, kunne lægges til grund, at P1 under episoden optrådte som anført i klagen.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P1's adfærd under episoden var meget kritisabel og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 optrådte groft, uprofessionelt og uden situationsfornemmelse, samt at P1's adfærd efterlod B1 og B2 bange og forvirrede.

Politiklagemyndigheden vurderede, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P2's adfærd, idet det ikke kunne lægges til grund, at P2 havde deltaget i dialogen med B1 og B2.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

Kritisabelt at fremvise studiekort og herved træde i tjeneste under privat uoverensstemmelse

336-2068-22

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) uden for tjenesten havde fremvist politilegitimation foran et diskotek.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P befandt sig på et diskotek i sin fritid, og at P på et tidspunkt blev eskorteret ud af diskoteket af B, der var dørmand på diskoteket. Politiklagemyndigheden lagde endvidere til grund, at P uden for diskoteket fremviste sig studiekort til B, ligesom P oplyste, at han var politistuderende.

Politiklagemyndigheden fandt det kritisabel, at P fremviste sit studiekort og herved trådte i tjeneste i forbindelse med en privat uoverensstemmelse. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P var på diskoteket i privat anledning, og at der ikke var nogen faglig begrundelse for, at han fremviste sit studiekort.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Ikke grundlag for at udtale kritik af politiets adfærd i forbindelse med visitation

336-2078-22

To borgere (B1 og B2) klagede over, at de blev visiteret på åben gade, mens politiets lygter lyste ned på dem, ligesom B1 og B2 blev anmodet om at trække bukserne ned.

Politiklagemyndigheden fandt, at der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af B1 og B2 på den ene side og de politiansatte (P1 og P2) på den anden side. Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser af hele forløbet eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden. Politiklagemyndigheden kunne derfor ikke med den fornødne bevismæssige sikkerhed fastlægge, hvordan visitationerne præcist var foregået, herunder hvorvidt B1 og B2 blev skærmet af P1 og P2, om der kom personer forbi, eller om der var personer fra et nærliggende etagebyggeri, der kunne se B1 og B2.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var grundlag for at fastslå, at P1 og P2 gennemførte visitationerne på en krænkende måde.

Politiansat var ikke imødekommende og indlod sig i diskussion med borger – uhensigtsmæssigt

336-2083-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) var uhøflig, kompromitterende og nedværdigende i forbindelse med en telefonsamtale. P kontaktede B telefonisk, da en person havde indgivet en anmeldelse om, at et køretøj havde holdt i tomgang i mere end en time på B's grund.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydoptagelse af telefonsamtalen, kunne lægges til grund, at P allerede fra begyndelsen af samtalen indlod sig i diskussion med B. Det kunne endvidere lægges til grund, at P var med til at eskalere dialogen ved at anvende udtryk, som at B "generede" sine medborgere, ligesom P blandt andet udtalte, at B var urimelig at tale med, at B havde en frygtelig aggressiv attitude, samt at P måtte meddele anmelderen af forholdet, at B ikke ville imødekomme, at anmelderen kunne få et øjebliks ro.

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd, men fandt dog, at P optrådte uhensigtsmæssigt.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P ikke var imødekommende over for B og B's forklaring om episoden, samt at P indlod sig i diskussion med B. P's adfærd var således egnet til at give B det indtryk, at P ikke var interesseret i at høre B's side af sagen.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P kunne have håndteret telefonsamtalen på en mere hensigtsmæssig og professionel måde.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Kritik af at politiansat trådte i tjeneste i nattelivet

336-2085-23

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at det kunne lægges til grund, at en politiansat (P) trådte i tjeneste i forbindelse med en episode i nattelivet, hvor han havde en uoverensstemmelse med nogle andre personer på en bar.

Politiklagemyndigheden lagde ved vurderingen vægt på forklaringerne i sagen. Politiklagemyndigheden lagde herunder blandt andet vægt på, at P selv forklarede, at han oplyste til en dørmænd, at han var ansat i politiet, samt på at dørmænd samt to politiansatte, der var på tjeneste i forbindelse med episoden, samstemmende forklarede, at P efterfølgende flere gange tilkendegav, at han var ansat ved politiet, blandt andet ved at omtale de to politiansatte som kollegaer.

Det var samlet set Politiklagemyndighedens vurdering, at P optrådte kritisabelt ved at oplyse, at han var ansat ved politiet og herved trådte i tjeneste på en bar. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P var på baren i privat anledning, og at der ikke var nogen faglig begrundelse for, at P trådte i tjeneste i forbindelse med episoden.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet P ikke længere er ansat i politiet.

Uhensigtsmæssig formulering i e-mail

336-2088-23

En borger (B) klagede over en politiansat (P), som i forbindelse med besvarelse af B's e-mails kaldte B for psykisk syg.

Af en e-mail sendt til B havde P blandt andet skrevet følgende: "Dine mails ender i vores postkasse for psykisk syge, så tænker ikke du behøver sende flere mails til os."

P oplyste blandt andet, at han, efter at have talt med B via 114 og haft diverse mailkorrespondancer med B, hvor B havde talt i øst og vest og ikke sammenhængende, anså B for psykisk ustabil/syg, og at han derfor vejledte B om at gå

til egen læge. B ”spammede” politikredsens postkasse med diverse e-mails med trusler og ting, som slet ikke omhandlede politiet. B’s efterfølgende e-mails blev lagt i deres ”PSP postkasse”, hvilket han vejledte B om.

Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden ikke grundlag for at udtale kritik af P’s adfærd.

Politiklagemyndigheden fandt det dog uhensigtsmæssigt, at P i en e-mail skrev: ”Dine mails ender i vores postkasse for psykisk syge, så tænker ikke du behøver sende flere mails til os” til B.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse på den ene side vægt på, at P efter sin egen forklaring opfattede situationen således, at B ”spammede” politikredsens postkasse med diverse e-mails med trusler og ting, der ikke omhandlede politiet, og at han i den forbindelse vejledte B. På den anden side lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at formuleringen af e-mailen fremstår nedværdigende, uvenlig og uhøflig, samt at formuleringen kunne opfattes således, at P kaldte B for psykisk syg.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Politiansatte kunne have håndteret politiforretning på en mere hensigtsmæssig måde

336-2115-23

En borger (B) klagede over, at to politiansatte (P1 og P2) fremstod intimiderende og provokerende, samt at en af de politiansatte ikke lod B forklare sig, sagde til B, at B ikke måtte udtale sig, og at B skulle holde mund, ellers ville B blive anholdt, og at en de politiansatte stod meget tæt på og råbte: ”Hvad” af B.

Politiklagemyndigheden fandt, at det navnlig på baggrund af et vidnes forklaring i sagen kunne lægges til grund, at P1’s og P2’s adfærd i forbindelse med episoden var egnet til at kunne blive opfattet som provokerende.

Politiklagemyndigheden fandt dog tillige, at det ikke på baggrund af sagens oplysninger var muligt med den fornødne sikkerhed endeligt at fastslå, hvad der præcist blev sagt under episoden, og navnlig hvordan tingene blev sagt.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P1’s og P2’s adfærd i forbindelse med episoden. Politiklagemyndigheden fandt dog navnlig på baggrund af et vidnes forklaring, at politiforretningen kunne have været håndteret på en mere hensigtsmæssig måde.

Sagen er for så vidt angår P1 disciplinært afgjort med en advarsel.

Klage over råb ad mindreårig og beskyldninger om at lyve – ikke grundlag for kritik

336-2134-23

To patruljer var sendt til en opgave om at ransage en borgers (B) adresse med henblik på at finde en eftersøgt person. B klagede på vegne af sin datter (D) over, at en politiansat (P) råbte ad D uden anledning og beskyldte hende for at lyve i forbindelse med P’s forsøg på at få adgang til huset.

Der var afgivet uoverensstemmende forklaringer i sagen, og der var herudover ikke øvrige oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser eller andet, der støttede den ene forklaring frem for den anden.

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) havde en upassende opførsel og gav B et ”møgfald” og udtalte, at B ikke skulle kontakte politiet igen i forbindelse med indgivelse af en anmeldelse.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd,

Politiansat fremsatte kritisable udtalelser i forbindelse med borgers indgivelse af anmeldelse

336-2147-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) havde en upassende opførsel og gav B et "møgfald" og udtalte, at B ikke skulle kontakte politiet igen i forbindelse med indgivelse af en anmeldelse.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydoptagelse, kunne lægges til grund, at P blandt andet udtalte til B: "Er det det sædvanlige?", at B ikke behøvede at ringe [til politiet] igen, samt: "(...) du ringer jo kraftedme hele tiden og så igen om det her "crap". Det lader du bare være med".

Politiklagemyndigheden vurderede, at P optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P's brug af kraftudtryk som "kraftedme" og "crap" ikke er overensstemmende med at optræde venligt, høfligt og professionelt, ligesom P's spørgsmål til B om: "Er det det sædvanlige?" var egnet til at give B det indtryk, at P var ligeglad med anmeldelsen.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at udtalelsen om, at B ikke behøvede at ringe til politiet igen, herunder at det skulle B "bare lade være med [at ringe]", var egnet til at give B det indtryk, at P ikke tog tilstrækkeligt hensyn til, at B befandt sig i en situation, hvor B ønskede politiets hjælp, hvorved P ikke agerede professionelt.

Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at politiet i forbindelse med nogle af B's tidligere anmeldelser havde truffet personer på stedet for anmeldelsen.

Politiklagemyndigheden overvejede, om P's oplysning om, at B havde anmeldt forholdet talrige gange før, hvor der ikke har været personer på stedet for anmeldelsen, herunder at det viste sig, at der ikke var personer på stedet på dagen for B's samtale med P1, kunne føre til en anden vurdering af sagen. Politiklagemyndigheden fandt dog, at disse momenter ikke kunne føre til en anden vurdering af sagen.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet P ikke længere er ansat i politiet.

Uhensigtsmæssigt at politiansat afbrød to telefonsamtaler og ikke var tilstrækkeligt venlig og imødekommende

336-2188-23

En borger (B) klagede over, at en politiansat (P) afbrød to telefonsamtaler samme dag.

Politiklagemyndigheden indhentede lydoptagelserne af de to telefonsamtaler, hvoraf det fremgik, at B ringede til politiet vedrørende uønskede personer på sin ejendom. Det første opkald varede 58 sekunder, mens det andet opkald varede 1 minut og 24 sekunder. I forbindelse med begge telefonopkald talte B med P, som afsluttede begge samtaler ved at lægge på.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at P's adfærd under telefonsamtalerne samlet set var uhensigtsmæssig, idet hun efter Politiklagemyndighedens vurdering kunne have håndteret telefonsamtalerne på en mere venlig og imødekommende måde.

For så vidt angår den første telefonsamtale lagde Politiklagemyndigheden blandt andet vægt på, at B på P's forespørgsel oplyste, hvor han boede med angivelse af vejnavn, husnummer, postnummer og bynavn, at B generelt var samarbejdsvillig trods et lettere irriterede tonefald, og at P's tonefald undervejs i samtalen ændrede sig til ikke længere at være venlig og imødekommende, ligesom der ikke var en tilstrækkelig begrundelse for at afbryde samtalen på det pågældende tidspunkt, hvor B's henvendelse ikke var færdighåndteret.

For så vidt angår den anden telefonsamtale lagde Politiklagemyndigheden blandt andet vægt på, at det ikke var nødvendigt og fremstod uvenligt, at P i forbindelse med, at B på ny ringede ind og præsenterede sig ved navn, sagde: "Nej, men jeg fik heller ikke rigtigt dit" og efterfølgende igen spurgte efter B's navn, at P herved indledte samtalen på en diskuterende og ikke imødekommende måde over for B, at P herefter spurgte B, hvad hun kunne hjælpe med, hvorefter B oplyste sin adresse med angivelse af vejnavn, husnummer, sted, postnummer og bynavn. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P herved burde kunne have hjulpet B videre i anledning af henvendelsen, ligesom det heller ikke i denne situation var tilstrækkeligt begrundet at afbryde samtalen på et tidspunkt, hvor B's henvendelse fortsat ikke var færdighåndteret.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Ved vurderingen af ikke at udtale kritik af P's adfærd lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P under telefonsamtalerne ikke anvendte kraftudtryk eller i øvrigt hævdede stemmen.

Politiansattes adfærd var meget kritisabel i forbindelse med borttransport af en borger

336-2208-23

En advokat (A) anmeldte på vegne af en borger (B) tre politiansatte (P1, P2 og P3) for vold i forbindelse med en episode, hvor B blev anholdt og borttransporteret for at forstyrre en politiforretning i nattelivet.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. A påklagede afgørelsen til Rigsadvokaten, som var ening i, at efterforskningen i sagen skulle indstilles.

På baggrund af A's påklage til Rigsadvokaten sammenholdt med B's forklaring til Politiklagemyndigheden vurderede Politiklagemyndigheden, at B ligeledes havde klaget over de politiansattes adfærd i forbindelse med episoden.

B klagede over, at de politiansatte aftalte, at de ville køre B "ad helvedes til", at en politiansat udtalte, om der var en "sluk knap" til at slukke for B, samt at B blev transporteret til et sted, der lå langt væk fra B's bopæl, hvor han kl. 02.31 blev løsladt til gaden, hvilket var udtryk for grov chikane.

For så vidt angår klagen over, at de politiansatte aftalte, at de ville køre B "ad helvedes til", og at en politiansat udtalte, om der var en "sluk knap" til at slukke for B, var der afgivet modstridende forklaringer i sagen. Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af politiets adfærd i forbindelse med denne del af episoden.

For så vidt angår klagen over, at B blev transporteret til et sted, der lå langt væk fra B's bopæl, hvor han kl. 02.31 blev løsladt til gaden, kunne det lægges til grund, at B blev administrativt frihedsberøvet kl. 01.56 for at forstyrre den offentlige orden og sikkerhed, hvorefter han blev transporteret 11,7 kilometer væk fra stedet, hvor han blev løsladt ved et busstoppested kl. 02.31.

Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at P1 og P2 i forbindelse med deres håndtering af politiforretningen udviste chikanøs adfærd, og at transporten til destinationen var en usaglig reaktion på B's forstyrrelse af den offentlige orden og sikkerhed. Politiklagemyndigheden lagde blandt andet vægt på, at B blev transporteret 11,7 kilometer væk, at B blev sat af ved et busstoppested midt om natten – kl. 02.31, at B var beruset, samt at politiet kunne have håndteret B's forstyrrelse af politiforretningen på en mere professionel måde særligt henset til, at den politiforretning, som B blev frihedsberøvet for at forstyrre, var afsluttet, da B blev løsladt, idet politiforretningen blev afsluttet kl. 02.24. Transporten var endvidere ikke begrundet i B's bopæl eller andre omstændigheder, hvorefter valget af at løslade B på det pågældende sted forekom ubegrundet. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at P1 og P2 optrådte meget kritisabelt.

Politiklagemyndigheden fandt derimod ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P3 og lagde i den forbindelse vægt på, at P3 oplyste, at han kørte med i patruljen som tredjemand i sin opstartsperiode, og at han ikke vidste eller var bevidst om, hvor B boede, ligesom han ikke erindrede, hvor B blev sat af.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse til P1 og P2.

Politiansat optrådte kritisabelt i forbindelse med borgers anmodning om at få en bistandsadvokat 336-2349-23

En borger (B) klagede blandt andet over, at en politiansat (P) i forbindelse med en telefonsamtale på en nedladende måde sagde til B, at der ikke var nogen grund til at få en bistandsadvokat, når det "kun omhandlede en spytklat i hovedet", samt at P afsluttede samtalen med at sige, at hvis B blev så fornærmet, så måtte B finde en anden, der ville sætte en bistandsadvokat på sagen, hvorefter P afbrød samtalen.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydoptagelse, kunne lægges til grund, at P under telefonsamtalen med B stillede sig undrende over for B's anmodning om at få en bistandsadvokat i forbindelse med en straffesag, hvori B havde anmeldt, at B var blevet spyttet i hovedet.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det kunne lægges til grund, at P efter 2 minutter og 52 sekunder afsluttede samtalen med at sige, at når B følte sig provokeret, måtte B ringe en anden gang, hvorefter P afbrød samtalen.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P's tilgang til at hjælpe B med sin anmodning ikke var venlig og imødekommende. Politiklagemyndigheden fandt således, at P's udtalelser var egnede til at give B det indtryk, at han negligerede den vold, som B anmeldte, og at P ikke var interesseret i at hjælpe B, herunder ved at give udtryk for sin undren over for anmodningen. Politiklagemyndigheden fandt, at P kunne have håndteret den sidste del af telefonsamtalen på en mere venlig og professionel måde.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Kritisabelt at fremvise politilegitimation i privat anledning foran en bar

337-62-23

En Politikreds orienterede Politiklagemyndigheden om en episode, hvor en politiansat (P) uden for tjeneste havde fremvist sin politilegitimation foran en bar.

Sagen blev indledningsvist efterforsket som en straffesag, hvorefter statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Politiklagemyndigheden vurderede herefter episoden i medfør af retsplejelovens regler om adfærdsklager.

Det kunne lægges til grund, at P i sin fritid befandt sig i en kø foran en bar, og at han i den forbindelse fremviste sin politilegitimation til en ansat, som stod i døren ved baren.

Politiklagemyndigheden fandt, at P optrådte kritisabelt ved at fremvise sin politilegitimation til en ansat i baren. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P var på vej ind på baren i privat anledning, og at der ikke var nogen politifaglig begrundelse for, at han fremviste sin politilegitimation i forbindelse med hans adgang til baren.

Færdselssager

HASTIGHEDSOVERTRÆDELSER

Konfliktforhandler kørte udrykningskørsel i sin private bil

3141-946-22

En politiansat (P) havde ført sin private personbil med mindst 71 km/t, selv om hastigheden det pågældende ikke måtte overstige 50 km/t.

P forklarede blandt andet, at han som konfliktforhandler var blevet tilkaldt til en hastende opgave vedrørende en borger (F), der havde forskanset sig i en lejlighed med adskillige knive. F havde oplyst, at han ønskede at dø, og at han kunne finde på at angribe politiet. Der var endvidere oplysninger om, at F var i gang med en radikaliseringsproces, og at F havde fremsat dødstrusler mod en navngiven person. Det var derfor vigtigt at komme hurtigt frem. P forklarede endvidere, at det ikke var muligt at køre med indsatslederen (L), og at der ikke var plads til P i de øvrige gruppevogne. L gav derfor ordre til P om at køre udrykningskørsel i sin private bil under eskorte af en af gruppevognene. Desuden forklarede P, at han som udgangspunkt ikke var bemyndiget til at køre udrykningskørsel i egen bil, men at den aktuelle og konkrete farlighed i opgaven imidlertid gjorde, at L beordrede det. Endelig forklarede P, at han havde haveriblinket aktiveret under kørslen, mens gruppevognens udrykningssignaler var aktiveret. P anvendte imidlertid ikke hvid dug, dels fordi der ikke var tid til det, og dels fordi han ikke tolkede det som civil udrykningskørsel, da han var i kortege og blev beordret til at køre udrykningskørsel.

P forklarede blandt andet, at patruljen havde anholdt en mindreårig dreng (F), som i forbindelse med anholdelsen var blevet eksponeret for peberspray. F klagede over smerter og blev tiltagende udadreagerende. P kørte derfor udrykningskørsel, idet han ønskede at komme hurtigt frem til politigården.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt i situationen, idet P blev kaldt ud til en akut situation i sin egenskab af konfliktforhandler ved politiet. Grundet sagens hastende karakter var P nødt til at benytte sin private bil. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at P's køretøj i den konkrete situation ikke var forsynet med "hvid klud", afmærkning eller udrykningssignaler, da P foretog udrykningskørslen, mens P blev ledsaget af andet politipersonale, der anvendte udrykningssignalerne, ligesom det ledsagende politi skønnede, at det ikke var nødvendigt.

Statsadvokaten indstillede på den baggrund efterforskningen mod P.

Hastighedsoverskridelse i forbindelse med indtransport af en anholdt

3141-972-22

En politiansat (P) førte en civil patruljevogn med mindst 57 km/t, selvom hastigheden det pågældende sted ikke måtte overstige 50 km/t.

P forklarede blandt andet, at patruljen havde anholdt en mindreårig dreng (F), som i forbindelse med anholdelsen var blevet eksponeret for peberspray. F klagede over smerter og blev tiltagende udadreagerende. P kørte derfor udrykningskørsel, idet han ønskede at komme hurtigt frem til politigården. P forklarede endvidere, at patruljevognens udrykningssignaler ikke var aktiveret under kørslen, idet P ikke ønskede at genere den øvrige trafik, og idet der var ringe trafik på tidspunktet.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel ikke var opfyldt i situationen og udstedte et bødeforlæg på 1.200 kr. for overtrædelse af færdselsloven, som han vedtog.

Hastighedsoverskridelse

3141-1002-22

En politiansat (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn med en hastighed på mindst 56 km/t, selv om hastigheden i tættere bebygget område ikke må overstige 50 km/t.

P forklarede i retten blandt andet, at han blev opmærksom på en forankørende bilist (F), der kørte uden sikkerhedssele. P besluttede sig for at bringe F til standsning med henblik på at udstede en bøde. P accelererede og øgede kortvarigt sin hastighed for at komme op på siden af F. P holdt patruljevognens "stop-skilt" op i forrunden, så F kunne se, at det var politiet. P forklarede endvidere, at der ikke var ret meget trafik på strækningen. Det var bevidst, at P eftersatte F uden brug af udrykningssignalerne. Det var P's erfaring fra området, hvor P normalt patruljerer, at folk vil forsøge at gemme sig eller på anden måde skjule deres forehavende, hvis de bliver bevidste om, at de er under observation af politiet. Det er derfor sædvanlig praksis, at man forsøger at komme op på siden af en bil, før det tilkendegives, at det er politiet. Endelig forklarede P, at F kunne fremvise en fritagelsessedel fra kravet om sikkerhedssele. Lægeerklæringen var uden yderligere angivelse af sygdom eller lignende, men der var overensstemmelse mellem navnet på lægeerklæringen og navnet på bilistens kørekort, og alt så rigtigt ud. P havde ingen grund til at betvivle ægtheden af lægeerklæringen, så F fik lov at køre videre. P registrerede ikke hændelsen, fordi der ikke havde været noget at bemærke.

Retten fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's forklaring om hændelsesforløbet omkring kørslen, herunder baggrunden for hastighedsoverskridelsen. Der var endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte P's forklaring om, at der var ringe trafik på stedet, og retten lagde efter bevisførelsen til grund, at P under kørslen hverken var til fare for sig selv eller andre.

Desuden fandt retten, at der ikke var grundlag for at tilside-sætte P's politifaglige vurdering af, at det var påtrængende nødvendigt at undlade at overholde færdselslovens hastighedsregler med henblik på at bringe F til standsning, fordi føreren ikke anvendte sikkerhedssele.

Endelig fandt retten, at den konkrete hastighedsoverskridelse uden anvendelse af udrykningssignaler efter oplysningerne om trafikforholdene på stedet og formålet med kørslen måtte anses for at have været proportional. Retten bemærkede i den forbindelse, at der ikke blev rejst tiltale for undladelsen af at anvende udrykningssignaler. På den baggrund frifandt retten P.

Patrulje kørte udrykningskørsel uden anvendelse af udrykningssignaler

3141-1021-22

En politiansat (P) førte under udrykningskørsel en uniformeret patruljevogn med mindst 86 km/t selvom hastigheden det pågældende sted ikke måtte overstige 60 km/t og uden at anvende udrykningslygte og udrykningshorn.

P oplyste blandt andet, at han kørte til en hastende opgave vedrørende en borger (F), der var selvmordstruet, og som ville indtage rengøringsmidler. P oplyste endvidere, at han ikke anvendte udrykningssignalerne, idet han ikke fik tændt for dem.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt i situationen, men at P havde overtrådt udrykningsbekendtgørelsen ved at køre udrykningskørsel uden anvendelse af udrykningssignalerne. Statsadvokaten udstedte på den baggrund et bødeforelæg på 1.000 kr., som P vedtog.

Patrulje kørte udrykningskørsel uden anvendelse af udrykningssignaler

3141-1026-22

En politiansat (P) førte en civil patruljevogn under udrykningskørsel uden at anvende udrykningslygte og udrykningshorn.

P oplyste blandt andet, at da han holdt for rødt lys i et kryds, blev han opmærksom på en krydsende bilist (F), der benyttede en håndholdt mobiltelefon. P afventede, indtil der blev grønt lys, idet han ikke ville forstyrre den øvrige trafik ved at "mase sig ind for rødt", hvorefter han kørte efter F. I den forbindelse blev P blizet i en hastighedskontrol. P oplyste endvidere, at da han nåede frem til den bil, som han ville standse, blev han i tvivl om identiteten, idet der var flere lignende køretøjer. Der blev derfor ikke oprettet en sag. Endelig forklarede P, at han ikke anvendte udrykningssignalerne, idet det var myldretid.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt i situationen, men at P havde overtrådt udrykningsbekendtgørelsen ved at køre udrykningskørsel uden anvendelse af udrykningssignalerne. Statsadvokaten udstedte på den baggrund et bødeforelæg på 1.000 kr. til P.

En politiansat (P) førte under udrykningskørsel en uniformeret patruljevogn med mindst 86 km/t selvom hastigheden det pågældende sted ikke måtte overstige 60 km/t og uden at anvende udrykningslygte og udrykningshorn.

FÆRDSLSUHELD

Ansats hos forsvaret foretog et venstresving i et lyskryds og blev påkørt af en lastbil

3143-1758-22

En ansats hos forsvaret (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved under assistance til politiet at have ført et af forsvarets køretøjer frem i et lyskryds, hvor han svingede til venstre uden forinden at sikre sig, at dette kunne ske uden ulempe for modkørende færdsel, idet der skete sammenstød med en lastbil (F), der kørte i modsatte retning, hvorved der både skete materiel skade og personskaade. Der blev endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

P forklarede blandt andet, at han skulle til venstre i krydset. P havde grønt lys, men måtte holde tilbage for F, der kom fra modsatte retning, idet P ikke kunne nå at foretage venstresvinget inden, at F var forbi. Da lyssignalet skiftede fra grønt til gult, påbegyndte P venstresvinget. På dette tidspunkt var F ca. 10-12 meter fra krydset, og P var overbevist om, at F ville holde tilbage for gult/rødt lys. Desuden forklarede P, at han kørte med en hastighed på ca. 20-25 km/t igennem krydset, og at han gav tegn med venstre blinklys. Der var mørkt, og P kunne hverken sige, hvorvidt F bremsede, eller hvad F's hastighed var. Endelig forklarede P, at da han opdagede, at F fortsatte, kunne P hverken nå at bremse eller gasse op, hvorfor P blev påkørt.

Efter rettens tilkendegivelse vedtog P en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af færdselsloven samt en betinget frakendelse af førerretten.

Patruljevogn påkørte en personbil i forbindelse med en U-vending

3143-1789-22

En politiansats (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn ad en landevej, hvor han kørte ud i vejens rabat og påbegyndte en u-vending uden forinden at sikre sig, at manøvreren kunne udføres uden fare eller ulempe for andre, hvorved der skete sammenstød med en personbil (F). Der skete ved uheldet ringe materiel skade. Der blev endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

P forklarede i både byretten og landsretten blandt andet, at der var oplysninger om, at en mand var set med en riffel i en skov. P skulle assistere indsatslederen (L), der var på stedet, men P kørte ikke udrykningskørsel. P overså, at L holdt inde på en græsmark, hvorfor han kørte ind til siden for at lave en u-vending med henblik på at komme hurtigt tilbage til L. P forklarede endvidere, at han orienterede sig grundigt inden vendingen. P vurderede, at nogle modkørende biler var mere end 100 meter fra ham, da han påbegyndte u-vendingen. P så endvidere, at der kom to biler bagfra og lod dem passere inden vendingen. Der var dog en mikrobil (F), som gemte sig bag de bagfrakommende biler, og som P overså og dermed påkørte. Endelig forklarede P, at han kørte i en bil, han aldrig havde kørt i før. Der var et ekstra lag solfilm på bilens bagerste ruder, som gav et ringe udsyn, ligesom c-stolpen var bredere end normalt, hvilket var medvirkende årsag til uheldet. Solfilmen var efterfølgende blevet fjernet.

Byretten fandt efter en samlet vurdering, at påkørslen skete, fordi P uden på tilstrækkelig vis at have orienteret sig og sikret sig, at manøvreren, hvor P skulle foretage en u-vending, kunne ske uden fare eller ulempe for andre. På

den baggrund idømte byretten P en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af færdselsloven.

Byretten fandt endvidere, at P under de anførte omstændigheder havde tilsidesat væsentlige hensyn til færdselsikkerheden. Den omstændighed, at P's udsyn i bilen var generet på grund af udformningen af c-stolpen og det påsatte solfilm, kunne ikke føre til et andet resultat. P blev derfor frakendt førerretten betinget i 3 år.

P ankede dommen til landsretten med påstand om frifindelse for påstanden om betinget frakendelse af førerretten.

Landsretten fandt, at det efter en forevist video kunne lægges til grund, at P kørte ud i rabatten i vejens højre side, hvor P holdt stille i ca. 3 sekunder, mens to bagfrakommende biler passerede ham, og at P straks, da den sidste af disse to biler havde passeret ham, påbegyndte sin u-vending og påkørte en tredje bagfrakommende bil.

Landsretten tiltrådte, at P ved sin kørsel havde tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Det forhold, at den patruljevogn, som P var fører af, havde påmonteret to lag solfilm på de bagerste sideruder og på bagruden, ligesom bilen havde en bred c-stolpe, kunne ikke føre til en anden vurdering. Landretten bemærkede i den forbindelse, at bilen var i lovlig stand, og at P var opmærksom på, at bilen havde ringere og begrænset udsyn, hvilket burde have skærpet hans agtpågivenhed ved u-vendingen.

Landsretten tiltrådte derfor, at P frakendtes førerretten betinget som sket og stadfæstede derved byrettens dom.

Bøde for ikke at have anvendt udrykningshorn

3143-1941-22

En politiansat (P) førte en uniformeret patruljevogn under udrykningskørsel til en hastende politimæssig opgave uden at have anvendt udrykningshorn, hvorved der i forbindelse med en overhaling venstre om skete færdselsuheld med en personbil (F), der foretog et venstresving. Der skete begrænset materiel skade.

P forklarede blandt andet, at han anvendte udrykningslygterne, men at udrykningshornet var slukket, da der på stedet var gode oversigtsforhold, ligesom udrykningskørslen foregik på et tidspunkt på døgnet, hvor anvendelsen af udrykningshornet ville have været til gene for de omkringboende. P forklarede endvidere, at F holdt stille længere fremme. P var overbevist om, at F havde set patruljevognens udrykningslygte. Endelig forklarede P, at da han var på siden af F, tændte F retningsviseren mod venstre, satte i gang og påbegyndte et venstresving, hvorved der skete et færdselsuheld.

Statsadvokaten udstedte et bødeforelæg på 1.000 kr. for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen ved ikke at have anvendt udrykningshornet. P har vedtaget bødeforelægget.

Politiansat kørte under udrykningskørsel uden aktiverede udrykningssignaler ud for ubetinget vigepligt og påkørte en personbil

3143-2039-22

En politiansat (P) er tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved at have ført en uniformeret patruljevogn under udrykningskørsel uden anvendelse af udrykningssignaler ind i et kryds uden at

overholde sin ubetingede vigepligt og uden at udvise ganske særlig forsigtighed, hvorved der skete sammenstød med en personbil (F), der kørte i tværgående retning. Der skete ved uheldet materiel skade. Der er endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

P har blandt andet forklaret, at patruljen af polititaktiske årsager kørte udrykningskørsel uden at anvende udrykningssignalerne. Da P nærmede sig krydset, satte han hastigheden ned og kørte frem med ca. 30 km/t. P har endvidere forklaret, at da han var 30-40 meter fra krydset, foretog han en nedbremsning til omkring 20-25 km/t. P orienterede sig først til venstre, hvor han havde fint udsyn, og dernæst til højre, hvor der var meget dårlige oversigtsforhold som følge af træer og en høj hæk. Da P kørte frem i krydset, blev han opmærksom på F, der kom fra højre side med en hastighed over det tilladte. F's hastighed var efter P's opfattelse med sikkerhed årsagen til, at der skete et sammenstød. P bremsede hårdt og forsøgte at undvige med det samme, han blev opmærksom på F. Endelig har P forklaret, at han var bevidst om, at han havde ubetinget vigepligt i krydset.

Sagen afventer hovedforhandling i retten.

Politiansat påkørte en cyklist i et højresving

3143-2106-22

En politiansat (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en uniformeret patruljevogn, hvor han svingede til højre mod en indkørsel uden forinden at sikre sig, at dette kunne ske uden ulempe for cyklister og knallertkørere, der kørte ligeud, idet der skete sammenstød med en cyklist (F), der kørte på cykelstien i samme retning som P. Der skete ved færdselsuheldet materiel skade. Der

blev endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

P forklarede blandt andet, at patruljen skulle hente en borger på et bosted, der var beliggende på en stejl vej. P skulle svinge til højre op over en høj kant til en cykelsti og et fortov for at køre ind til indkørslen ved bostedet. P forklarede endvidere, at han aktiverede højre retningsviserblink, standsede patruljevognen og orienterede sig i spejlene og bagud. P så i den forbindelse ikke F. Vejen drejede en smule, så F kunne have skjult sig i en blind vinkel. Desuden forklarede P, at han satte i gang igen, og meget langsomt kørte det højre forhjul op på cykelstien. Herefter kørte F ind i P, hvorved F blev kastet op over patruljevognen og landede på asfalten. P nåede ikke at reagere, og P skønnede, at F kørte meget hurtigt med en hastighed på ca. 40-50 km/t. Endelig forklarede P, at vejens forløb, mørket og F's hastighed gjorde, at P overså F, da han påbegyndte sit højresving.

Byretten fandt, at det ikke kunne lægges til grund, at F kom med en så høj hastighed, at det i sig selv kunne undskylde, at P ikke opdagede F. Da oversigtsforholdene i øvrigt måtte karakteriseres som gode, fandt byretten endvidere, at P overtrådte færdselsloven i situationen, idet P svingede til højre uden at sikre sig, at det kunne ske uden ulempe for cyklister, hvorved P forårsagede færdselsuheld med materiel skade til følge under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

Byretten fastsatte på den baggrund straffen til en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af færdselsloven og frakendte P førerretten betinget.

Sagen er anket til landsretten og afventer hovedforhandling.

Patruljevogn kørte under udrykningskørsel frem for rødt lys og påkørte cyklist

3143-2143-23

En politiansat (P) førte en civil patruljevogn uden brug af udrykningslygte- og horn ind i et kryds mod rødt lys, uden at optræde hensynsfuldt, uden at udvise agtpågivenhed og ganske særlig forsigtighed og uden at nedsætte hastigheden så meget, at der straks kunne standses for tværgående trafik. Herved skete der sammenstød med en cyklist (F), der kørte ind i krydset for grønt lys, hvilket forårsagede såvel materielskade som personskade.

P forklarede blandt andet, at der var rødt lys i krydset. En varevogn (V) standsede for rødt lys, men efter ca. 2 sekunder kørte V alligevel ud i krydset og over for rødt lys med ca. 15 km/t. P ville derfor bringe V til standsning for færdselsforseelsen. P forklarede endvidere, at han kørte ind i krydset og over for rødt lys med ca. 5 km/t. P orienterede sig til begge sider, hvor han så, at modkørende trafikanter holdt helt stille. P rettede sin primære opmærksomhed mod venstre, idet der var dårlige oversigtsforhold. Da P igen rettede sin opmærksomhed fremad, opdagede han F, der cyklede lige imod ham. P bremsede med det samme, hvorefter der skete sammenstød mellem P og F. Endelig forklarede P, at udrykningslygten var aktiveret ved fremkørsel i krydset, men at udrykningshornet først blev aktiveret, da P var ude i krydset.

Statsadvokaten fandt, at P havde overtrådt færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen og udstedte et bødeforelæg på 2.500 kr. samt nedlagde påstand om, at P blev frakendt førerretten betinget.

En politiansat (P) førte en civil patruljevogn uden brug af udrykningslygte- og horn ind i et kryds mod rødt lys, uden at optræde hensynsfuldt, uden at udvise agtpågivenhed og ganske særlig forsigtighed og uden at nedsætte hastigheden så meget, at der straks kunne standses for tværgående trafik.

ANDEN FÆRDSEL

Politiansat foretog en forsætlig påkørsel med en privat person i patruljevognen

3143-1916-22

En politiansat (P) førte under udrykningskørsel en uniformeret patruljevogn med en privat person fra et tv-selskab (B) i patruljevognen, i hvilken forbindelse P blandt andet foretog en forsætlig påkørsel af en personbil (F).

P forklarede blandt andet, at B optog til en udsendelse om politiet. P hørte over radioen, at en kollega havde standset F samme sted, som P netop havde standset en varevogn. P hørte, at F accelererede kraftigt væk fra stedet og så, at kollegaen eftersatte F. P afsluttede straks sin politiforretning, hvorefter han aktiverede udrykningssignalerne og kørte efter F. P forklarede endvidere, at der var en aftale mellem tv-selskabet og politikredsen om, at B kunne køre med P. P havde ikke set selve aftalen, og P var ikke bekendt med, om der var forhold, der skulle iagttages, hvis der skulle køres udrykningskørsel. B havde kørt med i mange år og var med som fluen på væggen. Når optagelserne var færdige, blev de set igennem af lederne i politiet. P havde ikke oplevet, at der blev stillet spørgsmålstegn ved, at der blev kørt udrykningskørsel. Desuden forklarede P, at F kørte vanvidskørsel under eftersættelsen, idet F kørte med høj hastighed og flere gange bragte andre trafikanter i fare, ligesom en passager sprang ud af F i fart. P mistænkte, at der var tale om bandekriminalitet, og det blev meldt over radioen, at F skulle bringes til standsning. Endelig forklarede P, at F nedsatte hastigheden ved en rundkørsel. P besluttede i den forbindelse efter nøje overvejelse at bringe eftersættelsen til ophør ved en kontrolleret påkørsel af F, hvorved F snurrede rundt og gled ind på en parkeringsplads til højre for rundkørslen, ligesom P var udfordret i at bibeholde kontrollen over pa-

truljevognen, der skred ned ad vejen, over kantstenen og ind på parkeringspladsen.

Politiklagemyndigheden indhentede blandt andet aftalen mellem tv-selskabet og politikredsen. Af aftalen fremgik det ikke, om P måtte køre udrykningskørsel med private personer.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt i situationen, ligesom der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om at foretage den forsætlige påkørsel i situationen. Statsadvokaten lagde blandt andet vægt på, at P blev opmærksom på F, der forsøgte at køre fra politiet ved kraftig acceleration, at P var bekendt med, at en passager var sprunget ud af F i fart, hvorfor P vurderede, at de havde med en alvorlig sag at gøre, herunder eventuelt bandekriminalitet. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at F kørte hasarderet og bragte andre trafikanter i fare under eftersættelsen, hvorfor det blev meldt over radioen, at F skulle standses.

Statsadvokaten fandt desuden, at den omstændighed, at B var med i patruljevognen ikke kunne føre til en anden vurdering. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på oplysningerne fra politikredsen om, at der er mangeårig praksis for at lade pressen følge med på patrulje, at dette sker efter nøje forudgående vurdering, og at politikredsen under disse omstændigheder ikke mente, at Rigspolitiets cirkulære om politiets udrykningskørsel var til hinder for, at B efter en konkret vurdering kunne befinde sig i et af politiets køretøjer under udrykning.

Patruljemotorcykel kørte frem for ubetinget vigepligt og blev påkørt af en racemarsall under et cykelløb

3143-2008-22

En politiansat (P) førte en uniformeret patruljemotorcykel ind i et kryds uden at overholde sin ubetingede vigepligt i forbindelse med eksortering af et felt af cykelryttere i et større cykelløb, hvorved der skete sammenstød med en racemarsall (F), der var tilknyttet cykelløbet.

P forklarede blandt andet, at det pågældende kryds enten skulle besættes af lokalpoliti eller af en racemarsall, idet P og feltet skulle køre frem for ubetinget vigepligt. P forklarede endvidere, at da han kørte frem mod krydset, forventede han, at krydset var lukket fra venstre side, som planen foreskrev, og P svingede derfor til højre ad den planlagte rute. Kort tid efter blev P påkørt fra venstre side af F, og som følge af sammenstødet styrtede både P og F.

F forklarede blandt andet, at han blev opmærksom på, at der manglede folk til at dirigere på ruten, og han placerede sig derfor på en anden post end den planlagte. For herefter at nå frem til sin planlagte post skulle han krydse feltets rute, og han blev opmærksom på, at der ikke var nogen til at besætte krydset. Han havde ikke selv mulighed for at besætte posten i krydset, hvis han skulle nå frem til sin planlagte post, og han kørte derfor videre. Da F var ud for krydset, kørte P pludselig frem for ubetinget vigepligt. F forsøgte at bremse, men det var ikke muligt at undgå påkørslen.

Statsadvokaten fandt, at færdselsloven som udgangspunkt finder anvendelse for cykelløb, hvorfor P, da han kørte frem for ubetinget vigepligt uden at standse og orientere sig, som udgangspunkt overtrådte færdselsloven. Dog fandt statsad-

vokaten, at situationen var omfattet af materiel atypicitet, idet forholdet måtte antages at falde uden for, hvad lovgiver har tilsigtet at kriminalisere. Der var derfor ikke rimelig formodning for, at P havde begået noget strafbart.

Statsadvokaten lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at der var tale om et cykelløb, hvor professionelle cykelryttere ikke skulle overholde færdselslovens regler, herunder reglerne om ubetinget vigepligt, ligesom det var P's opgave at eskortere feltet, hvorfor det måtte forventes, at P tillige kørte ud for ubetinget vigepligt i situationen.

Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at der var afspærret for øvrig færdsel, at det af sagens oplysninger fremgik, at alle involverede racemarschaller var bekendt med ruten, samt at F blandt andet havde forklaret, at han var klar over, at han krydsede feltets rute på tidspunktet for færdselsuheldet, hvorfor det måtte have stået F klart, at der var risiko for, at feltet samt eskorten kørte frem i krydset.

På den baggrund indstillede statsadvokaten efterforskningen mod P.

Politiansat åbnede førerdøren, der blev påkørt af en cyklist
3143-2150-23

En politiansat (P) åbnede under parkering af en civil gruppevogn bildøren ved førersiden ud mod kørebanen, hvorved en cyklist (F) ramte bildøren og væltede samt pådrog sig mindre personskade.

P forklarede blandt andet, at han parkerede gruppevognen langs kantstenen med fronten mod kørselsretningen. P lagde ikke mærke til, om der var andre køretøjer parkeret

i området, men det var tilladt at parkere på stedet. P orienterede sig i det venstre sidespejl og ud ad sideruden, inden han åbnede døren. Han så ikke nogen cyklister. Da døren var fuldt åben, og P fortsat sad på førersædet, så han F ramme førerdøren. P så ikke F før sammenstødet og kunne ikke vurdere F's hastighed. Det var ikke i det øjeblik, hvor P åbnede døren, at F ramte den, men der gik et kort øjeblik. Endelig forklarede P, at der var en blind vinkel på gruppevognen.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 1.500 kr., som P vedtog.

Politiansats parkering var berettiget
3146-199-22

En politiansat (P) blev anmeldt for overtrædelse af færdselsloven i forbindelse med parkeringer foretaget ved et idrætsanlæg. Patruljevognen holdt i forbindelse med to parkeringer parkeret således, at det højre hjulpar var på fortovet, hvorved fodgængere ikke kunne passere, ligesom patruljevognen holdt parkeret i eller ved et uoverskueligt vejsving. Parkeringerne havde hver især en varighed af omkring 20 minutter.

P forklarede blandt andet, at hun ved begge parkeringer holdt på stedet af rent tjenstlige årsager i forbindelse med en fodboldkamp, hvor der var mange mennesker samlet, hvorfor det var vigtigt, at politiet "viste ansigtet" for at sikre ro og orden. P forklarede endvidere, at patruljen ikke var sat ud til opgaven ved fodboldkampen, men at patruljen var der af egen drift, og at de var klar til at rykke, hvis der kom noget mere hastende. Desuden forklarede P, at der ikke var ret mange parkeringspladser, at der ikke var andre steder at parkere, og at "parkeringen som sådan var ulovlig". Dog afviste P, at hun holdt til fare eller ulempe.

En politiansat (P) åbnede under parkering af en civil gruppevogn bildøren ved førersiden ud mod kørebanen, hvorved en cyklist (F) ramte bildøren og væltede samt pådrog sig mindre personskade.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse vægt på, at parkeringerne skete, mens politiet udførte politimæssige opgaver, idet politiet var til stede ved fodboldkampen for at sikre ro og orden. Parkeringerne var således nødvendige for, at politiet kunne komme frem til fodboldkampen, idet der ikke var lovlige parkeringsmuligheder tilgængelige tæt herpå, hvor det var muligt for politiet hurtigt og problemfrit at forlade stedet, såfremt de blev kaldt til en hastende opgave. Endvidere lagde statsadvokaten vægt på, at begge parkeringer havde en varighed på omkring 20 minutter, hvorved patruljevognen ikke var parkeret på stedet i længere tid, end hvad der var nødvendigt for udførelsen af den politimæssige opgave.

Patruljevogn påkørte fodgænger under kørsel på cykelsti

3146-209-22

En politiansat (P) er tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved under udrykningskørsel og under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdsels-sikkerheden at have ført en uniformeret patruljevogn ad cykelstien uden at optræde hensynsfuldt, uden at udvise agtpågivenhed og uden at udvise ganske særlig forsigtighed, samt ikke at have afpasset hastigheden efter forholdene, idet P ved et busstoppested påkørte en fodgænger (F), som trådte ud af en bus, hvilket forårsagede såvel materiel skade som personskade. Der blev endvidere nedlagt påstand om betinget/ubetinget frakendelse af førerretten.

P har blandt andet forklaret, at han fik en melding over radioen om, at to hunde havde været fanget i en varm bil i over en time uden mad og vand. P vurderede derfor, at det var hastende politimæssig opgave, idet hundene kunne være i livsfare. P har endvidere forklaret, at der var ”myldre”-trafik på tidspunktet, og at han aktiverede udrykningssignalerne.

Desuden har P forklaret, at han kom til et lyskryds, hvor der var rødt i hans retning. P kørte frem med gå-hastighed, og midt i krydset kunne han se, at trafikken var lukket i både med- og modgående retning pga. trafik. P orienterede sig og kørte derfor ind på cykelstien, hvor han fortsatte sin udrykningskørsel. Endelig har P forklaret, at han blev opmærksom på en bus og så, at bussens døre åbnede. P bremsede konsekvent og så samtidig F på venstre side med overkroppen ind over patruljevognens køler.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

BERETNINGEN FOR 2016

Tibetsagen

DUP-2015-313-0471 og 313-103-17

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2016, side 28, beretningen for 2017, side 42 og 44, beretningen for 2018, side 42, beretningen for 2019, side 50, beretningen for 2020, side 44, beretningen for 2021, side 47 og beretningen for 2022, side 95.

Ved dom afsagt af byretten blev de to polititjenestemænd idømt betinget fængsel i 30 dage for falsk forklaring for retten (straffelovens § 158, stk. 1). Der skete delvis frifindelse for nogle af forholdene. Begge polititjenestemænd har anket dommen til frifindelse. Anklagemyndigheden har anket dommen med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den rejste tiltale i byretten samt skærpeelse.

Sagen afventer berømmelse i landsretten.

BERETNINGEN FOR 2019

Sigtelse for videregivelse af fortrolige oplysninger samt registermisbrug

312-83-18

Sagen er omtalt i årsberetning for 2019, side 29, beretningen for 2020, side 46, beretningen for 2021, side 48 samt beretningen for 2022 side 96.

P blev frifundet i landsretten.

Urigtig erklæring i politirapport

317-145-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 27, beretningen for 2020, side 47, beretningen for 2021, side 48 samt beretningen for 2022 side 96.

P har med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket byrettens dom til landsretten, som afventer hovedforhandling.

BERETNINGEN FOR 2020

Sigtelse for stillingsmisbrug og pligtforsømmelse

313-488-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 23, beretningen for 2021, side 51 samt beretningen for 2022 side 97.

P blev i byretten idømt fængsel i 30 dage. Dommen blev anket til Landsretten, som stadfæstede byrettens dom.

Sagen er disciplinært afgjort med afskedigelse.

Tjenestepistol efterladt på toilettet

313-558-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 23, beretningen for 2021 side 51 samt beretningen for 2022 side 97.

Landsretten stadfæstede byrettens dom.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

BERETNINGEN FOR 2021

Polititjenestemand tiltalt for stillingsmisbrug i forbindelse med privat uoverensstemmelse vedrørende en parkeringsplads

313-509-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021 side 25 samt beretningen for 2022 side 100.

Landsretten stadfæstede byrettens dom.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug

313-783-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021 side 25 og beretningen for 2022 side 100.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet P ikke længere er ansat i politiet.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug i forbindelse med opslag i politiets systemer

313-799-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 25 samt beretningen for 2022 side 100.

P blev i byretten idømt fængsel i 30 dage.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet P ikke længere er ansat i politiet.

Vådeskud i våbenrum

313-859-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 27 samt beretningen for 2022 side 100.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.160 kr.

Polititjenestemand sigtet for blufærdighedskrænkelser og stillingsmisbrug

313-792-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021 side 28 samt beretningen for 2022 side 101.

Sagen afventer disciplinær afgørelse.

Polititjenestemand opbevarede 300 skarpe patroner i sit garderobeskab

317-493-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28 samt beretningen for 2022 side 101.

P blev i byretten frifundet.

Polititjenestemand sigtet for flere forhold af blufærdighedskrænkelser

317-569-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28 samt beretningen for 2022 side 101.

P blev i byretten idømt fængsel i 20 dage. Dommen er anket til landsretten og afventer berømmelse.

Polititjenestemand sigtet for blufærdighedskrænkelser af kollegaer

317-573-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28 samt beretningen for 2022 side 101.

P blev i byretten frifundet.

Færdselsheld i forbindelse med tilsidesættelse af ubetinget vigepligt ved venstresving i T-kryds

3143-748-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 43 samt beretningen for 2022 side 103.

Sagen er anket til landsretten og afventer hovedforhandlingen.

Patruljevogn påkørte modkørende personbil under venstresving

3143-1165-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 43 samt beretningen for 2022 side 103.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel

BERETNINGEN FOR 2022

UDRYKNINGSSAGER

Patruljebil, der kørte udrykningskørsel, var involveret i et færdselsuheld, hvor en borger efterfølgende afgik ved døden

324-29-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 32.

Statsadvokaten rejste tiltale mod P for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved at have ført patruljebilen under udrykningskørsel uden at have udvist ganske særlig forsigtighed og uden at have optrådt hensynsfuldt og udvist agtpågivenhed samt ved ikke at have afpasset hastigheden efter forholdene, idet P kørte med en hastighed på ca. 180 km/t. og påkørte en personbil, hvorved føreren (F) afgik ved døden.

Retten frifandt P og lagde blandt andet vægt på, at P var kaldt ud til et færdselsuheld med mulig alvorlig personskade, og at P anvendte både udrykningslygte og udrykningshorn.

Retten lagde endvidere vægt på, at F havde holdt parkeret i en parkeringslomme, hvorfra hun igangsatte en u-vending, og at F havde haft tid til at afbryde sin u-vending, så hun ikke kom ud foran P.

Mand afgået ved døden under politiets tilstedeværelse

324-30-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 33.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på, at Retslægerådet har konkluderet, at manden afgik ved døden ved forblødning som følge af de skader, han selv havde påført sig, og at det forhold, at de politiansatte ilagde manden håndjern, ikke har haft nogen betydning for dødens indtræden.

Borger sprang ud fra bro

324-31-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 33.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på, at der ikke er noget, der tyder på, at de politiansatte pressede B unødigt i situationen. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at de politiansatte råbte stop til B på broen, samt at der ikke på noget tidspunkt var fysisk kontakt mellem de politiansatte og B, og at det således ikke var muligt for de politiansatte fysisk at forhindre B i at springe.

Mand faldt/sprang ud fra fjerde sal, mens politiet var til stede

325-32-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 33.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på, at politiet befandt sig kort tid i lejlig-

heden på baggrund af en anmeldelse om husspektakler, at der ingen kontakt var mellem politiet og personen, der sprang, og at der i øvrigt ikke var oplysninger om uoverensstemmelser eller selvmodstrusler.

Kvinde faldt ned fra tag

325-33-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 33.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på, at der ikke var grundlag for at tilside-sætte politiets skøn om at tage kontakt til kvinden, der stod på taget, samt at politiet straks efter kvindens fald fra taget iværksatte adækvat førstehjælp.

*STRAFFESAGER***Polititjenestemand tiltalt for stillingsmisbrug ved at have foretaget opslag på en person og derefter at have deltaget som bisidder ved to afhøringer**

312-211-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 34.

Dommen er med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket til landsretten, og sagen afventer hovedforhandling.

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse og stillingsmisbrug

312-278-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 34.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug og uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger

312-284-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 35.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse ved at have foretaget indrejsekontrol uden at være logget på politiets systemer

313-827-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 35.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 4.000 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 2.000 kr.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug

313-856-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 35.

Sagen er disciplinært afgjort med bøde.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug og videregivelse af fortrolige oplysninger

313-881-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 35.

P blev i byretten idømt 8 dagbøder á 500 kr. P har ansøgt Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at anke dommen til landsretten.

Læs mere om sagen i artiklen Opbevaring af billeder og videoptagelser på private mobiltelefoner på side 15 i denne årsberetning.

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse i forbindelse med opbevaring af tjenestepistol på Politiskolen

313-977-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 35.

Statsadvokaten opgav påtale i sagen.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug

317-526-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 36.

Sagen afventer fortsat statsadvokatens afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug i forbindelse med opslag i politiets systemer og ved brug af SINE-terminal

317-658-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 36.

For så vidt angår opslagene udstedte statsadvokaten et bødeforlæg på 10.000 kr., som P vedtog.

For så vidt angå forholdet om anvendelsen af SINE-terminalen opgav statsadvokaten påtale.

Polititjenestemand tiltalt for vold

311-513-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 39.

P blev frifundet i byretten.

Polititjenestemand tiltalt for vold

311-737-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 39.

P blev i byretten idømt fængsel i 40 dage. Dommen blev anket til landsretten, hvor P blev frifundet.

Polititjenestemand dømt for stillingsmisbrug og blufærdighedskrænkelse

313-892-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 39.

Anken blev frafaldet.

Polititjenestemand sigtet for blufærdighedskrænkelse ved at forevise en video

317-591-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 40.

Statsadvokaten har opgivet påtale i sagen.

Skudafgivelse mod et køretøj, hvori der befandt sig to personer

317-595-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 40.

P blev i byretten idømt fængsel i 30 dage.

Dommen er anket til landsretten.

Ulovlig videoovervågning af kontor på politigård

317-601-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 40.

Statsadvokaten udstedte en bøde på 5.000 kr., som P vedtog. P fik endvidere i byretten konfiskeret et vildtkamera samt to SD-kort.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet P ikke længere er ansat i politiet.

*ADFÆRDSKLAGER***Kritisabelt at polititjenestemand ikke havde tilstrækkelig kontrol over sin tjenestehund**

331-1509-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 57.

Sagen blev efterfølgende genoptaget, idet der var fremkommet nye oplysninger i sagen. Politiklagemyndigheden fastholdt afgørelsen.

Sagen er afsluttet uden disciplinær afgørelse.

Uhensigtsmæssig udtalelse fra polititjenestemand

336-1674-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 76.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Uhensigtsmæssigt at en polititjenestemand under en telefonsamtale udtalte: "(...) så gider jeg ikke tale med dig", samt at han afbrød opkaldet i forlængelse deraf

336-1795-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 77.

Sagen er afsluttet uden disciplinær forfølgning.

Kritisabelt at træde i tjeneste under privat uoverensstemmelse

336-1425-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 78.

Sagen er afsluttet med en diskretionær advarsel.

*FÆRDSELSSAGER***Hastighedsoverskridelse**

3141-841-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 86.

P blev i byretten idømt en bøde på 1.500 kr.

Hastighedsoverskridelse uden anvendelse af udrykningssignaler

3141-891-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 87.

P blev i byretten idømt en bøde på 1.000 kr.

Patruljevogn påkørte under udrykningskørsel en personbil i et lyskryds med vejarbejde

3143-1619-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 89.

Landsretten stadfæstede byrettens dom med de ændringer, at bøden blev nedsat til 2.000 kr., og at P blev frifundet for påstanden om betinget førerretsfrakendelse.

Polititjenestemand kørte udrykningskørsel med en anholdt i bilen

3143-1825-22

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2022, side 93.

Sagen afventer hovedforhandling i retten.

Året i tal

87 Statistisk opgørelse over
indkomne og afsluttede sager

90 Tabel 1-8

Statistisk opgørelse over indkomne og afsluttede sager

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret 2023 modtaget 3372 sager, hvoraf 2324 sager er vurderet til at være omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c/ retsplejeloven for Grønland kapitel 42 a og b/ retsplejeloven for Færøerne kapitel 107 og 108. De øvrige 1048 sager vedrørte andre typer af klager/henvendelser, eksempelvis klager over politiets dispositioner eller ansøgninger om aktindsigt.

Indkomne og afgjorte sager er opgjort pr. politikreds, jf. tabellerne 2, 4-6 og 8.

Det bemærkes, at opgørelserne vedrører journaliserede sager, hvilket betyder, at den enkelte sag f.eks. kan omfatte flere indklagede eller anmeldte.

1. Statistik over indkomne politiklagesager

De 2324 registrerede politiklagesagers fordeling på sagstyper:

- 42% vedrører klager over politipersonalets adfærd
- 23% vedrører anmeldelse om strafbart forhold
- 34% vedrører færdselslovsovertrædelser og
- 1% er undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2/ retsplejeloven for Grønland § 493 a, stk. 2/ retsplejeloven for Færøerne § 1077 stk. 2.

2. Udviklingen i antallet af registrerede klager/anmeldelser

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret registreret 541 straffesager, hvilket svarer til en stigning på 12% i forhold til

2022. Der ses herudover en stigning i antallet af indkomne færdselssager på 1% i forhold til 2022, hvor der blev registreret 775 færdselssager mod 786 sager i 2023. Der ses i beretningsåret for første gang siden 2017 et fald i antallet af indkomne adfærdsklagesager. I 2023 er der registreret 984 indkomne adfærdsklagesager, hvilket er et fald på 5% i forhold til 2022, hvor der blev registreret 1031 sager. År 2022 var det år, hvor Politiklagemyndigheden modtog flest adfærdsklagesager, og niveauet for 2023 ligger over niveauet for 2021, hvor der blev registreret 876 adfærdsklagesager.

Der er i 2023 registreret 13 sager omhandlende undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2/retsplejelov for Grønland § 493 a, stk. 2/ retsplejelov for Færøerne § 1077, stk. 2. I beretningsårene 2021 og 2022 blev der registreret henholdsvis 11 og 15 sager.

3. Statistik over afgjorte politiklagesager i alt

Der er i beretningsåret afgjort 2183 sager efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c/ retsplejeloven for Grønland kapitel 42 a og b/ retsplejeloven for Færøerne kapitel 107 og 108. I 2021 og 2022 afgjorde Politiklagemyndigheden henholdsvis 2242 og 2145 sager.

3.1 Statistik over afgjorte straffesager

Statistikken over afgjorte straffesager indeholder oplysninger om sager, hvor statsadvokaten på baggrund af Politiklagemyndighedens efterforskning har opgivet påtale, indstillet efterforskningen eller fundet, at der var grundlag for at rejse tiltale. Kategorien af sager med tiltalegrundlag omfatter

sager, hvor der er rejst tiltale, udstedte bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald. Endvidere indgår der i statistikken oplysning om de sager, hvor Politiklagemyndigheden har afvist anmeldelsen.

Der er i beretningsåret afgjort 494 straffesager, hvoraf 195 sager efter endt efterforskning i Politiklagemyndigheden har været sendt til de regionale statsadvokater til vurdering af tiltalespørgsmålet. Politiklagemyndighedens efterforskning har i disse sager været i gennemsnit 243 dage, mens de regionale statsadvokater i gennemsnit har brugt 63 dage på vurdering af tiltalespørgsmålet. Den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid har således været 306 dage.

Politiklagemyndigheden har i 299 af de afgjorte straffesager i 2023 afvist anmeldelsen eller henlagt sagen efter indledende undersøgelser. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i disse sager har været 36 dage.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 494 straffesager, der er afgjort i 2023, er samlet 143 dage.

97 af afgørelserne, hvor Politiklagemyndigheden i beretningsåret har afvist anmeldelsen, har været påklaget til statsadvokaten. Ved årsskiftet havde statsadvokaten i 68 tilfælde tiltrådt Politiklagemyndighedens afgørelse eller afvist klagen og i 3 tilfælde omgjort Politiklagemyndighedens afgørelse om afvisning af anmeldelsen. 26 sager var på opgørelsestidspunktet stadig verserende ved statsadvokaten. 27 af afgørelserne truffet af statsadvokaterne i beretningsåret

har været påklaget til Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har i 24 sager tiltrådt statsadvokatens afgørelse eller afvist klagen og har i 1 sag omgjort statsadvokatens afgørelse. 2 sager var på opgørelsestidspunktet stadig verserende ved Rigsadvokaten.

3.2 Statistik over afgjorte færdselssager

Statistikken over afgjorte færdselssager indeholder ud over de under punkt 3.1 nævnte afgørelsestyper oplysning om sager, hvor der er tale om f.eks. mindre færdselsuheld, hvor der ikke er formodning for, at der er begået et strafbart forhold.

Der er i beretningsåret afgjort 586 færdselssager, hvoraf 456 sager efter endt efterforskning i Politiklagemyndigheden har været sendt til de regionale statsadvokater til vurdering af tiltalepåkravet. Politiklagemyndighedens efterforskning har i disse sager været i gennemsnit 115 dage, mens de regionale statsadvokater i gennemsnit har brugt 41 dage på vurdering af tiltalepåkravet. Den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid har således været 156 dage.

Politiklagemyndigheden har i 130 af de 586 afgjorte færdselssager afvist anmeldelsen, sendt sagen retur til politikredsen til afgørelse eller henlagt sagen efter den indledende efterforskning, idet der f.eks. har været tale om mindre forsikringskader uden tilskadekomst. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid har i disse sager været 28 dage.

Politiklagemyndigheden er i beretningsåret orienteret om 198 færdselssager, hvor politidirektørerne har truffet afgørelse i medfør af retsplejelovens § 1020 b/retsplejeloven for Grønland § 493 b/retsplejeloven for Færøerne § 1078.

3.3 Statistik over afgjorte udrykningsager

Statistikken omfatter sager, der er behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, retsplejeloven for Grønland § 493 a, stk. 2 og retsplejeloven for Færøerne § 1077. Efter disse bestemmelser iværksætter Politiklagemyndigheden

efterforskning, når en person er afdød ved døden eller er kommet alvorlig til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Der er i beretningsåret i alt afgjort 13 sager med en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 220 dage. Heraf har Politiklagemyndighedens undersøgelser i gennemsnit været 159 dage. De regionale statsadvokater har i gennemsnit anvendt 61 dage til vurdering af tiltalepåkravet.

2 af afgørelserne truffet af statsadvokaten i beretningsåret har været påklaget til Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har i begge sager tiltrådt statsadvokatens afgørelse.

3.4 Tiltalegrundlag

Tabellerne 4 og 6 viser, at der i beretningsåret er fundet tiltalegrundlag i 22 straffesager og i 1 sag behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. Tiltalen i 2 af de afgjorte straffesager vedrører forhold om overtrædelse af færdselsloven. Herudover er der, jf. tabel 5, fundet tiltalegrundlag i 47 færdselssager.

Tiltalegrundlaget for de enkelte sager fremgår af tabel 7.

3.5 Statistik over afgjorte adfærdsklagesager

Statistikken over afgjorte adfærdsklagesager indeholder oplysninger om sager, hvor Politiklagemyndigheden efter endt undersøgelse har fundet grundlag for at udtale kritik af en ansat i politiet eller anklagemyndigheden og sager, hvor der ikke er fundet grundlag for at udtale kritik, men hvor forholdet er fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt. Statistikken indeholder endvidere oplysninger om sager, hvor Politiklagemyndigheden efter endt undersøgelse har vurderet, at der ikke er grundlag for at udtale kritik. Endelig indgår der oplysninger om sager, der er sluttet i politikredsene efter reglerne i retsplejelovens § 1019 k/retsplejeloven for Grønland § 492 k/retsplejeloven for Færøerne § 1068 (notitsbehandling) samt oplysninger om afviste og tilbagekaldte klager.

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret afgjort 574 sager efter endt undersøgelse med en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 204 dage. Heraf er der udtalt kritik i 16 sager, svarende til 2,8% af de afgjorte sager. I 21 af de afgjorte sager er de påklagede forhold fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt, svarende til 3,7%. Herudover er 160 sager afgjort med notitsbehandling, svarende til 18,1% af de afgjorte sager i alt. I 158 sager er klagen enten tilbagekaldt, afvist som forældet eller videresendt til politidirektøren til afgørelse som en dispositionsklage.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 892 afgjorte adfærdsager i beretningsåret er 152 dage.

Politiklagemyndighedens afgørelser i adfærdsklagesager er endelige og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. retsplejelovens § 1019 m/retsplejeloven for Grønland § 492 m/retsplejeloven for Færøerne § 1070.

4. Statistiske oplysninger vedrørende andre klager/henvendelser til Politiklagemyndigheden

Politiklagemyndigheden har i 2023 modtaget 1048 andre klager/henvendelser, der ikke er fundet omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c/retsplejeloven for Grønland kapitel 42 a og b/retsplejeloven for Færøerne § 107 og 108. 412 af de indkomne henvendelser er i beretningsåret videresendt til politikredsene eller anklagemyndigheden til afgørelse som en klage over dispositioner. I 636 sager er der i beretningsåret truffet afgørelse om aktindsigt eller sket anden vejledning af borgeren. ■

Modtagne sager

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret 2023 modtaget

3372

sager, hvoraf

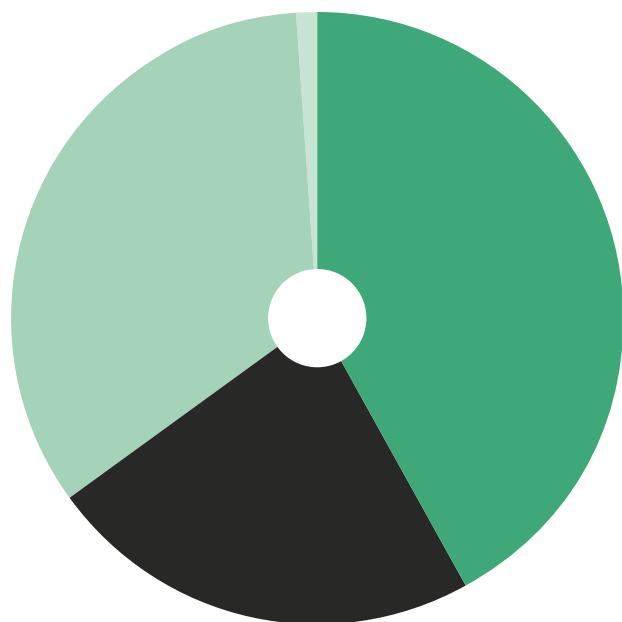
2324

sager er vurderet til at være omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b eller c. De øvrige

1048

sager vedrørte andre typer af klager/henvendelser

De 2324 registrerede politiklagesagers fordeling på sagstyper

- 42% vedrører klager over politipersonalets adfærd
- 23% vedrører anmeldelse om strafbart forhold
- 34% vedrører færdselslovs-overtrædelser
- 1% er undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2.

Afgjorte sager

494

Straffesager

13

Udrykningssager

586

Færdselssager

892

Adfærdsklagesager

Efterforskede og afgjorte straffesager

11,3%

tiltale

3,6%

påtaleopgivelse

195

antal efterforskede og afgjorte straffesager

Læs mere i tabel 4 på side 93

Undersøgte adfærdsklagesager

2,8%

udtalt kritik

3,7%

fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt

574

antal undersøgte adfærdsklagesager

Læs mere i tabel 8 på side 97

Tabel 1

Indkomne sager fordelt på sagstype

Antal sager indkommet i	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Straffesager	435 (37)	433	496	466	464	426	446	484	526	449	481	541
Færdselssager	430 (29)	446	456	480	547	769	717	901	939	758	775	786
Udrykningssager	21 (3)	16	11	21	26	17	20	14	15	11	15	13
Adfærdeskagesager	726 (71)	652	651	509	508	464	610	711	788	876	1031	984
Aktindsigtssager	8	48	60	119	132	155	187	211	230	220	233	304
Andre klager/henvendelser	299	503	574	622	663	686	719	696	781	779	683	744
Nye sager i alt	1919 (140)	2098	2248	2217	2340	2517	2699	3017	3279	3093	3218	3372

Tal i parentes angiver andelen af sager, der er afgjort i 2012 af de regionale statsadvokater efter reglerne i den tidligere klageordning. Sagerne er indgået ved statsadvokaterne før den nuværende klageordning trådte i kraft.

Tabel 2

Indkomne sager fordelt på politikreds og sagstype

Politikreds	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Sydøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Anklagemyndigheden	Færøerne	Grønland	Ikke specifik politikreds	I alt
Straffesager i alt	27	54	46	35	58	36	21	31	43	115	37	5	6	0	3	16	8	541
Legemsangreb	7	25	8	9	17	11	6	5	8	43	1					6		146
Videregivelse af fortrolige oplysninger	6	3	9	5	7	7	3	5	2	10	5					2	1	65
Myndighedsmisbrug	8	11	24	13	20	13	9	11	13	37	24	3	5		1	3	3	198
Andre anmeldelser om strafbart forhold	6	15	5	8	14	5	3	10	20	23	7	2	1		2	5	4	130
Klassificerede straffesager										2								2
Færdselssager i alt	36	57	37	59	85	75	31	74	58	219	40	0	7	0	1	7	0	786
Automatisk trafikkontrol	6	13	6	6	23	9		7	17	63	8		7					165
Færdselsuheld	10	27	14	18	35	41	15	29	24	100	18				1	7		339
Andre færdselslovovertrædelser	2	10	3	9	5	1	8	4	3	17	3							65
Klassificerede færdselssager		2			1				5	5	6							19
Færdselssager afgjort i politikredsene	18	5	14	26	21	24	8	29	9	33	11							198
Udrykningssager i alt	0	0	2	0	0	1	1	2	0	4	1	0	0	0	0	2	0	13
Skudsager			1			1		1		1						1		5
Dødsfald i øvrigt			1				1	1		2						1		6
Alvorlig tilskadekomst i øvrigt										1	1							2
Adfærdsklager i alt	49	115	60	58	88	63	47	69	74	290	48	7	1	4	1	9	1	984
Magtanvendelse	13	50	26	23	34	34	15	28	26	118	15	4				6	1	393
Sprogbrug	3	7	2	3	3	4	4	2	5	15								48
Racisme/forskelsbehandling	2	7	4	4	5	2	1	2	10	32						1		70
Anden ukorrekt adfærd	30	50	28	28	44	23	27	37	33	122	32	3	1	4	1	2		465
Forhold tidligere behandlet som straffesager	1	1			2					2	1							7
Klassificerede adfærdsklager										1								1
Indkomne politiklagesager i 2023	112	226	145	152	231	175	100	176	175	628	126	12	14	4	5	34	9	2324

Tabel 3

Afgjorte politiklagesager fordelt på sagstype

Antal sager afgjort i	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Straffesager	279 (106)	418	468	490	453	412	409	501	534	516	474	494
Færdselssager	274 (25)	409	408	313	475	429	566	616	635	712	490	586
Færdselssager – orientering*	56	52	55	32	91	244	197	252	249	179	206	198
Udrykningssager	9 (3)	20	10	18	16	22	16	27	14	15	15	13
Adfærdssager	632 (111)	715	643	516	521	432	521	735	710	820	960	892
Afgjorte politiklagesager i alt	1250 (245)	1614	1584	1369	1556	1539	1709	2131	2142	2242	2145	2183

*Afgjort af politidirektøren i medfør af retsplejelovens § 1020 b. Politiklagemyndigheden er underrettet om afgørelsen.

Tal i parentes angiver andelen af sager, der er afgjort i 2012 af de regionale statsadvokater efter reglerne i den tidligere klageordning. Sagerne er indgået ved statsadvokaterne før den nuværende klageordning trådte i kraft.

Table 4

Afgørelse af straffesager

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddestjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Anklage-myndigheden	Færøerne	Grønland	Ikke specifik Polititreds	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1	16	24	32	22	32	16	13	24	32	42	20	5	5	2	1	8	294	
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	13	16	10	11	14	12	7	7	16	43	7		3	4	3		166	
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2		1		1		1	1		1	1			1				7	
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3																	0	
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)	2		3	2	3				2	5	1		1	1	2		22	
Andet (blandt andet sager, der er tilbagekaldt, bagatelsager eller sager, der er henlagt efter indledende undersøgelse)			1	3						1							5	
Afgjorte straffesager i alt i 2023	31	41	46	39	49	29	21	31	51	92	28	5	10	0	7	6	8	494

Tabel 5

Afgørelse af færdselssager

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddestjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Færøerne	Grønland	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1	7	11	5	6	13	7	1	4	11	49	6		3			123
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	10	30	13	23	48	38	20	42	30	117	14			4		389
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1	1				3		2	1	3	4						14
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2				1						1						2
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)	2	4	3	4	5	1	3	5	3	16	1					47
Andet (f.eks. mindre færdselsuheld, hvor der ikke er formodning for, at der er begået et strafbart forhold)		3		1		2		1	1	1					2	11
Afgjorte færdselssager i alt i 2023	20	48	21	35	69	48	26	53	48	188	21	0	3	4	2	586

Tabel 6

Afgørelse af udrykningsager

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddestjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Færøerne	Grønland	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1																0
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2			1	1	1		2	1		5					1	12
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1																0
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2																0
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)							1									1
Andet (f.eks. skudsager, hvor der efter indledende undersøgelse ikke er konstateret alvorlig tilskadekomst eller dødelig udgang)																0
Afgjorte sager i alt i 2023	0	0	1	1	1	0	3	1	0	5	0	0	0	0	1	13

Tabel 7

Tiltalegrundlag

Straffeloven m.v.	Tiltale	Bødeforelæg	Tiltalerfald
Straffelovens § 152	1	1	
Straffelovens § 152 og § 155	1		
Straffelovens § 155	2	2	
Straffelovens § 155 og § 157	1		
Straffelovens § 155 og § 232	1		
Straffelovens § 155 og § 244	1		
Straffelovens § 156		1	
Straffelovens § 157	1	2	
Straffelovens § 157 og våbenlovgivningen		2	
Straffelovens § 252	1		
Straffelovens § 263 og § 264 a		1	
Udrykningsbekendtgørelsens § 10 og færdselsloven	1		
Grønlandske kriminallov § 49, § 88 og § 98	2		

Færdselsloven	Tiltale	Bødeforelæg	Tiltalerfald
Afgjort af statsadvokaten	11	33*	5
Afgjort af politidirektøren		198	

*To af sager er efterforsket som straffesager, men afgjort efter færdselsloven

Tabel 8

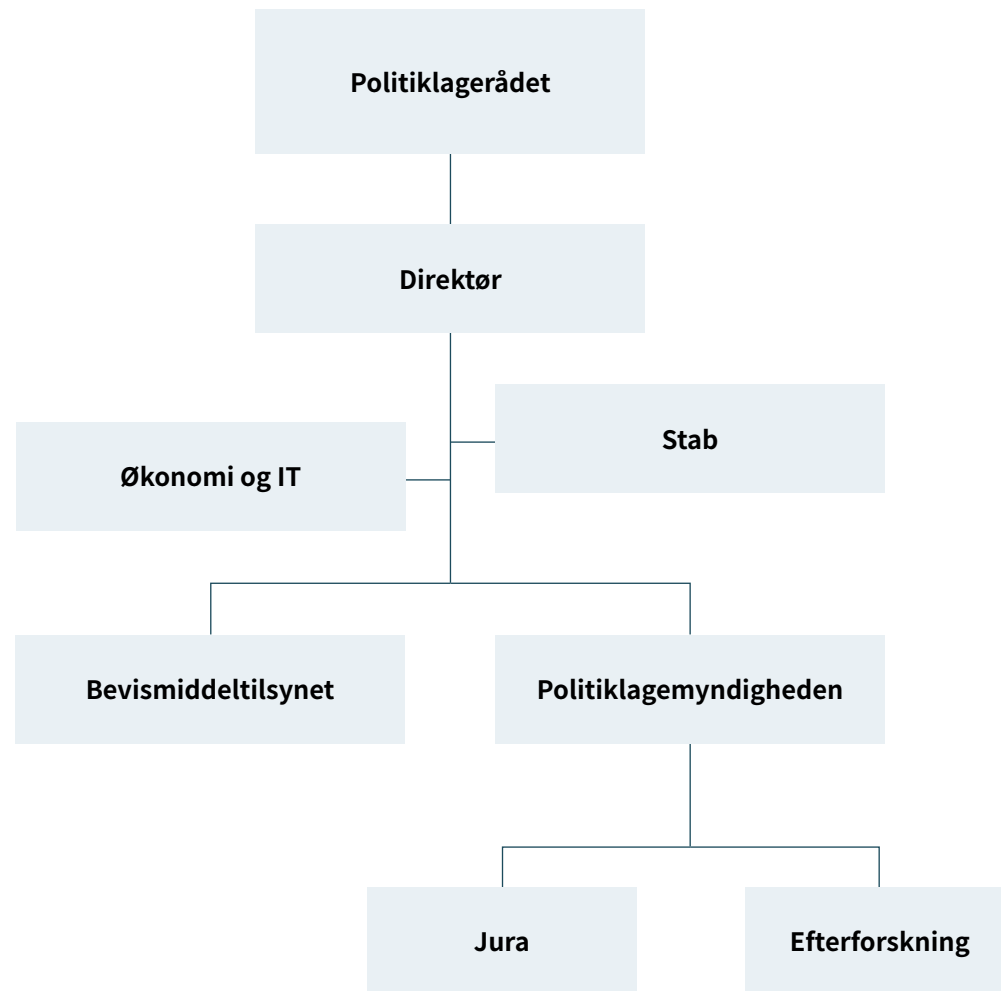
Afgørelse af adfærdsklagesager

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Syddjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Anklagemyndigheden	Færøerne	Grønland	Ikke specifik politikreds	Hele landet
Klagen sluttet ved notitssagsbehandling	19	16	6	11	11	11	11	13	13	35	13		1					160
Klagen tilbagekaldt	2	4	1	4	2	4		1	2	10	1					1		32
Klagen afvist som forældet, jf. retsplejelovens § 1019 a, stk. 3		6	7	3	4	5		3	3	18	4							53
Klagen afvist som grundløs, jf. retsplejelovens § 1019 d	2	1	3	3	11	1	1	6	3	11	1	2			1			46
Ej kritik (herunder modstridende forklaringer - "påstand mod påstand")	16	71	31	29	39	40	40	31	54	160	16	5		1	3	1		537
Ej kritik, men forholdet fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt	1	3	4	1	2		1	1		7	1							21
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - kritisabelt	2	2	1	1	1					1	3							12
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - meget kritisabelt		1				1				1								3
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - særdeles/stærkt/yderst kritisabelt							1											1
Andet				4	2	2	1	1	3	14								27
Afgjorte adfærdsklager i alt i 2023	42	104	53	57	72	64	55	56	78	257	39	7	1	1	4	2	0	892

Organisering

Organisationsdiagram

Politiklagemyndigheden ledes af Politiklagerrådet og en direktør. Politiklagerrådet består af en formand, som er landsdommer, en advokat, en universitetslærer i retsvidenskab, en teknisk ekspert og to repræsentanter for offentligheden, som beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Kommunernes Landsforening og Dansk Folkeoplysnings Samråd. Politiklagerrådet er myndighedens øverste ledelse og har det overordnede ansvar for Politiklagemyndighedens virksomhed. Direktøren varetager den daglige ledelse af Politiklagemyndigheden. Derudover består Politiklagemyndigheden af en ledergruppe på fire (økonomi- og IT-chef, stabschef, juridisk chef og efterforskningschef). Bevismiddeltilsynets sekretariatschef indgår også i ledergruppen.

Politiklagemyndigheden deler hus med Bevismiddeltilsynet. De to myndigheder har hver sit fag- og arbejdsområde, men er som uafhængige myndigheder fælles om en række grundlæggende værdier og vægter det sociale sammenhold på tværs af myndighederne højt.

Økonomi og IT og Staben understøtter både Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet. I Staben ligger blandt andet opgaver som reception og indkøb, administrativ sagsbehandling, ledelsesunderstøttelse og HR. Staben består af 13 medarbejdere (administrative medarbejdere og AC'ere). I Politiklagemyndigheden er der herudover 12 jurister, fire studentermedhjælpere og en praktikant (Jura) samt 10 efterforskere og to konsulenter (Efterforskning).

Politiklagerådet

Thomas Tordal-Mortensen
Rådsformand, landsdommer,
Vestre Landsret

Birgit Feldtmann
Professor, Aalborg Universitet

Ejnar Bo Pedersen
Sekretariatschef,
Ungdomsskoleforeningen

Asger Bagge-Jørgensen
Advokat

Pernille Christensen
Juridisk chef, KL

Tom Engly
Senior Cybersecurity and Crisis
Management advisor,
Tryg Forsikring A/S

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

Den Uafhængige Politiklagemyndighed
Frederiks Plads 42, 8. og 9. sal, 8000 Aarhus C 41 78 35 00